

แผนการพัฒนาเมืองนำอยู่อัจฉริยะ เทศบาลตำบลเมืองชุมขันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ (Muangkhukhan Smart city)

การบริการสาธารณะเทคโนโลยีดิจิทัล จัดทำขึ้นตามนโยบายของรัฐบาลที่ได้มีนโยบายในการ
ปฏิรูปประเทศไปสู่การเป็นประเทศที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม

เทศบาลตำบลเมืองชุมขันธ์
อำเภอชุมขันธ์ อำเภอชุมขันธ์

คำนำ

แผนการพัฒนาเมืองนำอยู่อัจฉริยะของเทศบาลตำบลเมืองชุมชุม พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ (Muangkhukhan Smart city) การบริการสาธารณะเทคโนโลยีดิจิทัล จัดทำขึ้นตามนโยบายของรัฐบาลที่ได้มีนโยบาย ในการปฏิรูปประเทศไปสู่การเป็นประเทศที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม เพื่อยกระดับประเทศไทยไปสู่การเป็น "Thailand ๔.๐" และเป็นไปตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๖๒ และสอดคล้องกับนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและ สังคม ระยะ ๒๐ ปี(พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) และแผนการพัฒนาเมืองนำอยู่อัจฉริยะเพื่อเศรษฐกิจและสังคมระยะ ๔ ปี เพื่อใช้เป็นกรอบ และทิศทางในการดำเนินการพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่สอดรับ กับการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ ของจังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาดิจิทัลของกระทรวงมหาดไทย และยุทธศาสตร์ การพัฒนาดิจิทัลของประเทศไทย ให้เกิดความเหมาะสมและสอดคล้องกับผลการดำเนินการ ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของเทศบาลตำบลเมืองชุมชุมที่ ผ่านมา ตลอดจนผลกระทบจากการ เปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีและปัจจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องในอนาคต

โดยแผนการพัฒนาเมืองนำอยู่อัจฉริยะของเทศบาลตำบลเมืองชุมชุม พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ (Sunsangam Smart city) นี้ประกอบด้วย เป้าหมายการพัฒนา พันธกิจ ยุทธศาสตร์ และแผนงานโครงการ ที่เกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมการให้บริการ โดยมุ่งที่จะประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและ นวัตกรรมเพื่อพัฒนาคุณภาพของการให้บริการ เพื่อให้องค์กรเป็นองค์กรสมรรถนะสูงที่สามารถให้บริการข้อมูล สารสนเทศและข่าวสารให้แก่หน่วยงานภายในและภายนอก ตลอดจนประชาชนทั่วไปได้อย่างโปร่งใส รวดเร็ว และ ตรงกับความต้องการมากยิ่งขึ้น รวมทั้งเพิ่มศักยภาพการบริหารจัดการ และการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามเป้าหมาย ภายใต้กรอบระยะเวลาตามแผนฉบับนี้

งานบริหารงานทั่วไป
สำนักปลัดเทศบาล เทศบาลตำบลเมืองชุมชุม

สารบัญ

หน้าที่

บทที่ ๑	กรอบการจัดทำแผนการพัฒนาเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ ของเทศบาลตำบลเมืองชุมชันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ (Sunsaingam Smartcity)	๑
บทที่ ๒	ข้อมูลพื้นฐาน และนโยบายที่เกี่ยวข้องกับ แผนการพัฒนาเมืองน่าอยู่ อัจฉริยะ เทศบาลตำบลเมืองชุมชันธ์ (Muangkhukhan Smart city)	๓
บทที่ ๓	การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมเทศบาลตำบลสินทรายงาม SWOT	๑๖
บทที่ ๔	แผนปฏิบัติการพัฒนาเมืองน่าอยู่อัจฉริยะของเทศบาลตำบลเมืองชุมชันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ (Muangkhukhan Smart city)	๑๙
บทที่ ๕	รายละเอียดแผนปฏิบัติการพัฒนาเมืองน่าอยู่อัจฉริยะของเทศบาลตำบลเมืองชุมชันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ (Muangkhukhan Smart city)๒๓	
บทที่ ๖	การนำแผนปฏิบัติการพัฒนาเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ ของเทศบาลตำบลเมืองชุมชันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ (Muangkhukhan Smart city)ไปสู่การปฏิบัติและ การติดตามประเมินผล	๒๙

บทที่ ๑

- บทนำ
- วัตถุประสงค์
- กรอบการจัดทำแผนการพัฒนาเมืองนำอยู่อัจฉริยะของเทศบาลตำบลเมืองชุมพันธ์พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ (Muangkhukhan Smart city)

เมืองชุมพันธ์เมืองอัจฉริยะ

บทนำ

ในปัจจุบันเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารถูกนำมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติราชการ และมีอิทธิพลต่อการดำรงชีวิตประจำวันของประชาชน และการดำเนินงานของภาครัฐกิจ ภาครัฐ และ ภาคประชาสังคม ดังนั้น เพื่อให้เทศบาลตำบลเมืองชุมขันธ์มีเทคโนโลยีที่เหมาะสม สามารถสนับสนุน งานตามภารกิจในการให้บริการประชาชน และหน่วยงานต่าง ๆ ในเขตพื้นที่ให้มีความมั่นคง ปลอดภัย ทันสมัย มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล และเป็นไปตาม

พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ.๒๕๔๖ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๖๒ ที่กำหนดให้ส่วนราชการจัดทำ แผนปฏิบัติ ราชการของส่วนราชการนั้น โดยจัดทำเป็นแผนห้าปี ซึ่งต้องสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บท แผนการปฏิรูปประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ตลอดจนนโยบายของคณะรัฐมนตรี ที่แถลงต่อรัฐสภา และแผนปฏิบัติการด้านดิจิทัล เพื่อเศรษฐกิจและสังคมระยะ ๕ ปี ที่อยู่ภายใต้นโยบายและ แผนระดับชาติว่าด้วยการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) และกระทรวงมหาดไทยได้จัดทำ แผนการพัฒนาเมืองนำอยู่อัจฉริยะกระทรวงมหาดไทย พ.ศ.๒๕๖๓ - ๒๕๖๕ เพื่อให้หน่วยงานในสังกัดกระทรวงมหาดไทยได้ใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน ในการนี้เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปตามนโยบายดังกล่าว เทศบาลตำบลเมืองชุมขันธ์ จึงได้จัดทำ แผนการพัฒนาเมืองนำอยู่อัจฉริยะ

พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ (Muangkhukhan Smart city)สำหรับใช้เป็นแนวทาง ในการพัฒนาด้านเทคโนโลยีดิจิทัลของหน่วยงานให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน และก้าวไปสู่เป้าหมายการพัฒนา ที่กำหนดไว้

วัตถุประสงค์

๑) เพื่อศึกษา วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน แนวนโยบายด้านดิจิทัลของจังหวัด แผนยุทธศาสตร์ ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งในระดับชาติ ระดับกระทรวง และระดับจังหวัด เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแผนการพัฒนา เมืองนำอยู่อัจฉริยะของ

เทศบาลตำบลเมืองชุมขันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐

๒) เพื่อให้มีกรอบทิศทางในการพัฒนาด้านเทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรมที่เหมาะสม และ สอดคล้องกับภารกิจ

๓) เพื่อกำหนดเป้าหมาย และตัวชี้วัดการพัฒนาด้านเทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรมในการ บริการสาธารณะที่สามารถ.

ติดตามประเมินผลการดำเนินงานได้ และสอดคล้องกับนโยบายของจังหวัด

๔) เพื่อให้เทศบาลตำบลเมืองชุมขันธ์ ใช้เป็นกรอบทิศทางการพัฒนาด้านเทคโนโลยี ดิจิทัลและนวัตกรรม

กรอบการจัดทำแผนการพัฒนาเมืองนำอยู่อัจฉริยะเทศบาลตำบลสันทรายงาม พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐

(Muangkhukhan Smart city)

การจัดทำแผนการพัฒนาเมืองนำอยู่อัจฉริยะของเทศบาลตำบลเมืองชุมขันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๖- ๒๕๗๐ ประกอบด้วยสาระสำคัญดังต่อไปนี้

บทที่ ๑ บทนำ

บทที่ ๒ ข้อมูลพื้นฐานและนโยบายที่เกี่ยวข้อง

บทที่ ๓ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมเทศบาลตำบลเมืองชุมขันธ์

บทที่ ๔ แผนการพัฒนาเมืองนำอยู่อัจฉริยะเทศบาลตำบลเมืองชุมขันธ์

พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ (Muangkhukhan Smart city)

บทที่ ๕ รายละเอียดแผนการพัฒนาเมืองนำอยู่อัจฉริยะเทศบาลตำบลเมืองชุมขันธ์

พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ (Muangkhukhan Smart city)

บทที่ ๖ การนำแผนพัฒนาเมืองนำอยู่อัจฉริยะเทศบาลตำบลเมืองชุมขันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐

(Muangkhukhan Smart city)ไปสู่การปฏิบัติและการติดตามและ ประเมินผล

บทที่ ๒

ข้อมูลพื้นฐาน และนโยบายที่เกี่ยวข้องกับแผนการพัฒนา เมืองน่าอยู่อัจฉริยะ เทศบาลตำบลเมืองชุมชันธ์ (Muangkhukhan Smart city)

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานของท้องถิ่น

๑. ด้านกายภาพ

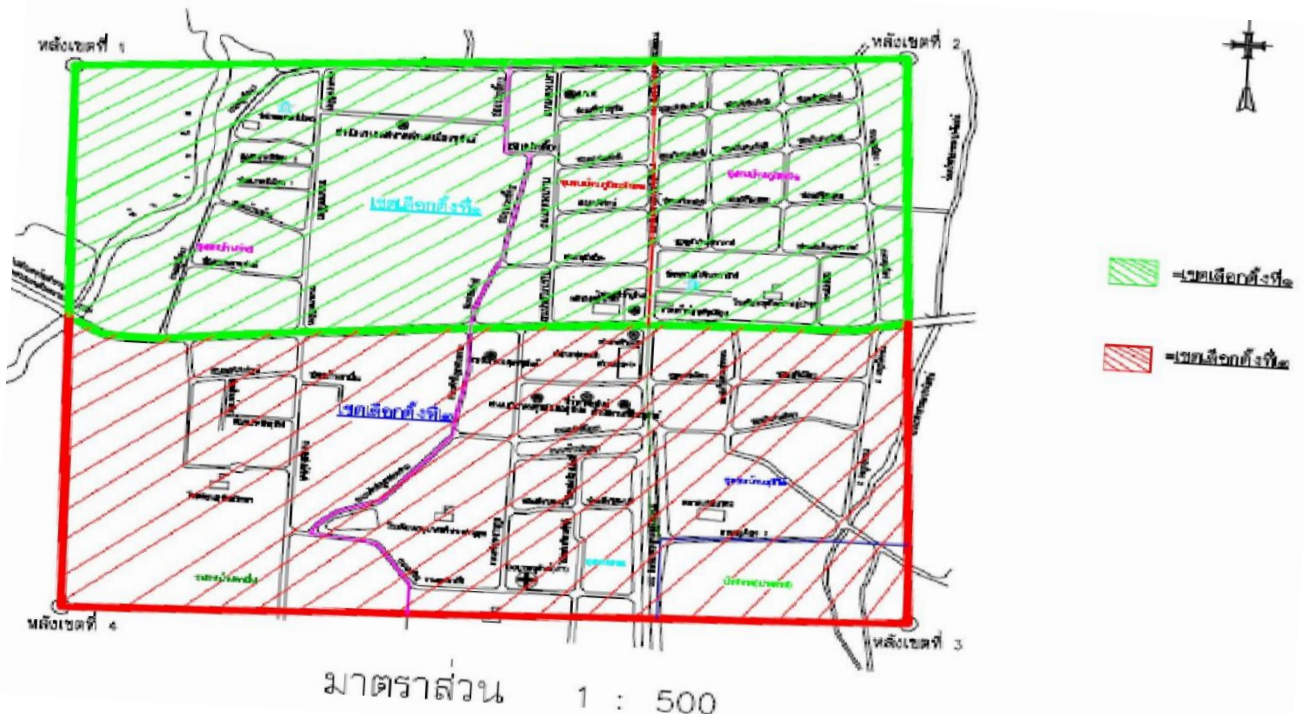
๑.๑ ประวัติ/ ลักษณะที่ตั้ง

เทศบาลตำบลเมืองซุขันธ์ตั้งอยู่ในอำเภออำเภอซุขันธ์ได้รับจัดตั้งเป็นสุขาภิบาลเมื่อปี ๒๔๙๙ และได้ยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลเมืองซุขันธ์เมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๔๒ โดยมีพื้นที่ประมาณ ๑.๕ ตารางกิโลเมตรหรือประมาณ ๙๓๗.๕ ไร่ ประกอบด้วย ๑ ตำบล ๔ หมู่บ้าน และ ๗ ชุมชน หมู่ ๑ ชุมชนบ้านห้วย หมู่ที่ ๒ ชุมชนบ้านภูมเหนือ ชุมชนบ้านภูมใต้ ชุมชนบ้านภูมิตะวันตก และชุมชน บขส หมู่ที่ ๑๔ ชุมชนบ้านตาปิ่น และหมู่ ๓ ชุมชนบ้านหาดบางส่วน ซึ่งมีประชากรโดยรวมทั้งสิ้น ๔,๒๘๓คน และมีหลังคาเรือนทั้งสิ้น ๒,๑๘๐หลังประชากรในเทศบาลตำบลเมืองซุขันธ์มีพื้นที่ ๑.๕ ตารางกิโลเมตรหรือประมาณ๙๓๗.๕ ไร่ มีประชากรในเขตเทศบาล ๔,๒๘๓คนชาย ๒,๐๘๑ คนหญิง ๒,๒๐๒ คนจำนวน ๒,๑๘๐ครัวเรือนโดยกระจุกตัวอยู่บริเวณตอนกลางของชุมชนตามถนนทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๐ และมีอัตราการเพิ่มของประชากรในเขตเทศบาลประมาณร้อยละ ๐.๑๒ อันเนื่องมาจากภายในเขตเทศบาลตำบลเมืองซุขันธ์ได้มีการใช้พื้นที่เดิมพื้นที่แล้วการตั้งถิ่นฐานของประชากรในเขตเทศบาลตำบลเมืองซุขันธ์ จะกระจุกตัวอยู่บริเวณภายในชุมชนเมืองโดยมีที่พักอาศัยอยู่บริเวณชานเมืองและพื้นที่การเกษตรจะอยู่นอกเขตเทศบาลโดยรอบส่วนการประกอบอาชีพของประชากรในเขตเทศบาลแบ่งออกเป็น๒ประเภทคือ

(๑) การพาณิชย์กรรมในรูปของการค้าขายปลีกเกาะกลุ่มอยู่ที่บริเวณสองข้างถนนสายหลัก

(๒) การอุตสาหกรรมจะกระจายอยู่ตามซอยหลักๆและพื้นที่พาณิชย์จะเป็นอุตสาหกรรมประเภทโรงสีข้าวร้านซ่อมเครื่องยนต์โรงน้ำแข็ง เป็นต้น

แผนที่เทศบาลตำบลเมืองซุขันธ์

อาณาเขตเทศบาล

- ทิศเหนือติดต่อดองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเหนือ
- ทิศตะวันออกติดต่อดองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเหนือ
- ทิศใต้ติดต่อดองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเหนือ
- ทิศตะวันตกติดต่อดองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยสำราญ

๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ

สภาพโดยทั่วไปของเทศบาลตำบลเมืองซุซันซ์เป็นที่เนินสูงบริเวณจุดศูนย์กลางและลาดเอียงทุกด้าน ซึ่งล้อมรอบด้วยนาข้าวโดยมีทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๐ หรือสายซุซันซ์ - ศรีสะเกษตัดผ่านกลางชุมชน

๑.๓ ลักษณะภูมิอากาศ

ภูมิอากาศลักษณะภูมิอากาศแบ่งเป็น ๓ ฤดูคือฤดูร้อนตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ - เมษายนอุณหภูมิเฉลี่ยสูงสุด ๓๒.๖๒ องศาเซลเซียสและเฉลี่ยต่ำสุด ๒๑.๕๘ องศาเซลเซียสฤดูฝนตั้งแต่เดือนพฤษภาคม - ตุลาคม โดยมีปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยตลอดปีประมาณ ๑,๒๙๘.๒ มิลลิเมตรฤดูหนาวตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน - มกราคมโดยเฉลี่ยต่ำสุดประมาณ ๒๔ องศาเซลเซียส

๑.๔ ลักษณะของดิน

สภาพดินร้อยละ ๖๐ เป็นดินร่วนปนทราย

(๒). ด้านการเมือง/การปกครอง

๒.๑) เขตการปกครองเทศบาลตำบลเมืองซุซันซ์ มีเขตการปกครองจำนวน ๖ ชุมชน และชุมชนบ้านหาดบางส่วน

๒.๒) การเลือกตั้ง

เทศบาลตำบลเมืองซุซันซ์ มีสมาชิกสภาเทศบาลที่ได้รับจากการเลือกตั้งของประชาชน จำนวน ๑๒ คน

ฝ่ายการเมือง

ซึ่งนายกเทศมนตรีได้รับเลือกตั้งจากประชาชนในเขตเทศบาลโดยตรงและรองนายกเทศมนตรี จำนวน ๒ คน , ที่ปรึกษานายกเทศมนตรี จำนวน ๑ คน , เลขานุการนายกเทศมนตรีจำนวน ๑ คน นายกแต่งตั้งประกอบด้วย

๑) นางสมจันทร์ บัวเขียว	ตำแหน่ง	นายกเทศมนตรีตำบลเมืองซุซันซ์
๒) นายธีรนาท บัวเขียว	ตำแหน่ง	รองนายกเทศมนตรีตำบลเมืองซุซันซ์
๓) นายชาติรี เหลี่ยมทอง	ตำแหน่ง	รองนายกเทศมนตรีตำบลเมืองซุซันซ์
๔) นางอุดมลักษณ์ บุญเกษ	ตำแหน่ง	ที่ปรึกษานายกเทศมนตรีตำบลเมืองซุซันซ์
๕) น.ส.วรางคณา ปิตตาลาคะ	ตำแหน่ง	เลขานุการนายกเทศมนตรีตำบลเมืองซุซันซ์

(๓) ประชากร

๓.๑) ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร

หมู่ที่	บ้าน	ชาย	หญิง	รวม	ครัวเรือน
๑	บ้านห้วย	๓๕๐	๓๘๘	๗๓๘	๓๐๙
๑๔	บ้านตาปิ่น	๒๕๐	๒๗๘	๕๒๘	๒๗๑
๖	บ้าน บ.ข.ส	๒๓๗	๒๑๕	๔๕๒	๑๓๔
๖	บ้านภูมิตะวันตก	๒๘๙	๒๙๒	๕๘๑	๑๗๓
๖	บ้านภูมิเหนือ	๔๐๒	๔๓๙	๘๔๑	๒๓๐
๖	บ้านภูมิใต้	๔๒๕	๔๔๖	๘๗๑	๒๓๐
๓	บ้านหาดบางส่วน	๒๑	๑๖	๓๗	๑๙

๓.๒) ช่วงอายุและจำนวนประชากร

ช่วงอายุ	ชาย	หญิง	รวม
อายุต่ำกว่า ๑๘ ปี	๓๙๒	๓๖๕	๗๕๗
อายุ ๑๘ ปี ถึง ๖๐ปี	๑,๑๒๖	๑,๑๓๔	๒,๒๖๐
อายุมากกว่า ๖๐ ปี	๔๗๕	๖๑๑	๑,๐๘๖

ข้อมูล ทะเบียนราษฎร ณ วันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๖๘

๓.๓) ข้อมูลผู้ใหญ่บ้าน

หมู่ที่	บ้าน	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง
๑	บ้านห้วย	นายพิพิธ นวลใส	ผู้ใหญ่บ้านหมู่ ๑
๑๔	บ้านตาปิ่น	นายวันชัย ถาณุ	กำนันตำบลห้วยเหนือ
๖	บ้านภูมิตะวันตก	นายชัยวัฒน์ ใจโชติ	ผู้ใหญ่บ้านหมู่ ๖
๖	บ้านภูมิเหนือ	นายชัยวัฒน์ ใจโชติ	ผู้ใหญ่บ้านหมู่ ๖
๖	บ้านภูมิใต้	นายชัยวัฒน์ ใจโชติ	ผู้ใหญ่บ้านหมู่ ๖
๖	บ.ข.ส	นายชัยวัฒน์ ใจโชติ	ผู้ใหญ่บ้านหมู่ ๖

(๔) สภาพทางสังคม

๔.๑) การศึกษา

การศึกษา ในเขตเทศบาลตำบลเมืองชุมซันธุ์ มีศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียน คือศูนย์พัฒนาเทศบาลตำบลเมืองชุมซันธุ์ ๒ แห่งและมีสถานศึกษาจำนวน ๓ แห่งเป็นโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานพื้นที่เขตการศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต ๓ ๒ แห่ง และโรงเรียนเอกชน ๑ แห่งได้แก่

๑. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลเมืองชุมซันธุ์ ๑

- มีครูผู้ดูแลเด็กเล็ก ๖ คน
- ผู้ช่วยครูผู้ดูแลเด็ก ๑ คน
- ผู้ดูแลเด็ก ๑ คน
- เด็กเล็ก ๗๕ คน

๒. โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่เขตการศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต ๓ จำนวน ๒ แห่งประกอบด้วย

๒.๑ โรงเรียนอนุบาลศรีประจักษ์กุลมีจำนวนนักเรียน ๑,๓๑๕ คน

๒.๒ โรงเรียนชุมชนวิทยา(โรงเรียนขยายโอกาส)มีจำนวนนักเรียน ๓๖๐ คน

๓. โรงเรียนเอกชน ๑ แห่งประถมศึกษา - มัธยมศึกษา- สังกัดกรมการศาสนา

๓.๑. โรงเรียนชุมชนราษฎร์บำรุง

๔.๒) สาธารณสุข

การบริการด้านสาธารณสุขในเขตเทศบาลตำบลเมืองชุมซันธุ์ ได้รับการด้านสุขภาพ การตรวจรักษาพยาบาลเบื้องต้นและการคัดกรองสภาวะสุขภาพของประชาชนทุกกลุ่มวัย จากศูนย์สุขภาพชุมชนเมืองห้วยเหนือ (ศสม.) จำนวน ๑ แห่ง (ที่ตั้งของโรงพยาบาลชุมซันธุ์เดิม) เปิดบริการทุกวัน โดยทีมแพทย์และพยาบาลจากโรงพยาบาลชุมซันธุ์ กรณีมีเหตุฉุกเฉินในพื้นที่เรียกใช้บริการ ๑๖๖๙ โดยมีทีมกู้ชีพห้วยเหนือของศูนย์สุขภาพชุมชนห้วยเหนือให้บริการตลอดเวลา ๒๔ ชั่วโมง ทั้งในพื้นที่เขตเทศบาลตำบลเมืองชุมซันธุ์และเขตองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเหนือ หน่วยงานด้านสาธารณสุขในพื้นที่ประกอบด้วยสำนักงานสาธารณสุขอำเภอชุมซันธุ์๑ แห่ง โรงพยาบาลชุมซันธุ์ (โรงพยาบาลประจำอำเภอ ขนาด ๑๓๐ เตียง) จำนวน ๑ แห่ง ตั้งอยู่เลขที่ ๑๐๙ หมู่ที่ ๖ ตำบลหนองฉลอง ซึ่งตั้งอยู่

ห่างจากเทศบาลตำบลเมืองชุมพูนธ์ ระยะทาง ๖ กิโลเมตร มีคลินิกเอกชน ๑๐ แห่ง อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) ๑๐๖ คน

นอกจากนี้ยังมีกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม เป็นส่วนราชการภายในเทศบาลตำบลเมืองชุมพูนธ์ ซึ่งมีอำนาจและหน้าที่ตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ ๑๔ พ.ศ. ๒๕๖๒ โดยมีบทบาทสำคัญในการดูแลสุขภาพของประชาชนและการจัดการสิ่งแวดล้อมให้ถูกสุขลักษณะ เพื่อให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีมุ่งเน้นภารกิจหลักดังนี้ ๑.ด้านการส่งเสริมสุขภาพอนามัยของประชาชนเพื่อให้มีสุขภาพดีมีความรู้ด้านสุขภาพ การจัดการกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพต่างๆ ๒.การจัดการด้านอนามัยสิ่งแวดล้อม ควบคุมและจัดการสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อม เช่น การจัดการขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล การจัดการขยะต้นทางด้วยหลักการ ๓ Rs การจัดการเหตุรำคาญจากมลพิษต่างๆ รวมถึงการควบคุมและป้องกันโรคที่เกิดจากสิ่งแวดล้อมซึ่งปัจจุบันมีอาสาสมัครท้องถิ่นรักษ์โลก (อถล.) จำนวน ๒๐๓ คน (ข้อมูล : ณ วันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๖๘) เป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนด้านสิ่งแวดล้อม ๓.การควบคุมและป้องกันโรค การเฝ้าระวังและควบคุมโรคติดต่อ/โรคระบาดต่างๆ การให้ความรู้ประชาชนเกี่ยวกับการป้องกันโรคและการส่งเสริมให้ประชาชนปฏิบัติตามมาตรการป้องกันโรค ๔.การรักษาความสะอาด ทั้งทางถนน ทางน้ำ ทางเดินและที่สาธารณะ การจัดเก็บและขนถ่ายขยะมูลฝอยการกำจัดสิ่งปฏิกูลและการดูแลความสะอาดของสถานที่ต่างๆและงานอื่นๆที่เกี่ยวข้องกับสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมเช่น งานด้านสัตว์แพทย์ งานคุ้มครองผู้บริโภค งานด้านทันตสาธารณสุข และอื่นๆ นอกจากนี้ยังเป็นหน่วยบริหารจัดการงบประมาณของกองทุนประกันสุขภาพระดับท้องถิ่นหรือพื้นที่เทศบาลตำบลเมืองชุมพูนธ์ (กองทุน สปสช.) ศูนย์พัฒนาและฟื้นฟูคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุเทศบาลตำบลเมืองชุมพูนธ์ การดูแลผู้สูงอายุและผู้ที่มีภาวะพึ่งพิงระยะยาว (Long Term Care:LTC) ปัจจุบันมีผู้ที่มีภาวะพึ่งพิงฯ จำนวน ๑๑๒ คน ผู้ดูแลระบบ (Care Management : CM)จำนวน ๓ คน และอาสาสมัครนักรับการท้องถิ่น (Community Caregiver หรือ Care Community: CC) จำนวน ๒ คน (ข้อมูล : ณ วันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๖๘)

๔.๓) อาชญากรรม

หน่วยงานดูแลปัญหาอาชญากรรม

- สถานีตำรวจภูธรอำเภอลำทะเมนชัย มีการจัดสายตรวจ และประจำป้อมยามเพื่อดูแลความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของประชาชนตลอด ๒๔ ชั่วโมงเบอร์ติดต่อ ๐๔๕-๖๗๑๐๐๙ หรือ ๑๙๑
- กองร้อยอาสาสมัครรักษาดินแดนอำเภอลำทะเมนชัย มีการอยู่เวรยามเฝ้าระวังรักษาความปลอดภัยสถานที่ต่างๆ และคอยช่วยเหลือประชาชนตลอด ๒๔ ชั่วโมง

๔.๔) ยาเสพติด

ปัญหายาเสพติดในชุมชนเทศบาลตำบลเมืองชุมพูนธ์ เกิดการระบาดอย่างต่อเนื่อง เทศบาลตำบลเมืองชุมพูนธ์ มีสถานีตำรวจภูธรชุมชนคอยสอดส่องดูแลตลอด ๒๔ ชั่วโมง และการรณรงค์ตามชุมชนเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดภายในชุมชน

๔.๕) สังคมสงเคราะห์

ด้านสวัสดิการและสังคมสงเคราะห์

- โครงการเงินสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุจำนวนผู้เข้าโครงการ ๕๗๖ คน
- โครงการเงินสงเคราะห์เบี้ยยังชีพคนพิการ ๑๑๖ คน
- โครงการเงินสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้ป่วยเอดส์ ๙ คนผู้เข้าโครงการ ๙ คน

(๕) ระบบบริการพื้นฐาน

๕.๑) การคมนาคมขนส่ง

เส้นทางคมนาคมสายหลักนี้ใช้ในการติดต่อระหว่างเทศบาลตำบลเมืองชุมชันธ์กับชุมชนอื่น
ได้แก่ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๐ หรือเส้นทางสายศรีสะเกษ - ชุมชันธ์สำหรับสภาพของเส้นทางรายละเอียด
ดังนี้

ลำดับ ที่	รหัสสายทาง	ชื่อสายทาง
๑	ศก.ถ.๒๖ - ๐๐๑	ถนนเทพนิมิตจากแยกถนนคูเมือง ๓ ถึงแยกถนนไกรภักดี
๒	ศก.ถ. ๒๖ - ๐๐๒	ถนนคูเมือง ๑ แยกทางหลวงหมายเลข ๒๒๐ ถึงแยกถนนไกรภักดี
๓	ศก.ถ. ๒๖ - ๐๐๓	ถนนคูเมือง ๒ จากแยกถนนไกรภักดีถึงแยกทางหลวงหมายเลข ๒๒๐
๔	ศก.ถ. ๒๖ - ๐๐๔	ถนนคูเมือง ๓ แยกทางหลวงหมายเลข ๒๒๐๑ ถึง แยกทางหลวงหมายเลข ๒๒๐
๕	ศก.ถ. ๒๖ - ๐๐๕	ถนนหลวงปราบจากแยกถนนไกรภักดีถึงแยกถนนคูเมือง ๓
๖	ศก.ถ.๒๖ - ๐๐๖	ถนนชุมชนรักดีจากแยกถนนไกรภักดีถึงสุดเขตเทศบาลตำบลเมืองชุมชน
๗	ศก.ถ.๒๖ - ๐๐๗	ถนนรักดีอุตรสงครามจากแยกถนนไกรภักดีถึงแยกเจริญราษฎร์สมบัติ
๘	ศก.ถ.๒๖ - ๐๐๘	ถนนรักดีโยธาจากแยกถนนรักดีอุตรสงครามถึงแยกทางหลวง ๒๒๐
๙	ศก.ถ.๒๖ - ๐๐๙	ถนนท้าวปัญญาจากแยกถนนศรีประชานุกุลถึงแยกทางหลวง ๒๒๐
๑๐	ศก.ถ.๒๖ - ๐๑๐	ถนนเจริญราษฎร์สมบัติจากแยกทางหลวง ๒๒๐ ถึงแยกถนนชุมชนรักดี
๑๑	ศก.ถ.๒๖ - ๐๑๑	ถนนศรีประชานุกุลจากแยกถนนไกรภักดีถึงแยกถนนเจริญราษฎร์สมบัติ
๑๒	ศก.ถ.๒๖ - ๐๑๒	ถนนไกรภักดีจากแยกไฟแดงศาลหลักเมืองถึงสี่แยกถนนคูเมือง ๒
๑๓	ศก.ถ.๒๖ - ๐๑๓	ถนนหน้าท้าวการอำเภอูชันจจากแยกถนนศรีประชานุกุลถึงแยกทางหลวง ๒๒๐
๑๔	ศก.ถ.๒๖-๐๑๔	ถนนสี่สายพรหมจากแยกถนนไกรภักดี
๑๕	ศก.ถ.๒๖-๐๑๕	ถนนซอยเทพนิมิต ๑ จากแยกถนนไกรภักดี
๑๖	ศก.ถ.๒๖-๐๑๖	ถนนซอยเทพนิมิต ๒ จากแยกถนนไกรภักดี
๑๗	ศก.ถ.๒๖-๐๑๗	ถนนซอยบ้านห้วย จากแยกถนนคูเมือง ๓ ถึงแยกถนนเทพนิมิต
๑๘	ศก.ถ.๒๖-๐๑๘	ถนนซอยพระยาชุมชน จากแยกถนนคูเมือง๓ ถึงแยกถนนเทพนิมิต
๑๙	ศก.ถ.๒๖-๐๑๙	ถนนซอยเสนีย์พิทักษ์ จากแยกถนนไกรภักดี ถึงแยกถนนชุมชนรักดี
๒๐	ศก.ถ.๒๖-๐๒๐	ถนนซอยประชาอุทิศ จากแยกถนนชุมชนรักดี ถึงแยกถนนซอยโรงฆ่าสัตว์
๒๑	ศก.ถ.๒๖-๐๒๑	ถนนซอยปวงตึก ๑ จากแยกถนนหลวงปราบถึงแยกถนนซอยปวงตึก ๓
๒๒	ศก.ถ.๒๖-๐๒๒	ถนนซอยปวงตึก๒ จากแยกถนนซอยชุมชนอิน ถึงแยกถนนซอยปวงตึก ๑
๒๓	ศก.ถ.๒๖-๐๒๓	ถนนซอยปวงตึก ๓ จากแยกถนนคูเมือง ๓ ถึงแยกถนนซอยปวงตึก ๑
๒๔	ศก.ถ.๒๖-๐๒๔	ถนนซอยไชยภักดี จากแยกถนนไกรภักดี ถึงแยกถนนซอยชุมชนอิน
๒๕	ศก.ถ.๒๖-๐๒๕	ถนนซอยศรีราษฎร์ จากแยกถนนทางหลวง หมายเลข ๒๒๐ ถึงแยกถนนหลวงปราบ
๒๖	ศก.ถ.๒๖-๐๒๖	ถนนซอยพิชัยภักดี จากแยกถนนทางหลวง หมายเลข ๒๒๐ ถึงแยกถนนคูเมือง ๑
๒๗	ศก.ถ.๒๖-๐๒๗	ถนนซอยอนันต์ภักดี จากแยกถนนทางหลวง หมายเลข ๒๒๐ถึงแยกถนนหลวงปราบ
๒๘	ศก.ถ.๒๖-๐๒๘	ถนนซอยวิเศษภักดี จากแยกถนนทางหลวง หมายเลข ๒๒๐ ถึงแยกถนนคูเมือง ๑
๒๙	ศก.ถ.๒๖-๐๒๙	ถนนซอยบริรักษ์ จากแยกถนนทางหลวง หมายเลข ๒๒๐ ถึงแยกถนนหลวงปราบ
๓๐	ศก.ถ.๒๖-๐๓๐	ถนนซอยศรีมงคลจากแยกถนนทางหลวง หมายเลข ๒๒๐ ถึงแยกถนนคูเมือง ๑
๓๑	ศก.ถ.๒๖-๐๓๑	ถนนซอยชุมชนอิน จากแยกถนนทางหลวง หมายเลข ๒๒๐ ถึงแยกถนนซอยไชยภักดี
๓๒	ศก.ถ.๒๖-๐๓๒	ถนนซอยอัมรินทร์ทราวาส จากแยกถนนทางหลวง หมายเลข ๒๒๐ ถึงแยกถนนคูเมือง ๑
๓๓	ศก.ถ.๒๖-๐๓๓	ถนนซอยตากะจะ จากแยกถนนไกรภักดี ถึงแยกถนนซอยอัมรินทร์ทราวาส
๓๔	ศก.ถ.๒๖-๐๓๔	ถนนซอยศรีเมือง จากแยกถนนทางหลวง หมายเลข ๒๒๐ ถึงแยกถนนคูเมือง ๒
๓๕	ศก.ถ.๒๖-๐๓๕	ถนนซอยวิเศษสัจจา จากแยกถนนทางหลวง หมายเลข ๒๒๐ ถึงแยกถนนคูเมือง ๒
๓๖	ศก.ถ.๒๖-๐๓๖	ถนนซอยหลวงแก้วสุวรรณจากแยกถนนไกรภักดี ถึงแยกถนนคูเมือง ๒
๓๗	ศก.ถ.๒๖-๐๓๗	ถนนซอยสังขะบุรีจากแยกถนนทางหลวง หมายเลข ๒๒๐ ถึงแยกถนนศรีประชานุกุล
๓๘	ศก.ถ.๒๖-๐๓๘	ถนนซอยสะพานรักดีจากแยกถนนทางหลวงหมายเลข ๒๒๐ ถึงแยกถนนท้าวปัญญา

ลำดับ ที่	รหัสสายทาง	ชื่อสายทาง
๓๙	ศก.ถ.๒๖-๐๓๙	ถนนซอยโรงฆ่าสัตว์ จากแยกถนนซอยเสนีย์พิทักษ์
๔๐	ศก.ถ.๒๖-๐๔๐	ถนนซอยบ้านตาปิ่นจากแยกถนนสุขสันต์ภักดี
๔๑	ศก.ถ.๒๖-๐๔๑	ถนนซอยกุ่มเหนือ ๒ จากแยกถนนคูเมือง ๑ ถึงแยกถนนซอยอัมรินทร์ทราวาส
๔๒	ศก.ถ.๒๖-๐๔๒	ถนนซอยกุ่มเหนือ ๓ จากแยกถนนคูเมือง ๑ ถึงแยกถนนซอยอัมรินทร์ทราวาส

๕.๒ การไฟฟ้า

ปัจจุบันการไฟฟ้าของเทศบาลตำบลเมืองสุโขทัยอยู่ในความรับผิดชอบของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคและการให้บริการไฟฟ้าสาธารณะเทศบาลตำบลเมืองสุโขทัย ได้ดำเนินการครอบคลุมทั้งเขตและทำการดูแลบำรุงรักษา

๕.๓ การประปา

ปัจจุบันการประปาในเขตเทศบาลตำบลเมืองสุโขทัยอยู่ในความรับผิดชอบของการประปาส่วนภูมิภาคโดยมีแหล่งน้ำคือลำห้วยเหนือและมีโรงกรองน้ำตั้งอยู่ที่บ้านบก หมู่ที่ ๑๓ ตำบลห้วยเหนืออำเภอสุโขทัยปัจจุบันสถานการณ์ให้บริการเต็มพื้นที่และผลิตน้ำให้เพียงพอต่อความต้องการได้

๕.๔ การสื่อสาร

ในปัจจุบันมีที่ทำการไปรษณีย์ตั้งอยู่ถนนไกรภักดีมีการให้บริการรับส่งข่าวสารพัสดุไปรษณีย์ทั้งในและต่างประเทศตลอดบริการทางการเงินโดยรับฝากและนำจ่ายธนาณัติและตัวแลกเงิน

สำหรับการให้บริการโทรศัพท์นั้นปัจจุบันประชากรในเขตเทศบาลใช้การสื่อสารโดยใช้โทรศัพท์ส่วนตัวเป็นจำนวนมาก และมีอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงใช้งาน

๕.๕ การใช้ที่ดิน

การใช้ประโยชน์ที่ดินในพื้นที่ของเทศบาลส่วนใหญ่ใช้เป็นประเภทเพื่อการพาณิชย์และที่อยู่อาศัยคิดเป็นร้อยละ ๙๐ ของพื้นที่ทั้งหมดสภาพพื้นที่เพื่อการเกษตรจะอยู่บริเวณรอบนอกของเทศบาลคิดเป็นร้อยละประมาณ ๑๐ ของพื้นที่ทั้งหมด

๕.๖ การจราจร

ปัจจุบันปริมาณรถยนต์ และรถจักรยานยนต์มีจำนวนเพิ่มขึ้น ประกอบกับในเขตเทศบาลมีพื้นที่ขนาดเล็กและมีทางหลวงแผ่นดินตัดผ่านถึงบริเวณกึ่งกลางทำให้การจราจรในเขตเทศบาลค่อนข้างคับคั่ง

๖ สภาพทางเศรษฐกิจ

๖.๑ การเกษตรกรรม

เนื่องจากเขตพื้นที่เทศบาลตำบลเมืองสุโขทัยมีบริเวณพื้นที่ค่อนข้างเล็กและการใช้ประโยชน์ที่ดินภายในเขตชุมชนขยายตัวเพิ่มขึ้นจนล้นออกนอกเขตเทศบาลมากทำให้พื้นที่สำหรับการเกษตรในเขตเทศบาลมีน้อยมาก

๖.๒ การอุตสาหกรรม

การประกอบการอุตสาหกรรมในเขตเทศบาลตำบลเมืองสุโขทัยส่วนมากเป็นทางด้านอุตสาหกรรมบริการเช่น การซ่อมแซมเครื่องจักรเครื่องยนต์มีลักษณะเป็นร้านเล็กๆกระจายแทรกตัวอยู่ในชุมชนพักอาศัยส่วนอุตสาหกรรมประเภทอื่นจะมีประเภทโรงสีข้าวโรงน้ำแข็ง เป็นต้น

๖.๓ การพาณิชย์กรรม

การค้าในเขตเทศบาลตำบลเมืองสุโขทัยจะเป็นศูนย์กลางชุมชนระดับอำเภอมีการให้บริการในรูปของร้านค้าย่อยและตลาดสดตั้งอยู่และในปัจจุบันได้มีการขยายตัวออกไปอยู่นอกเขตเทศบาลมากขึ้น เนื่องจากในบริเวณใจกลางชุมชนค่อนข้างหนาแน่นในสภาพปัจจุบันของเทศบาลตำบลเมืองสุโขทัย ยังต้องมีการพัฒนาปรับปรุงคุณภาพของชุมชนในด้านต่าง ๆ เพื่อให้การพัฒนาเศรษฐกิจของชุมชนดีขึ้น มีความเป็นระเบียบเรียบร้อยและมีการขยายตัว

อย่างเป็นระบบ ซึ่งจะทำให้คุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

๖.๔ ด้านพาณิชย์กรรมและการบริการ

ประเภทและจำนวนสถานผู้ประกอบการด้านพาณิชย์กรรมและการบริการในเขตเทศบาลตำบลเมืองชุมพูนธ์

๑. สถานประกอบการ และด้านพาณิชย์กรรม

- สถานีบริการน้ำมัน - แห่ง
- ห้างสรรพสินค้า / ซูเปอร์ ๑ แห่ง
- ตลาดสด ๒ แห่ง
- ร้านสะดวกซื้อเปิดให้บริการ ๒๔ ชั่วโมง ๓ แห่ง

๒. ในเขตเทศบาลตำบลเมืองชุมพูนธ์ มีสถานที่พักและบ้านเช่า ๓๓ แห่ง

- โรงแรม ๒ แห่ง
- บังกะโล - แห่ง

๓. ธนาคาร ๔ แห่ง ดังนี้

- ธนาคารออมสิน ๑ แห่ง
- ธนาคารกรุงเทพ ๑ แห่ง
- ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ๑ แห่ง
- ธนาคารไทยพาณิชย์ ๑ แห่ง

๗.สภาพด้านสังคม

๗.๑ ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม

ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลเมืองชุมพูนธ์ส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ มีวัด ๒ แห่ง ได้แก่ วัดกลางอัมรินทร์ราวาสวัดไทยเทพนมิตรส่วนลักษณะประเพณีและวัฒนธรรมเป็นวัฒนธรรมแบบไทย-เขมรซึ่งจะเป็ลักษณะเฉพาะของเผ่าเขมรที่อาศัยอยู่ในเขตแนวชายแดนไทย-กัมพูชาในจังหวัดสุรินทร์,บุรีรัมย์,ศรีสะเกษประเพณีที่สำคัญในช่วงเดือนเมษายน คือ ประเพณีสงกรานต์ เดือนกรกฎาคม คือ ประเพณีแห่เทียนเข้าพรรษา เดือนกันยายน คือ ประเพณีแข่งโพนตา เดือนพฤศจิกายน คือ ประเพณีลอยกระทงซึ่งเทศบาลตำบลเมืองชุมพูนธ์ได้จัดให้เป็นประเพณีสืบทอดกันมาทุกปี

๗.๒ การศึกษา

การศึกษา ในเขตเทศบาลตำบลเมืองชุมพูนธ์ มีศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียน คือศูนย์พัฒนาเทศบาลตำบลเมืองชุมพูนธ์ ๒ แห่งและมีสถาบันการศึกษาจำนวน ๓ แห่งเป็นโรงเรียนระดับประถมศึกษาสังกัดสำนักงานพื้นที่เขตการศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษเขต ๓ ๒ แห่งและโรงเรียนเอกชน ๑ แห่งได้แก่

๑. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลเมืองชุมพูนธ์ ๑

- มีครูผู้ดูแลเด็กเล็ก ๖ คน
- ผู้ช่วยครูผู้ดูแลเด็ก ๑ คน
- ผู้ดูแลเด็ก ๑ คน
- เด็กเล็ก ๗๕ คน

๒. โรงเรียนประถมศึกษา

- สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่เขตการศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษเขต ๓ จำนวน ๒ แห่ง

ประกอบด้วย

- ๒.๑ โรงเรียนอนุบาลศรีประชาชนุกูล
- ๒.๒ โรงเรียนชุมพูนธ์วิทยา(โรงเรียนขยายโอกาส)

๓. โรงเรียนเอกชน ๑ แห่งประถมศึกษา – มัธยมศึกษา

- สังกัดกรมการศาสนา

๑. โรงเรียนชุมชนรัชฎาภิบาลบำรุง

๗.๓. กีฬานันทนาการ / พักผ่อน

สวนสาธารณะ๑แห่งซึ่งใช้เป็นสถานที่พักผ่อนและออกกำลังกายของประชาชนทั่วไปในเขตเทศบาลตำบลเมืองชุมชนจำนวน ๑.แห่งคือ ส่วนพระยาไกรภักดีศรีนครลำดวนหรือสวนตากะจะ

๘. การสาธารณสุข

การบริการสาธารณสุขในเขตเทศบาลตำบลเมืองชุมชนได้รับการบริการจากสำนักงานสาธารณสุขอำเภอชุมชน ๑ แห่งและมีโรงพยาบาลในเขตอำเภอชุมชน จำนวน ๑ แห่ง ตั้งอยู่หมู่ที่ ๔ ตำบลหนองฉลองโรงพยาบาล สับเปลี่ยนให้บริการประชาชนตลอดเวลา มีคลินิกเอกชน ๑๐ แห่ง และมีเจ้าหน้าที่ อสม ประจำชุมชนทุกชุมชนเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ประชาชน

ด้านสวัสดิการและสังคมสงเคราะห์

- โครงการเงินสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุจำนวนผู้เข้าโครงการ๕๒๘คน
- โครงการเงินสงเคราะห์เบี้ยยังชีพคนพิการ๑๑๘คน
- โครงการเงินสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้ป่วยเอดส์ ๑๐คนผู้เข้าโครงการ ๑๐คน

ด้านกีฬานันทนาการ / พักผ่อนหย่อนใจ

ในเขตเทศบาลมีสถานที่ออกกำลังกายสวนสาธารณะด้านนันทนาการดังนี้

- ห้องสมุดประชาชน	๑	แห่ง
- สนามเด็กเล่น	๑	แห่ง
- สวนสาธารณะ	๑	แห่ง
- สนามฟุตบอล	๑	แห่ง
- สระว่ายน้ำ	๑	แห่ง
- เครื่องออกกำลังกายสนามหน้าที่ว่าการ	๑	แห่ง
- เครื่องออกกำลังกายชุมชนในเขตเทศบาล	๖	แห่ง
- สถานที่ออกกำลังกายเดินแอโรบิค	๑	แห่ง
- สถานที่ออกกำลังกายไทเก๊ก	๑	แห่ง
- สถานที่ออกกำลังกายลานกีฬาชุมชน	๑	แห่ง

๙. การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

๑) รถยนต์ดับเพลิงขนาดความจุ ๖,๐๐๐ ลิตรพร้อมถังผสมโฟมขนาดความจุ ๒๐๐ลิตร พร้อมอุปกรณ์ จำนวน ๑ คัน

๒) รถยนต์บรรทุกน้ำเอนกประสงค์ ขนาดความจุ ๑๐,๐๐๐ ลิตร พร้อมอุปกรณ์ จำนวน ๑ คัน

๓) รถยนต์บรรทุกน้ำเอนกประสงค์ ขนาดความจุ ๘,๐๐๐ ลิตร พร้อมอุปกรณ์ จำนวน ๑ คัน

๔) อุปกรณ์ป้องกันความปลอดภัยส่วนบุคคลสำหรับงานภายนอก (พร้อมใช้งาน) จำนวน ๖ ชุด

๖) มีถังเคมีดับเพลิงติดตั้งตามจุดต่าง ๆ

๗) มีการอยู่เวรยามเตรียมพร้อมตลอดเวลาสามารถช่วยเหลือผู้ประสบภัยตลอด ๒๔ ชั่วโมง

๘) มีอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ ประกอบด้วยเจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ๑ นาย

พนักงานจ้าง ๘ นาย

๑๐. การกำจัดขยะมูลฝอยวิธีฝังกลบ

๑) วิธีจัดเก็บและกำจัดขยะมูลฝอยโดยวิธีจัดเก็บเองปริมาณขยะมูลฝอย ๑๐ ตัน/วัน

๒) รถยนต์บรรทุกขยะมูลฝอยขนาดกลางจำนวน ๒ คัน

๓) อัตรากำลังคนงานประจำรถขยะ พนักงานจ้าง ๘ คน

สรุปยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) ๖ ยุทธศาสตร์

๑. ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง

๑.๑ ประเด็น ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง ประกอบด้วย ๕ ประเด็น ได้แก่การรักษาความสงบภายในประเทศ เพื่อเสริมสร้างความสงบเรียบร้อย และสันติสุขให้เกิดขึ้นกับประเทศชาติบ้านเมือง โดย

(๑) การพัฒนาและเสริมสร้างคน ในทุกภาคส่วนให้มีความเข้มแข็ง มีความพร้อม ตระหนักในเรื่องความมั่นคง และมี ส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา

(๒) การพัฒนาและเสริมสร้างความจงรักภักดีต่อสถาบัน หลักของชาติ

(๓) การพัฒนาและเสริมสร้างการเมืองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ที่มีเสถียรภาพและมีธรรมาภิบาล เห็นแก่ ประโยชน์ของ ประเทศชาติมากกว่าประโยชน์ส่วนตน และ

(๔) การพัฒนาและเสริมสร้างกลไก ที่สามารถป้องกันและขจัดสาเหตุของประเด็นปัญหาความมั่นคงที่สำคัญ ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง ๕

๑.๒ การป้องกันและแก้ไขปัญหาผลกระทบต่อความมั่นคง เพื่อแก้ไข ปัญหาเดิม และป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาใหม่เกิดขึ้น โดย

- (๑) การแก้ไขปัญหาความมั่นคง ในปัจจุบัน
- (๒) การติดตาม เฝ้าระวังป้องกัน และแก้ไขปัญหาที่อาจอุบัติขึ้นใหม่
- (๓) การสร้างความปลอดภัยและความสันติสุขอย่างถาวรในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ และ
- (๔) การรักษาความมั่นคงและผลประโยชน์ทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทั้งทางบกและ

ทางทะเล

๑.๓ การพัฒนาศักยภาพของประเทศให้พร้อมเผชิญภัยคุกคามที่กระทบต่อ ความมั่นคงของชาติ เพื่อยกระดับขีดความสามารถของกองทัพและหน่วยงานด้าน ความมั่นคง โดย

- (๑) การพัฒนาระบบงานข่าวกรองแห่งชาติแบบบูรณาการอย่างมี ประสิทธิภาพ
- (๒) การพัฒนาและฝึกพลกำลังอำนาจแห่งชาติกองทัพและหน่วยงาน ความมั่นคง รวมทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ให้พร้อมป้องกันและรักษาอธิปไตยของประเทศและเผชิญกับภัยคุกคามได้ทุกมิติทุกรูปแบบและทุกระดับ และ
- (๓) การพัฒนา ระบบเตรียมพร้อมแห่งชาติและการบริหารจัดการภัยคุกคามให้มีประสิทธิภาพ

๑.๔ การบูรณาการความร่วมมือด้านความมั่นคงกับอาเซียนและนานาชาติรวมถึงองค์กรภาครัฐและที่มีใช้ ภาครัฐ เพื่อสร้างเสริมความสงบสุข และความเจริญ ก้าวหน้าให้กับประเทศชาติ ภูมิภาค และโลก อย่างยั่งยืน

- (๑) การเสริมสร้างและรักษาคุณภาพสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศ
- (๒) การเสริมสร้างและ ดำรงไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงของภูมิภาคและ
- (๓) การร่วมมือทางการพัฒนากับ ประเทศเพื่อนบ้าน ภูมิภาคโลก รวมถึงองค์กรภาครัฐและที่มีใช้

ภาครัฐ

๑.๕ การพัฒนากลไกการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม เพื่อให้กลไกสำคัญต่างๆทำงานอย่างมีประสิทธิภาพมีการใช้หลักธรรมาภิบาลและการบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัดโดย

- (๑) การพัฒนากลไกให้พร้อมสำหรับการติดตามเฝ้าระวังแจ้งเตือนป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคงแบบองค์รวมอย่างเป็นรูปธรรม
- (๒) การบริหารจัดการความมั่นคงให้เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาประเทศในมิติอื่นๆและ
- (๓) การพัฒนากลไกและองค์กรขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ ด้านความมั่นคง

๒. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

ประเด็นยุทธศาสตร์ด้านการสร้าง ความสามารถในการแข่งขันประกอบด้วย ๕ ประเด็นได้แก่

๒.๑ การเกษตรสร้างมูลค่าเพิ่ม ให้มีความสำคัญกับการเพิ่มผลผลิตการผลิต ทั้งเชิงปริมาณและมูลค่า และความหลากหลายของสินค้าเกษตร ประกอบด้วย

- (๑) เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น
- (๒) เกษตรปลอดภัย
- (๓) เกษตรชีวภาพ
- (๔) เกษตรแปรรูป และ
- (๕) เกษตรอัจฉริยะ

๒.๒ อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต โดยสร้างอุตสาหกรรมและบริการ แห่งอนาคตที่ขับเคลื่อนประเทศไปสู่ประเทศที่พัฒนาแล้วด้วยนวัตกรรมและ เทคโนโลยีแห่งอนาคต ประกอบด้วย

- (๑) อุตสาหกรรมชีวภาพ
- (๒) อุตสาหกรรมและบริการแพทย์ครบวงจร
- (๓) อุตสาหกรรมบริการดิจิทัลข้อมูลและปัญญาประดิษฐ์
- (๔) อุตสาหกรรมและบริการขนส่งและโลจิสติกส์และ

(๕) อุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศ

๒.๓ สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว โดยการรักษาการเป็น จุดหมายปลายทางที่สำคัญของการท่องเที่ยวระดับโลกที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวทุกระดับ และเพิ่มสัดส่วนของนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพสูงประกอบด้วย

(๑) ท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม

(๒) ท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ

(๓) ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ความงาม และแพทย์แผนไทย

(๔) ท่องเที่ยวสำราญทางน้ำ และ

(๕) ท่องเที่ยวเชื่อมโยงภูมิภาค

๒.๔ โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก ครอบคลุมถึงโครงสร้างพื้นฐานทางกายภาพในด้านโครงข่ายคมนาคม พื้นที่และเมือง รวมถึงเทคโนโลยี ตลอดจน โครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจโดย

(๑) เชื่อมโยงโครงข่ายคมนาคม เชื่อมโยงโครงข่ายไร้สายคมนาคมไร้รอยต่อ

(๒) สร้างและพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ

(๓) เพิ่มพื้นที่และเมืองเศรษฐกิจ

(๔) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีสมัยใหม่

(๕) รักษาและเสริมสร้างเสถียรภาพทางเศรษฐกิจมหภาค

๒.๕ พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่ สร้างและพัฒนาผู้ประกอบการยุคใหม่สร้างและพัฒนาผู้ประกอบการยุคใหม่ที่มีทักษะและจิตวิญญาณของการเป็นผู้ประกอบการที่มี ความสามารถในการแข่งขันและมีอัตลักษณ์ชัดเจน

(๑) สร้างผู้ประกอบการอัจฉริยะ

(๒) สร้างโอกาสเข้าถึงบริการทางการเงิน

(๓) สร้างโอกาสเข้าถึงตลาด

(๔) สร้างโอกาสเข้าถึงข้อมูล

(๕) ปรับบทบาทและโอกาสการเข้าถึงบริการภาครัฐ

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน

ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ประกอบด้วย ๗ ประเด็น ได้แก่

๓.๑ การส่งเสริม ให้คนไทยมีจิตสาธารณะและมีความรับผิดชอบส่วนรวม

๓.๒ การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต มุ่งเน้นการพัฒนาคนเชิงคุณภาพ ในทุกช่วงวัย

ประกอบด้วย

(๑) ช่วงการตั้งครรภ์/ปฐมวัยเน้นการเตรียมความพร้อม ให้แก่พ่อแม่ก่อนการตั้งครรภ์

(๒) ช่วงวัยเรียน/วัยรุ่น บ่มเพาะความเป็นคนดี มีวินัยพัฒนาทักษะ

(๓) ช่วงวัยแรงงานยกระดับศักยภาพ ทักษะและสมรรถนะแรงงานสอดคล้อง กับความ

ต้องการของตลาด

(๔) ช่วงวัยสูงอายุ

๓.๓ ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงใน ศตวรรษที่ ๒๑ มุ่งเน้นการเรียนรู้ให้มีทักษะการเรียนรู้และมีจิตใฝ่ใฝ่เรียนรู้ตลอดเวลาโดย

(๑) การปรับเปลี่ยนระบบการเรียนรู้ให้เอื้อต่อการพัฒนาทักษะ

(๒) การเปลี่ยนโฉมบทบาท ครู ให้เป็นครูยุคใหม่

(๓) การเพิ่มประสิทธิภาพระบบ บริหารจัดการศึกษาในทุกระดับ

(๔) การพัฒนาระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิต

(๕) การสร้างความตื่นตัวให้คนไทยตระหนักถึงบทบาท ความรับผิดชอบ และการวางตำแหน่งของประเทศ

๓.๔ พัฒนา “พหุปัญญา” ของมนุษย์

- (๑) พัฒนาตั้งแต่ครอบครัว สถานศึกษา สภาพแวดล้อม
- (๒) สร้างเส้นทางอาชีพสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษ
- (๓) ดึงดูดต่างชาติมาร่วมพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม

๓.๕ สร้าง “สุขภาวะที่ดี” ทั้งกาย ใจ สติปัญญา และสังคม

- (๑) ให้ความรู้
- (๒) ป้องกันและควบคุมปัจจัยเสี่ยง
- (๓) สร้างสภาพแวดล้อมที่ดี
- (๔) ระบบบริการสุขภาพที่ทันสมัย
- (๕) ส่งเสริมสุขภาวะชุมชน

๓.๖ สร้าง “สภาพแวดล้อม” ที่เอื้อต่อการพัฒนา

- (๑) ครอบครัวอยู่ดีมีสุข
- (๒) ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วม
- (๓) ปลุกฝังทักษะนอกห้องเรียนพัฒนาฐานข้อมูล

๓.๗ สร้างศักยภาพ “กีฬา” เชิงคุณค่าสังคมและพัฒนาชาติ

- (๑) กีฬาคือวิถีชีวิต
- (๒) พัฒนากีฬาระดับอาชีพ
- (๓) พัฒนากีฬาระดับอุตสาหกรรม

๔. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม

ประเด็นยุทธศาสตร์ด้าน การสร้างโอกาส และความเสมอภาคทางสังคมประกอบด้วย ๔ ประเด็น ได้แก่

๔.๑ การลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ โดย

- (๑) ปรับโครงสร้างเศรษฐกิจฐานราก
- (๒) ปฏิรูประบบภาษีและการคุ้มครองผู้บริโภค
- (๓) กระจาย การถือครองที่ดินและการเข้าถึงทรัพยากร
- (๔) เพิ่มผลิตภาพและคุ้มครองแรงงาน ให้เป็นแรงงานฝีมือฝีมือที่มีคุณภาพ
- (๕) สร้างหลักประกันทางสังคมที่ครอบคลุมและเหมาะสมกับคนทุกช่วงวัย
- (๖) ลงทุนทางสังคมแบบมุ่งเป้าเพื่อช่วยเหลือ
- (๗) สร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึงบริการสาธารณะ
- (๘) สร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างทั่วถึง

๔.๒ การกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคมและเทคโนโลยี โดย

- (๑) พัฒนาศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคมและเทคโนโลยีในภูมิภาค
- (๒) กำหนดแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของแต่ละกลุ่มจังหวัดในมิติต่างๆ
- (๓) จัดระบบเมืองที่เอื้อต่อการสร้างชีวิตและสังคมที่มีคุณภาพและปลอดภัย
- (๔) ปรับโครงสร้างและแก้ไขกฎหมายระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน เพื่อวางระบบและกลไก

การพัฒนากำลังแรงงานในพื้นที่

๔.๓ การเสริมสร้างพลังทางสังคม โดย

- (๑) สร้างความเข้มแข็งที่แบ่งปัน ไม่ทอดทิ้งกันและมีคุณธรรม โดยสนับสนุนการรวมตัวของภาค

ส่วนต่างๆ

(๒) การรองรับสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

(๓) สนับสนุนความร่วมมือระหว่างภาครัฐ

๔.๔ การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่ง ตนเองและการ โดย

(๑) ส่งเสริมการปรับพฤติกรรมในระดับครัวเรือน ให้มีขีดความสามารถในการจัดการวางแผนชีวิต สุขภาพ ครอบครัว การเงินและอาชีพ

(๒) เสริมสร้างศักยภาพชุมชนในการพึ่งตนเองและการพึ่งพากันเอง (๓) สร้างการ มีส่วนร่วมของ ภาคส่วนต่างๆ

๕. ยุทธศาสตร์ด้านการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมประกอบด้วย ๖ ประเด็น ได้แก่

๕.๑ สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว โดย

(๑) เพิ่มมูลค่า ของเศรษฐกิจฐานชีวภาพให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขัน

(๒) อนุรักษ์และฟื้นฟูความหลากหลายทางชีวภาพในและนอกถิ่นกำเนิด

(๓) อนุรักษ์และฟื้นฟูแม่น้ำลำคลองและแหล่งน้ำธรรมชาติทั่วไป

(๔) รักษาและเพิ่ม พื้นที่สีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และ

(๕) ส่งเสริมการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน

๕.๒ สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล โดย

(๑) เพิ่มมูลค่าของเศรษฐกิจฐานชีวภาพทางทะเล

(๒) ปรับปรุงฟื้นฟูและสร้างใหม่ทรัพยากร ทางทะเลและชายฝั่งทั้งระบบ

(๓) ฟื้นฟูชายหาดที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว ชายฝั่งทะเลได้รับ

(๔) พัฒนาและเพิ่มสัดส่วนกิจกรรมทางทะเลที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๕.๓ สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ โดย

(๑) ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

(๒) มีการปรับตัวเพื่อลดความสูญเสียและเสียหาย จากภัยธรรมชาติ และผลกระทบที่เกี่ยวข้องกับ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(๓) มุ่งเป้าสู่การลงทุนที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของรัฐและ ภาคเอกชน

(๔) พัฒนาและสร้างระบบรับมือปรับตัวต่อโรคอุบัติใหม่ และโรคอุบัติซ้ำที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลง ภูมิอากาศ

๕.๔ พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้น ความเป็นเมืองที่เติบโต อย่างต่อเนื่อง โดย

(๑) จัดทำแผนผังภูมินิเวศเพื่อการพัฒนา เมือง ชนบท พื้นที่เกษตรกรรมและอุตสาหกรรม รวมถึงพื้นที่อนุรักษ์ตามศักยภาพ และความเหมาะสม

(๒) พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรม และอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

(๓) จัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

(๔) ส่งเสริมรักษาอนุรักษ์ฟื้นฟู

(๕) พัฒนาเครือข่ายองค์กรพัฒนาเมืองและชุมชน รวมทั้งกลุ่มอาสาสมัคร

(๖) เสริมสร้างระบบสาธารณสุขและอนามัยสิ่งแวดล้อม

๕.๕ พัฒนาความมั่นคงน้ำ พลังงาน และเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดย

การใช้น้ำ

- (๑) พัฒนาการจัดการน้ำทั้งระบบเพื่อเพิ่มความมั่นคงด้านน้ำของประเทศ
- (๒) เพิ่มผลิตภาพของน้ำทั้งระบบในการใช้น้ำอย่างประหยัด รู้คุณค่า และสร้างมูลค่าเพิ่ม จาก
- (๓) พัฒนาความมั่นคงพลังงานของประเทศ
- (๔) เพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงาน
- (๕) พัฒนาความมั่นคงด้านการเกษตรและอาหารของประเทศ

๕.๖ ยกระดับกระบวนการทัศน์เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ โดย

- (๑) ส่งเสริมคุณลักษณะความมั่นคง
- (๒) พัฒนาเครื่องมือกลไกและระบบ
- (๓) จัดโครงสร้างเชิงสถาบันเพื่อจัดการประเด็นร่วม
- (๔) พัฒนาและดำเนินโครงการ

๖. ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

ประเด็น ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐประกอบด้วย

๖.๑ ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการและให้บริการ อย่างสะดวกรวดเร็ว โปร่งใส

(๑) ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลางตอบสนองความต้องการและให้บริการอย่างสะดวกรวดเร็ว และโปร่งใส

- (๒) ภาครัฐมีความเชื่อมโยง

๖.๒ ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมาย และเชื่อมโยงการพัฒนาในทุก ระดับ ทุกประเด็น ทุกภารกิจ และทุกพื้นที่

- (๑) ให้ยุทธศาสตร์ชาติเป็นกลไกขับเคลื่อนการพัฒนา

(๒) ระบบการเงินการคลังของประเทศยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุล (๓) ระบบติดตาม ประเมินผลที่สะท้อนการบรรลุเป้าหมายยุทธศาสตร์

๖.๓ ภาครัฐมีขนาดเล็กกะทัดรัด เหมาะสมกับภารกิจ ส่งเสริมให้ประชาชนทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนา ประเทศ

- (๑) ภาครัฐมีขนาดที่เหมาะสม
- (๒) ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนา
- (๓) ส่งเสริมการกระจายอำนาจ

๖.๔ ภาครัฐมีความทันสมัย

- (๑) องค์กรภาครัฐมีความยืดหยุ่นเหมาะสมกับบริบทการพัฒนาประเทศ
- (๒) พัฒนาและปรับระบบวิธีการปฏิบัติราชการให้ทันสมัย

๖.๕ บุคลากรภาครัฐเป็นดีและเก่ง ยึดหลักคุณธรรมจริยธรรมมีจิตสำนึกมีความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ

- (๑) ภาครัฐมีการบริหารกำลังคน
- (๒) บุคลากรภาครัฐยึดค่านิยมในการทำงานเพื่อประชาชน

๖.๖ ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดภัยและประพฤติมิชอบ

- (๑) ประชาชน และภาคีต่างๆ
- (๒) บุคลากรภาครัฐยึดมั่นในหลักคุณธรรม
- (๓) การปราบปรามการทุจริต
- (๔) การบริหารจัดการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

๖.๗ กฎหมายมีความสอดคล้องเหมาะสมกับบริบทต่างๆและมีเท่าที่จำเป็น โดย

- (๑) ภาครัฐจัดให้มีกฎหมายที่สอดคล้องและเหมาะสมกับบริบทต่างๆ
- (๒) มีกฎหมายเท่าที่จำเป็น
- (๓) การบังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพ เท่าเทียม

๖.๘ กระบวนการยุติธรรมเคารพสิทธิมนุษยชนและปฏิบัติต่อประชาชน โดยเสมอภาค

(๑) บุคลากรและหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเคารพและยึดมั่น ในหลักประชาธิปไตย
เคารพศักดิ์

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ มีจุดมุ่งหมายสูงสุดเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศให้สามารถบรรลุผลตามเป้าหมายการพัฒนาระยะยาวที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติโดยมุ่งหวังให้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖- ๒๕๗๐)ทำหน้าที่เป็นกลไกในการขับเคลื่อนที่มีลำดับความสำคัญ สูงต่อการพัฒนาประเทศในระยะ ๕ ปีและเพื่อผลักดันให้ประเทศสามารถก้าวข้ามความท้าทายต่างๆ เพื่อขับเคลื่อนสู่ความเจริญเติบโตที่ทุกภาคส่วนได้รับประโยชน์อย่างเท่าเทียมกัน โดยแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ ได้กำหนดทิศทางและเป้าหมายของการพัฒนาบนพื้นฐานของหลักการและแนวคิดที่สำคัญ ๔ ประการ ได้แก่

๑. หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยการสืบสานรักษา ต่อยอดการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งตั้งอยู่บนพื้นฐานของความพอประมาณ ความมีเหตุผล การสร้างภูมิคุ้มกันที่ดีควบคู่กับการใช้เงื่อนไข ๒ ประการเพื่อกำกับการกำหนดทิศทางและประเด็นการพัฒนาในส่วนต่าง ๆ ได้แก่เงื่อนไขความรู้โดยการใช้องค์ความรู้ทางวิชาการที่รอบด้าน และเงื่อนไขคุณธรรม โดยยึดถือผลประโยชน์ของประชาชนและความเป็นธรรมในทุกมิติของสังคม

๒. แนวคิด Resilience ซึ่งเป็นแนวคิดที่มุ่งเน้นการลดความเปราะบางต่อความเปลี่ยนแปลงอันประกอบด้วยการพัฒนาความสามารถใน ๓ ระดับ ได้แก่

(๑) การพร้อมรับ (Cope) หมายถึง ความสามารถในการบริหารจัดการภายใต้สภาวะวิกฤติให้สามารถยืนหยัดและต้านทานความยากลำบาก รวมถึงฟื้นคืนกลับสู่สภาวะปกติได้อย่างรวดเร็ว

(๒) การปรับตัว (Adapt) หมายถึง การปรับทิศทาง รูปแบบ และแนวทางการพัฒนาให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลง พร้อมกระจายความเสี่ยงและปรับตัวอย่างเท่าทันเพื่อแสวงหาประโยชน์จากสิ่งที่เกิดขึ้น และ

(๓) การเปลี่ยนแปลงเพื่อพร้อมเติบโตอย่างยั่งยืน (Transform) หมายถึงการเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างและปัจจัยพื้นฐานให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลง

๓. เป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนของสหประชาชาติซึ่งอยู่บนพื้นฐานของแนวคิด “ไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง” โดยมุ่งเสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับประชาชนทุกกลุ่ม ทั้งในมิติของการมีปัจจัยที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตขั้นพื้นฐานที่เพียงพอ การมีสภาพแวดล้อมที่ดี การมีปัจจัยสนับสนุนให้มีสุขภาพที่สมบูรณ์ทั้งทางร่างกายและจิตใจ การมีโอกาที่จะใช้ศักยภาพของตนในการสร้างความเป็นอยู่ที่ดี รวมถึงการมุ่งส่งต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ดีไปยังคนรุ่นต่อไป

๔. โมเดลเศรษฐกิจ BCG ซึ่งเป็นแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจใน ๓ รูปแบบควบคู่กัน ได้แก่เศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว โดยอาศัยฐานศักยภาพและความเข้มแข็งของประเทศอันประกอบด้วยความหลากหลายทางชีวภาพและความหลากหลายทางวัฒนธรรม พร้อมกับการใช้ประโยชน์จากองค์ความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมในการสร้างมูลค่าเพิ่มเพื่อผลักดันให้ประเทศมีการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน และสามารถกระจายรายได้ โอกาส และความมั่งคั่งได้อย่างทั่วถึงนอกจากนี้ การจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ ยังคำนึงถึงเงื่อนไขและข้อจำกัดของการพัฒนาประเทศที่สืบ

เนื่องมาจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-๑๙ รวมทั้งปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งทางตรงและทางอ้อมซึ่งจะส่งผลให้บริบทของประเทศและของโลกเปลี่ยนแปลงไปในอนาคต

วัตถุประสงค์และเป้าหมายการพัฒนา

การวางกรอบการพัฒนาประเทศในระยะ ๕ ปี ภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ มีความมุ่งหมายที่จะเร่งเพิ่มศักยภาพของประเทศในการรับมือกับความเสี่ยงที่อาจส่งผลกระทบต่อที่รุนแรงและเสริมสร้างความสามารถในการสร้างสรรค์ประโยชน์จากโอกาสที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสม และทัน่วงที่การกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศในระยะของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อพลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” ซึ่งหมายถึงการสร้างการเปลี่ยนแปลงที่ครอบคลุมตั้งแต่ระดับโครงสร้างนโยบาย และกลไก เพื่อมุ่งเสริมสร้างสังคมที่ก้าวหน้าพลวัตของโลก และเกื้อหนุนให้คนไทยมีโอกาที่จะพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มศักยภาพ พร้อมกับการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่การขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี นวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ มีความสามารถในการสร้างมูลค่าเพิ่มที่สูง และคำนึงถึงความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม

เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ข้างต้น แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ ได้กำหนดเป้าหมายหลัก **จำนวน ๕ ประการ ประกอบด้วย**

๑. การปรับโครงสร้างการผลิตสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม โดยยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการสำคัญให้สูงขึ้น และสามารถตอบโจทย์พัฒนาการของเทคโนโลยีและสังคมยุคใหม่ และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เชื่อมโยงเศรษฐกิจท้องถิ่นและผู้ประกอบการรายย่อยกับห่วงโซ่มูลค่าของภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย รวมถึงพัฒนาระบบนิเวศที่ส่งเสริมการค้าการลงทุนและนวัตกรรม

๒. การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่ โดยพัฒนาให้คนไทยมีทักษะและคุณลักษณะที่เหมาะสมกับโลกยุคใหม่ ทั้งทักษะในด้านความรู้ทักษะทางพฤติกรรม และคุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคมเตรียมพร้อมกำลังคนที่มีคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน เอื้อต่อการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่ภาคการผลิตและบริการเป้าหมายที่มีศักยภาพและผลิตภาพสูงขึ้น รวมทั้งพัฒนาหลักประกันและความคุ้มครองทางสังคมเพื่อส่งเสริมความมั่นคงในชีวิต

๓. การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม โดยลดความเหลื่อมล้ำทั้งในเชิงรายได้ความมั่งคั่งและโอกาสในการแข่งขันของภาคธุรกิจ สนับสนุนช่วยเหลือกลุ่มเปราะบางและผู้ด้อยโอกาสให้มีโอกาสในการเลื่อนขั้นทางเศรษฐกิจและสังคม รวมถึงจัดให้มีบริการสาธารณะที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม

๔. การเปลี่ยนผ่านไปสู่ความยั่งยืน โดยปรับปรุงการใช้ทรัพยากรธรรมชาติในการผลิตและบริการให้ มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับขีดความสามารถในการรองรับของระบบนิเวศ แก้ไขปัญหามลพิษสำคัญด้วยวิธีการที่ยั่งยืน โดยเฉพาะมลพิษทางอากาศ ขยะ และมลพิษทางน้ำ และลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกเพื่อมุ่งสู่ความเป็นกลางทางคาร์บอน (Carbon neutrality) ภายในครั้งแรกของศตวรรษนี้

๕. การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงภายใต้บริบทโลกใหม่ โดยการสร้างความพร้อมในการรับมือและแสวงหาโอกาสจากการเป็นสังคมสูงวัยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ภัยโรคระบาด และภัยคุกคามทางไซเบอร์ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและกลไกทางสถาบันที่เอื้อต่อการเปลี่ยนแปลงสู่ดิจิทัล รวมทั้งปรับปรุงโครงสร้างและระบบการบริหารงานของภาครัฐให้สามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของบริบททางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีได้อย่างทันเวลา มีประสิทธิภาพ และมีธรรมาภิบาล โดยตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายที่ใช้ในการวัดผลสัมฤทธิ์ของการพัฒนาในภาพรวมในแต่ละเป้าหมายหลักมีดังนี้

เป้าหมายหลัก	ตัวชี้วัด	สถานะปัจจุบัน	ค่าเป้าหมายในปี ๒๕๗๐
๑. การปรับโครงสร้างการผลิตสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม	รายได้ประชาชาติต่อหัว	๗,๐๕๐ เหรียญสหรัฐในปี ๒๕๖๓	๘,๘๐๐ เหรียญสหรัฐ
๒. การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่	ดัชนีการพัฒนามนุษย์	๐.๗๗๗ (การพัฒนามนุษย์ระดับสูง) ในปี ๒๕๖๒	๐.๘๒๐ (การพัฒนามนุษย์ระดับสูงมาก)
๓. การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม	ความแตกต่างของความ เป็นอยู่ระหว่างกลุ่ม ประชากรที่มีฐานะทาง เศรษฐกิจสูงสุดร้อยละ ๑๐ และต่ำสุดร้อยละ ๔๐ (Top ๑๐ / Bottom ๔๐)	๕.๖๖ เท่าในปี ๒๕๖๒	ต่ำกว่า ๕ เท่า
๔. การเปลี่ยนผ่านไปสู่ความ ยั่งยืน	ปริมาณการปล่อยก๊าซ เรือนกระจก	การปล่อยก๊าซเรือนกระจก ในภาคพลังงานในปี ๒๕๖๓ ลดลงร้อยละ ๑๖ จากการ ปล่อยในกรณีปกติ	การปล่อยก๊าซเรือน กระจกโดยรวม (สาขา พลังงานและขนส่ง/ อุตสาหกรรม/การจัดการ ของเสีย) ลดลงไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๑๕ จากการ ปล่อยในกรณีปกติ
๕. การเสริมสร้าง ความสามารถของประเทศใน การรับมือกับการเปลี่ยนแปลง และความเสถียรภายใต้บริบท โลกใหม่	ดัชนีรวมสะท้อน ความสามารถในการรับมือ กับการเปลี่ยนแปลง ประกอบด้วย ๔ ตัวชี้วัด ย่อย คือ ๑) ชีตความสามารถของ การปฏิบัติตามกฎอนามัย ระหว่างประเทศและการ เตรียมความพร้อมฉุกเฉิน ด้านสุขภาพ ๒) อันดับความเสี่ยงด้าน ภูมิอากาศ ๓) อันดับความสามารถใน การแข่งขันด้านดิจิทัล ๔) อันดับประสิทธิภาพ ของรัฐบาล	ร้อยละ ๘๕ ในปี ๒๕๖๓ อันดับเฉลี่ย ๕ ปี (๒๕๕๘- ๒๕๖๒) เท่ากับ ๓๖.๘ อันดับที่ ๓๙ ในปี ๒๕๖๓ อันดับที่ ๒๐ ในปี ๒๕๖๔	อันดับที่ ๓๓ อันดับที่ ๑๕

หมุดหมายการพัฒนา

เพื่อถ่ายทอดเป้าหมายหลักไปสู่ภาพของการขับเคลื่อนที่ชัดเจนในลักษณะของวาระการพัฒนา (Agenda) ที่เอื้อให้เกิดการทำงานร่วมกันของหลายหน่วยงานและหลายภาคส่วนในการผลักดันการพัฒนาในเรื่องใดเรื่องหนึ่งให้เกิดผลได้อย่างเป็นรูปธรรม แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ จึงได้กำหนดหมุดหมายการพัฒนาจำนวน ๑๓ ประการ ซึ่งเป็นการบ่งบอกถึงสิ่งที่ประเทศไทยปรารถนาจะ ‘เป็น’ มุ่งหวังจะ ‘มี’ หรือต้องการจะ ‘ขจัด’ เพื่อสะท้อนประเด็นการพัฒนาที่มีลำดับความสำคัญสูงต่อการพลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” และการบรรลุเป้าหมายหลักในช่วงระยะเวลา ๕ ปี ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ โดยหมุดหมายการพัฒนาทั้ง ๑๓ ประการมีที่มาจาก การประเมินโอกาสและความเสี่ยงของไทยในการพัฒนาประเทศภายใต้กรอบของยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งได้มีการพิจารณาถึงแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงระดับโลก สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-๑๙ รวมถึงผลการพัฒนาในประเทศในระยะเวลาที่ผ่านมา ทั้งนี้ หมุดหมายการพัฒนาที่กำหนดขึ้นเป็นประเด็นที่มีลักษณะเชิงบูรณาการ ซึ่งสามารถนำไปสู่การพัฒนาทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไปพร้อมๆ กัน ทำให้หมุดหมายแต่ละประการสามารถสนับสนุนเป้าหมายหลักได้มากกว่าหนึ่งข้อ โดยหมุดหมายทั้ง ๑๓ ประการ แบ่งออกได้เป็น ๔ มิติดังนี้

๑. มิติภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย

หมุดหมายที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

หมุดหมายที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน

หมุดหมายที่ ๓ ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก

หมุดหมายที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง

หมุดหมายที่ ๕ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค

หมุดหมายที่ ๖ ไทยเป็นฐานการผลิตอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะที่สำคัญของโลก

๒. มิติโอกาสและความเสมอภาคทางเศรษฐกิจและสังคม

หมุดหมายที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้

หมุดหมายที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เดิบโตได้อย่างยั่งยืน

หมุดหมายที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และคนไทยทุกคนมีความคุ้มครองทางสังคมที่

เพียงพอ เหมาะสม

๓. มิติความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

หมุดหมายที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

หมุดหมายที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลง

สภาพภูมิอากาศ

๔. มิติปัจจัยผลักดันการพลิกโฉมประเทศ

หมุดหมายที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่ง

อนาคต

หมุดหมายที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

แผนภาพความเชื่อมโยงระหว่างหมวดหมู่การพัฒนา กับเป้าหมายหลัก

การปรับโครงสร้าง การผลิตสู่เศรษฐกิจ ฐานนวัตกรรม	การพัฒนาคน สำหรับโลกยุคใหม่ ฐานนวัตกรรม	การมุ่งสู่สังคมแห่ง โอกาสและความเป็น ธรรมชาตินวัตกรรม	การเปลี่ยนผ่านไปสู่ ความยั่งยืนฐาน นวัตกรรม	การเสริมสร้าง ความสามารถของ ประเทศในการรับมือ กับการเปลี่ยนแปลง และความเสี่ยง ภายใต้บริบทโลกใหม่ ฐานนวัตกรรม
<ul style="list-style-type: none"> ๑ เกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง ๒ การท่องเที่ยวเน้นคุณภาพและเน้นความยั่งยืน ๓ การผลิตยานยนต์ไฟฟ้า ๔ การแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง ๕ ประตุการค้าลงทุนและ โลติจิสต์ ๖ อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ ๗ SMEs ที่เข้มแข็งแข่งขันได้ ๘ พื้นที่และเมืองอัจฉริยะ ๑๐ เศรษฐกิจ 	<ul style="list-style-type: none"> ๑ เกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง ๒ การท่องเที่ยวเน้นคุณภาพและเน้นความยั่งยืน ๓ การผลิตยานยนต์ไฟฟ้า ๔ การแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง ๕ ประตุการค้าลงทุนและ โลติจิสต์ ๖ อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ ๗ SMEs ที่เข้มแข็งแข่งขันได้ ๘ พื้นที่และเมืองอัจฉริยะ 	<ul style="list-style-type: none"> ๔ การแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง ๕ ประตุการค้าลงทุนและ โลติจิสต์ ๖ อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ ๗ SMEs ที่เข้มแข็งแข่งขันได้ ๘ พื้นที่และเมืองอัจฉริยะ ๙ เศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ ๑๐ เศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ ๑๑ ภาครัฐที่ทันสมัยมีประสิทธิภาพ 	<ul style="list-style-type: none"> ๑ เกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง ๒ การท่องเที่ยวเน้นคุณภาพและเน้นความยั่งยืน ๓ การผลิตยานยนต์ไฟฟ้า ๔ ประตุการค้าลงทุนและ โลติจิสต์ ๕ พื้นที่และเมืองอัจฉริยะ ๑๐ เศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ ๑๑ ภาครัฐที่ทันสมัยมีประสิทธิภาพ 	<ul style="list-style-type: none"> ๑ เกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง ๔ การแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง ๖ อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ ๘ พื้นที่และเมืองอัจฉริยะ ๑๑ ภาครัฐที่ทันสมัยมีประสิทธิภาพ

หมายเหตุที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

๑. สถานการณ์การพัฒนาที่ผ่านมา

การพัฒนาภาคการเกษตรที่ผ่านมา เน้นการผลิตเพื่อการส่งออกและการเป็นวัตถุดิบให้กับอุตสาหกรรมต่อเนื่องในการสร้างรายได้เข้าสู่ประเทศ ผ่านการขยายพื้นที่เพาะปลูก การพัฒนาปัจจัยการผลิตให้มีคุณภาพการพัฒนาและใช้เทคโนโลยีอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสามารถเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตได้ในระดับหนึ่ง โดยในปี ๒๕๖๒ ผลิตภัณท์มวลรวมในประเทศของภาคการเกษตรและการแปรรูปที่เกี่ยวข้อง มีมูลค่า ๑,๔๗๗,๕๘๙ ล้านบาท ซึ่งกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้องกับการผลิตสินค้าเกษตร อุตสาหกรรมอาหาร และอุตสาหกรรมเครื่องดื่มนั้นมีมูลค่ารวมคิดเป็นร้อยละ ๗๔.๕ ของผลิตภัณท์มวลรวมในประเทศของภาคการเกษตรและการแปรรูปที่เกี่ยวข้องปี ๒๕๖๒

๒. เป้าหมายการพัฒนา

๒.๑ ความเชื่อมโยงของหมายเหตุกับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ และยุทธศาสตร์ชาติหมายเหตุที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง มีความเชื่อมโยงกับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ ทั้ง ๕ เป้าหมาย ได้แก่

เป้าหมายที่ ๑ การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม โดยยกระดับให้มีความสามารถในการแข่งขัน และเศรษฐกิจท้องถิ่นและผู้ประกอบการรายย่อยสามารถเชื่อมโยงกับห่วงโซ่มูลค่าของภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย

เป้าหมายที่ ๒ การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่ โดยสนับสนุนให้กำลังคนมีคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการของภาคการผลิตเป้าหมาย

เป้าหมายที่ ๓ การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม โดยลดความเหลื่อมล้ำทั้งในเชิงรายได้และความมั่นคง รวมถึงโอกาสในการแข่งขันของภาคธุรกิจ และให้กลุ่มเปราะบางและผู้ด้อยโอกาสมีโอกาสนำโอกาสในการเลื่อนขั้นทางเศรษฐกิจและสังคมสูงขึ้น

เป้าหมายที่ ๔ การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริการไปสู่ความยั่งยืน โดยการใช้ทรัพยากรธรรมชาติในการผลิตและบริการอย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับขีดความสามารถในการรองรับของระบบนิเวศ และ

เป้าหมายที่ ๕ การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงภายใต้บริบทโลกใหม่ โดยประเทศไทยมีความสามารถในการรับมือกับภัยคุกคามที่สำคัญ ในอนาคต โดยเฉพาะการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โรคระบาดร้ายแรงและโรคอุบัติใหม่และภัยคุกคามทางไซเบอร์

เป้าหมายของหมายเหตุที่ ๑ เมื่อพิจารณาความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ พบว่า มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ จำนวน ๓ ด้าน

ได้แก่

- ๑) ด้านการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน
- ๒) ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม
- ๓) ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

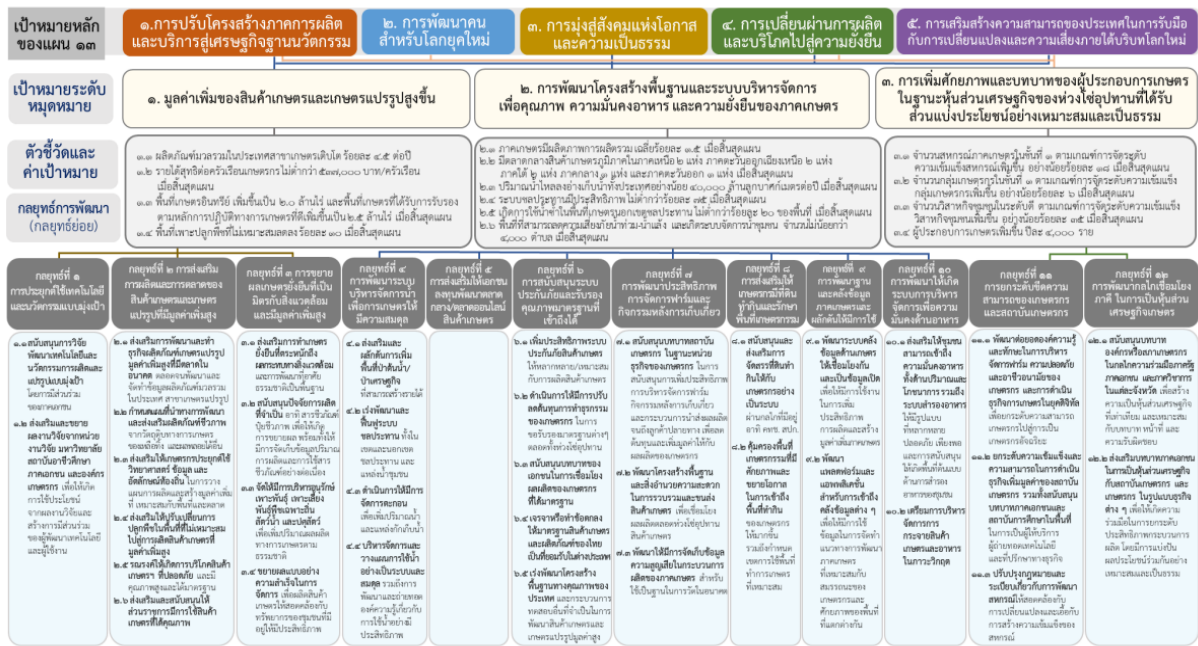
๒.๒ เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับมหุดมหาย

เป้าหมายที่ ๑ มูลค่าเพิ่มของสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปสูงขึ้น

เป้าหมายที่ ๒ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบบริหารจัดการ เพื่อคุณภาพ ความมั่นคงทางอาหารและความยั่งยืนของภาคเกษตร

เป้าหมายที่ ๓ การเพิ่มศักยภาพและบทบาทของผู้ประกอบการเกษตรในฐานะหุ้นส่วนเศรษฐกิจของห่วงโซ่อุปทานที่ได้รับส่วนแบ่งประโยชน์อย่างเหมาะสมและเป็นธรรม

๓. แผนที่กลยุทธ์

๔. กลยุทธ์การพัฒนา

- กลยุทธ์ที่ ๑ การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมแบบมุ่งเป้า เพื่อให้เกิดการยกระดับกระบวนการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่ม
- กลยุทธ์ที่ ๒ การส่งเสริมการผลิตและการขยายตัวของตลาดสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปที่มีมูลค่าเพิ่มสูง อาทิ ผลผลิตเกษตรปลอดภัย สมุนไพรแปรรูป อาหารทางการแพทย์ อาหารทางเลือก อาหารฟังก์ชัน พลังงาน วัสดุและเคมีชีวภาพ โปรตีนจากพืชและแมลง
- กลยุทธ์ที่ ๓ การขยายผลรูปแบบเกษตรยั่งยืนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและมีมูลค่าเพิ่มสูงจากแบบอย่างความสำเร็จในประเทศ เช่น เกษตรตามโมเดลเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน เศรษฐกิจสีเขียว เกษตรปลอดภัยวนเกษตร เกษตรอินทรีย์ ท่องเที่ยวเกษตร ประมงพื้นบ้าน การท ประมงถูกกฎหมาย และการปฏิบัติต่อแรงงานที่ถูกต้อง เป็นต้น
- กลยุทธ์ที่ ๔ การพัฒนาระบบบริหารจัดการน้ำเพื่อการเกษตรให้มีความสมดุลระหว่างอุปสงค์และอุปทานรวมทั้งการใช้น้ำซ้ำ
- กลยุทธ์ที่ ๕ การส่งเสริมให้เอกชนลงทุนพัฒนาตลาดกลางและตลาดออนไลน์สินค้าเกษตร รวมถึงสินค้ากลุ่มปศุสัตว์และประมง
- กลยุทธ์ที่ ๖ การสนับสนุนระบบประกันภัยและรับรองคุณภาพมาตรฐานสินค้าเกษตรและสินค้าเกษตรแปรรูปที่เกษตรกรเข้าถึงได้

กลยุทธ์ที่ ๗ การพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการฟาร์มและกิจกรรมหลังการเก็บเกี่ยว เพื่อลดต้นทุนและเพิ่มมูลค่าผลผลิตของเกษตรกร

กลยุทธ์ที่ ๘ การส่งเสริมให้เกษตรกรมีที่ดินทำกินและรักษาพื้นที่เกษตรกรรมที่เหมาะสมไว้เป็นฐานการผลิตการเกษตร

กลยุทธ์ที่ ๙ การพัฒนาฐานข้อมูลและคลังข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร รวมทั้งผลักดันให้มีการใช้ข้อมูลอย่างมีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ที่ ๑๐ การพัฒนาให้เกิดระบบการบริหารจัดการเพื่อความมั่นคงทางด้านอาหาร

กลยุทธ์ที่ ๑๑ การยกระดับขีดความสามารถของเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร

กลยุทธ์ที่ ๑๒ การพัฒนากลไกเพื่อเชื่อมโยงภาคีต่างๆ ทั้งภาคเอกชน ส่วนราชการ กลุ่มเกษตรกร และนักวิชาการในพื้นที่ในการเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจในการพัฒนาภาคเกษตรตลอดห่วงโซ่อุปทาน

หมุดหมายที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง

๑. สถานการณ์การพัฒนาด้านมา

การให้บริการทางการแพทย์แก่ชาวต่างชาติเพิ่มขึ้น แต่ต้องคำนึงผลกระทบต่อโอกาสในการเข้าถึงบริการสุขภาพของคนไทย โดยปี ๒๕๖๒ มีชาวต่างชาติมาใช้บริการทางการแพทย์ ๓.๖ ล้านคน/ครั้ง สร้างรายได้ ๔๑,๐๐๐ ล้านบาท จากราคาค่าบริการและชื่อเสียงของบุคลากรทางการแพทย์ที่ดีกว่าประเทศอื่นเมื่อเทียบบริการในระดับเดียวกัน แต่เมื่อพิจารณาถึงการกระจายบุคลากรทางการแพทย์ในประเทศยังคงมีความเหลื่อมล้ำกันระหว่างภาค และเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศอื่นๆ พบว่าประเทศไทยยังมีสัดส่วนแพทย์ต่อประชากร ๑,๐๐๐ คนเพียง ๐.๕ เทียบกับเกาหลีใต้ ๒.๔ และสิงคโปร์ ๑.๙ ขณะที่การเป็นศูนย์กลางสุขภาพที่มุ่งเน้นการสร้างรายได้และการให้บริการชาวต่างชาติอาจทำให้มีการไหลออกของบุคลากรภาครัฐสู่ภาคเอกชน ส่งผลกระทบต่อเข้าถึงบริการสุขภาพของประชาชน โดยเฉพาะกลุ่มผู้มีรายได้น้อยหรืออาศัยอยู่ในพื้นที่ห่างไกล ถึงแม้ปัจจุบันมีการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีสมัยใหม่มาให้บริการทางการแพทย์เพิ่มมากขึ้น ซึ่งช่วยอำนวยความสะดวกและลดภาระงานของบุคลากร แต่ยังคงต้องคำนึงถึงผลกระทบทางลบที่อาจเกิดขึ้นจากการใช้เทคโนโลยีดังกล่าว

การเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพและโลกาภิวัตน์ส่งผลต่อความเสี่ยงในการรับมือกับโรคระบาดอุบัติใหม่อุบัติซ้ำเพิ่มขึ้น ในช่วง ๒๐ ปีที่ผ่านมาประเทศไทยประสบปัญหาการแพร่ระบาดของโรคติดต่ออุบัติใหม่จากต่างประเทศมาเป็นระยะ อาทิ โรคซาร์ส โรคไข้หวัดนก โรคไข้ซิกา โรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ ๒๐๐๙ โรคเมอร์ส และล่าสุด โควิด-๑๙ ที่มีการแพร่ระบาดทั่วประเทศอย่างต่อเนื่อง ส่งผลกระทบต่อภาคการท่องเที่ยวและการส่งออกของไทย ส่งผลให้ปี ๒๕๖๓ เศรษฐกิจไทยหดตัวอย่างรุนแรงจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติในช่วงไตรมาสแรกของปี ๒๕๖๓ ลดลงจากช่วงเวลาเดียวกันของปี ๒๕๖๒ถึงร้อยละ ๓๘.๐๑ รวมทั้งยังส่งผลกระทบต่อปรับเปลี่ยนวิถีการใช้ชีวิตของประชาชน และก่อให้เกิดวิกฤตในระบบสุขภาพ ดังนั้น ประเทศไทยจึงจำเป็นต้องมีการปรับโครงสร้าง ระบบ อุปกรณ์ และกำลังคนในการควบคุมและจัดการโรคระบาดให้มีประสิทธิภาพ เพื่อป้องกันความเสี่ยงที่อาจเกิดต่อระบบสาธารณสุขและเศรษฐกิจของประเทศ

๒. เป้าหมายการพัฒนา

๒.๑ ความเชื่อมโยงของหมุดหมายกับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ และยุทธศาสตร์ชาติการพัฒนาประเทศไทยให้เป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพสูงจะสอดคล้องกับเป้าหมายหลัก ๔ ประการของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ได้แก่

เป้าหมายที่ ๑ การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม โดยการใช้นวัตกรรมในการผลิตสินค้าและจัดบริการทางการแพทย์และสุขภาพเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ

เป้าหมายที่ ๒ การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่ที่มีสมรรถนะสูงทางด้านการแพทย์และสาธารณสุขเพื่อไม่ให้เป็นอุปสรรคต่อการยกระดับขีดความสามารถบริการทางการแพทย์และสุขภาพ

เป้าหมายที่ ๓ การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม ในการลดผลกระทบต่อการเข้าถึงบริการทางสาธารณสุขของคนไทย และ

เป้าหมายที่ ๔ การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงภายใต้บริบทโลกใหม่ ในการวางแนวทางการพัฒนาระบบบริหารจัดการภาวะฉุกเฉินด้านสุขภาพและระบบบริการสุขภาพ นอกจากนี้ ยังเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติที่สำคัญในด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ในประเด็นเป้าหมาย ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงซึ่งกำหนดอุตสาหกรรมการแพทย์แบบครบวงจรเป็นอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคตที่อาศัยความเชี่ยวชาญด้านการแพทย์ของไทย สร้างอุตสาหกรรมเกี่ยวเนื่องกับการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการทางการแพทย์การใช้เทคโนโลยีทางการแพทย์ใหม่ๆ ยกระดับการให้บริการทางการแพทย์อย่างมีคุณภาพในระดับสากล รวมทั้งเชื่อมโยงอุตสาหกรรมทางการแพทย์และบริการท่องเที่ยวเพื่อสุขภาพ และเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ในประเด็นเป้าหมาย สร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ ที่มุ่งเน้นการสร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึงบริการสาธารณสุข

๒.๒ เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมุดหมาย

เป้าหมายที่ ๑ ไทยมีศักยภาพในการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจจากสินค้าและบริการสุขภาพ

เป้าหมายที่ ๒ องค์ความรู้ด้านการแพทย์และสาธารณสุขมีศักยภาพ เอื้อต่อการสร้างมูลค่าเพิ่มในสินค้าและบริการทางสุขภาพ

เป้าหมายที่ ๓ ประชาชนไทยได้รับความเป็นธรรมในการเข้าถึงบริการสุขภาพ

เป้าหมายที่ ๔ ระบบบริหารจัดการภาวะฉุกเฉินด้านสุขภาพมีความพร้อมรองรับภัยคุกคามสุขภาพ

๓. แผนที่กลยุทธ์

๔. กลยุทธ์การพัฒนา

- กลยุทธ์ที่ ๑ การส่งเสริมบริการทางการแพทย์ที่มีศักยภาพในการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ
- กลยุทธ์ที่ ๒ การผลักดันให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางบริการเพื่อส่งเสริมสุขภาพระดับโลก
- กลยุทธ์ที่ ๓ การสร้างมูลค่าเพิ่มให้อุตสาหกรรมการแพทย์และสุขภาพ
- กลยุทธ์ที่ ๔ การสร้างเสริมขีดความสามารถทางวิชาการด้านการศึกษา วิจัย และเทคโนโลยีทางการแพทย์
- กลยุทธ์ที่ ๕ การบริหารจัดการระบบบริการสุขภาพบนพื้นฐานความสมดุลทางเศรษฐกิจและสุขภาพของคนไทย
- กลยุทธ์ที่ ๖ การยกระดับศักยภาพระบบบริหารจัดการภาวะฉุกเฉินด้านสาธารณสุขเพื่อลดผลกระทบต่อบริการทางเศรษฐกิจและสุขภาพ

หมุดหมายที่ ๔ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน

๑. สถานการณ์การพัฒน์ที่ผ่านมา

ผลการพัฒนาที่ผ่านมาภายใต้ยุทธศาสตร์ที่ ๙ ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ซึ่งให้ความสำคัญกับการกระจายความเจริญและยกระดับรายได้ของประชาชน และลดการกระจุกตัวของการพัฒนาในกรุงเทพฯ ภาคกลาง และภาคตะวันออกไปสู่ภาคอื่นๆ ของประเทศ ปรากฏว่าการพัฒนาของไทยยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร แม้ว่าการพัฒนาภาคส่วนใหญ่จะสามารถลดความไม่เสมอภาคในการกระจายรายได้ลงได้ แต่การพัฒนายังคงกระจุกตัวอยู่ในพื้นที่กรุงเทพฯ ภาคกลาง และภาคตะวันออก โดยกรุงเทพฯ มีสัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศสูงที่สุด และเป็นพื้นที่เดียวซึ่งมีสัดส่วนเพิ่มขึ้นจากร้อยละ ๓๒.๗ ในปี ๒๕๖๐ เป็นร้อยละ ๓๓.๘ ในปี ๒๕๖๒ ในขณะที่ภาคอื่น ๆ มีสัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศลดลง โดยภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคใต้ และภาคใต้ชายแดนมีสัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์ต่อประเทศเพียงร้อยละ ๗.๗, ๙.๔, ๗.๙ และ ๐.๘ ตามลำดับ ในส่วนของการพัฒนาในระดับพื้นที่ พบว่ามีความก้าวหน้าการดำเนินงานในทุกพื้นที่ โดยเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน ๑๐ พื้นที่ นับตั้งแต่ปี ๒๕๕๘ ถึงเดือนมิถุนายน ๒๕๖๔ มีมูลค่าการลงทุนที่ได้รับการส่งเสริมจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (สกท.) รวม ๘,๖๕๘ ล้านบาท มีการจัดตั้งธุรกิจใหม่ในพื้นที่ จำนวน ๔,๙๗๕ ราย มูลค่าทุนจดทะเบียนรวม ๙,๘๒๓.๐๓ ล้านบาท มีการจ้างงานแรงงานต่างด้าวตั้งแต่ปี ๒๕๖๐ ถึงเดือนพฤษภาคม ๒๕๖๔ จำนวนทั้งสิ้น ๔๕๖,๐๕๒ คน

และมีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานตั้งแต่ปี ๒๕๕๙-๒๕๖๔ วงเงินรวม ๔๗,๒๒๓.๔๕ ล้านบาทเช่น ทางหลวง อาคารท่าอากาศยาน สะพาน และด่านพรมแดน เป็นต้น สำหรับเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกมีมูลค่าการลงทุนที่ได้รับการส่งเสริมจาก สกท. ในปี ๒๕๕๙-๒๕๖๓ รวม ๑,๔๕๕,๑๒๑ ล้านบาท และการพัฒนาในระดับเมืองพบว่าประเทศไทยมีความเป็นเมืองเพิ่มมากขึ้น โดยในปี ๒๕๖๓ ประชากรในเขตเมือง (เทศบาล)มีประมาณ ๒๓ ล้านคน (ร้อยละ ๓๔.๔๗) เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๕๔ ซึ่งมีประชากรในเมืองประมาณ ๒๑ ล้านคน (ร้อยละ ๓๓.๙๑)

๒. เป้าหมายการพัฒนา

๒.๑ ความเชื่อมโยงของหมุดหมายกับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ และยุทธศาสตร์ชาติแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ หมุดหมายที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เด็ดขาดได้อย่างยั่งยืน มีความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ(พ.ศ. ๒๕๖๑- ๒๕๘๐) ใน ๓ ด้านหลัก ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ในเป้าหมาย ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีเสถียรภาพ และยั่งยืน ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ในเป้าหมายการกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคม เพิ่มโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามาเป็นกำลังของการพัฒนาประเทศในทุกระดับและการเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการตนเองเพื่อสร้างสังคมคุณภาพ และยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ในเป้าหมาย การใช้ประโยชน์และสร้างการเติบโตบนฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมดุลภายในขีดความสามารถของระบบนิเวศ นอกจากนี้ แผนกลยุทธ์ของหมุดหมายที่ ๘ ยังสนับสนุน ๕ เป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ดังนี้

เป้าหมายที่ ๑ การปรับโครงสร้างการผลิตสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรมโดยสร้างเศรษฐกิจท้องถิ่นและยกระดับผู้ประกอบการให้สามารถเชื่อมโยงกับห่วงโซ่มูลค่าของภาคการผลิตระดับประเทศ กระจายผลประโยชน์สู่เศรษฐกิจฐานราก

เป้าหมายที่ ๒ การพัฒนาคนสู่โลกยุคใหม่ โดยมุ่งเน้นการพัฒนากำลังคนให้มีคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานและส่งเสริมความมั่นคงในชีวิตของประชาชนผ่านการพัฒนาพื้นที่และเมือง

เป้าหมายที่ ๓ การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและเป็นธรรม โดยมุ่งพัฒนาเมืองให้น่าอยู่และมีคุณภาพชีวิตที่ดีสำหรับประชาชนทุกกลุ่มอย่างทั่วถึง โดยคำนึงถึงภูมิภาค

เป้าหมายที่ ๔ การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริโภคไปสู่ความยั่งยืน โดยมุ่งเน้นให้เมืองใช้ทรัพยากรอย่างประหยัดและมีประสิทธิภาพลดการสร้างขยะและมลพิษ เพื่อสุขภาพอนามัยของประชาชนทุกกลุ่ม และ

เป้าหมายที่ ๕ การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงภายใต้บริบทโลกใหม่ โดยส่งเสริมให้เมืองยกระดับสู่การเป็นเมืองอัจฉริยะเป็นการเปลี่ยนผ่านไปสู่ภาครัฐดิจิทัลในระดับท้องถิ่นรวมทั้งผลักดันให้เมืองเตรียมความพร้อมในการรับมือกับภัยพิบัติและมีความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทุกรูปแบบ

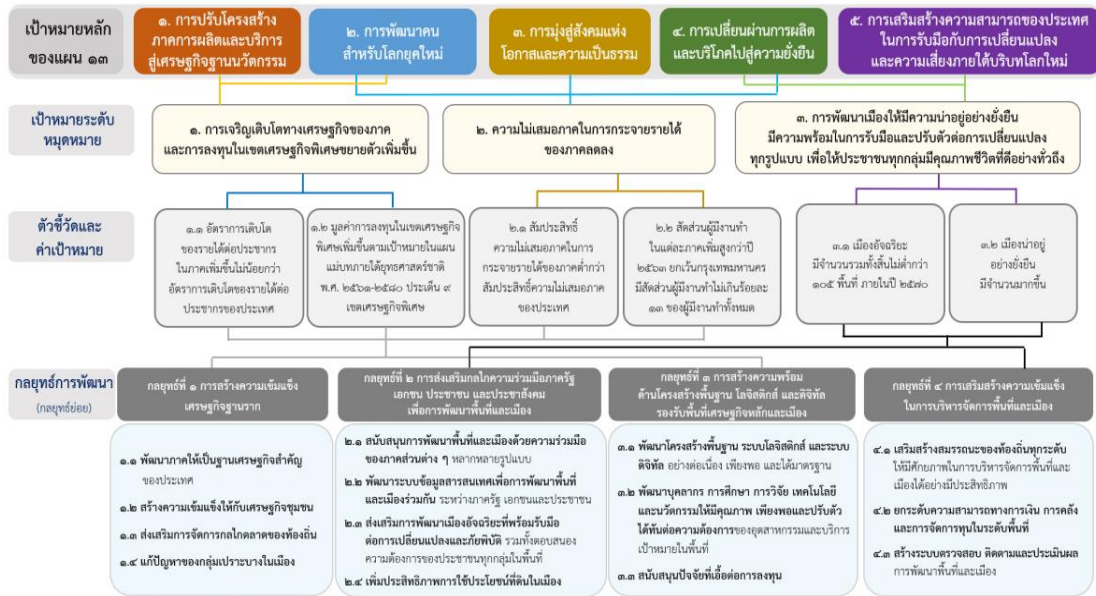
๒.๒ เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมุดหมาย

เป้าหมายที่ ๑ การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคและการลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษขยายตัวเพิ่มขึ้น

เป้าหมายที่ ๒ ความไม่เสมอภาคในการกระจายรายได้ของภาคลดลง

เป้าหมายที่ ๓ การพัฒนาเมืองให้มีความน่าอยู่ อย่างยั่งยืน มีความพร้อมในการรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทุกรูปแบบ เพื่อให้ประชาชนทุกกลุ่มมีคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างทั่วถึง

๓. แผนที่กลยุทธ์

๓. กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่ ๑ การสร้างความเข้มแข็งเศรษฐกิจฐานราก

กลยุทธ์ที่ ๒ การส่งเสริมกลไกความร่วมมือภาครัฐ เอกชน ประชาชน และประชาสังคมเพื่อการพัฒนาพื้นที่และเมือง

กลยุทธ์ที่ ๓ การสร้างความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐาน โลจิสติกส์ และดิจิทัลรองรับพื้นที่เศรษฐกิจหลักและเมือง

กลยุทธ์ที่ ๔ การเสริมสร้างความสำเร็จในการบริหารจัดการพื้นที่และเมือง

หมายเหตุที่ ๔ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ เหมาะสม

๑. สถานการณ์การพัฒนามาที่ผ่านมา

ความยากจนข้ามรุ่นเป็นปัญหาเชิงโครงสร้างที่เรื้อรังมาตั้งแต่อดีต สืบเนื่องถึงปัจจุบัน และมีแนวโน้มทวีความรุนแรงขึ้นในอนาคต แม้ว่าสัดส่วนคนจนของไทยจะลดลงอย่างต่อเนื่อง แต่ยังคงมีคนจนจำนวนหนึ่งที่ติดอยู่ในกับดักความยากจนมาเป็นเวลานาน โดยขาดโอกาสที่จะได้รับผลประโยชน์จากการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ และต้องส่งต่อความยากจนไปสู่ลูกหลาน โดยข้อมูลจากระบบบริหารจัดการข้อมูลการพัฒนาดคนแบบชี้เป้า ปี ๒๕๖๕ พบว่า ครัวเรือนที่มีแนวโน้มจะตกอยู่ในความยากจนข้ามรุ่น หรือเรียกโดยย่อว่า ครัวเรือนยากจนข้ามรุ่น ๒มีจำนวนถึงประมาณ ๕๙๗,๒๔๘ ครัวเรือน หรือประมาณร้อยละ ๑๕ ของครัวเรือนที่มีเด็กและเยาวชนเป็นสมาชิก นอกจากนี้จำนวนของครัวเรือนยากจนข้ามรุ่นยังมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นจากผลของการแพร่ระบาดของโควิด-๑๙ ที่คาดว่าจะนำไปสู่การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ตกต่ำต่อเนื่องยาวนานอันจะส่งผลให้โอกาสในการหลุดพ้นจากกับดักความยากจนยากยิ่งขึ้น

นอกจากความเพียงพอและความครอบคลุมของความคุ้มครองทางสังคมที่จำเพาะในแต่ละช่วงวัยแล้วความคุ้มครองทางสังคมของไทยในภาพรวมยังขาดการพัฒนาเชิงระบบ เนื่องจากการจัดความคุ้มครองทางสังคมดำเนินงานโดยหลายหน่วยงาน โดยที่แต่ละหน่วยงานมีการดำเนินงานอย่างแยกส่วน ขาดการบูรณาการตั้งแต่ระดับนโยบาย ระดับปฏิบัติจนถึงระดับฐานข้อมูล ส่งผลให้ระดับสิทธิประโยชน์ยังไม่เพียงพอในบางกลุ่มเป้าหมาย อีกทั้งยังขาดการติดตามประเมินผล ซึ่งอาจทำให้เกิดการสูญเสียงบประมาณไปกับโครงการที่มีผลกระทบต่ำ จนส่งผลต่อความยั่งยืนทางการคลัง นอกจากนี้ ยังขาดการเตรียมความพร้อมระบบการให้ความช่วยเหลือในภาวะวิกฤต ส่งผลให้การช่วยเหลือล่าช้าไม่ตรงกลุ่มเป้าหมาย และไม่มีประสิทธิภาพ

๒. เป้าหมายการพัฒนา

๒.๑ ความเชื่อมโยงของหมุดหมายกับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ และยุทธศาสตร์ชาติหมุดหมายที่ ๙ มุ่งตอบสนองต่อเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จำนวน ๒ เป้าหมาย ได้แก่

เป้าหมายที่ ๒ การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่ ในด้านการสร้างหลักประกันและความคุ้มครองทางสังคมเพื่อให้คนไทยมีความมั่นคงในชีวิต และ

เป้าหมายที่ ๓ การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรมโดยการสนับสนุนให้กลุ่มเปราะบางและผู้ด้อยโอกาสมีโอกาสในการเลื่อนชั้นทางเศรษฐกิจและสังคมสูงขึ้นนอกจากนี้ หมุดหมายที่ ๙ ยังมีความสอดคล้องกับเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติใน ๒ ด้าน ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ในประเด็นเป้าหมาย สังคมไทยมีสภาพแวดล้อมที่เอื้อและสนับสนุนต่อการพัฒนาคนตลอดช่วงชีวิต และยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคมใน ๒ ประเด็นเป้าหมาย คือ สร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ และกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคม เพื่อเพิ่มโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามาเป็นกำลังของการพัฒนาประเทศในทุกระดับ

๒.๒ เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมุดหมาย

เป้าหมายที่ ๑ คราวเรือนที่มีแนวโน้มกลายเป็นคราวเรือนยากจนข้ามรุ่น มีโอกาสในการเลื่อนสถานะทางเศรษฐกิจและสังคม จนสามารถหลุดพ้นจากความยากจนได้อย่างยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๒ คนทุกช่วงวัยได้รับความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอต่อการดำรงชีวิต

๓. แผนที่กลยุทธ์

๔. กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่ ๑ การแก้ปัญหาความยากจนข้ามรุ่นแบบมุ่งเป้าให้ครัวเรือนหลุดพ้นความยากจนอย่างยั่งยืน

กลยุทธ์ที่ ๒ การสร้างโอกาสที่เสมอภาคแก่เด็กจากครัวเรือนยากจนข้ามรุ่น

กลยุทธ์ที่ ๓ การยกระดับความคุ้มครองทางสังคมสำหรับคนทุกช่วงวัย

กลยุทธ์ที่ ๔ การพัฒนาระบบความคุ้มครองทางสังคมให้มีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ที่ ๕ การบูรณาการฐานข้อมูลเพื่อลดความยากจนข้ามรุ่นและจัดความคุ้มครองทางสังคม

หมายเหตุที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

๑. สถานการณ์การพัฒนาด้าน

การสร้างการขยายตัวทางเศรษฐกิจตลอดช่วงที่ผ่านมาพึ่งพิงการใช้วัตถุดิบและสินค้าชั้นกลางในเกณฑ์สูงในขณะที่ประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรในการผลิตสินค้าและบริการยังอยู่ในระดับต่ำ โดยข้อมูลปี ๒๕๖๒ สัดส่วนค่าใช้จ่ายชั้นกลางต่อมูลค่าผลผลิตรวม ที่ร้อยละ ๖๑.๘๕ สูงกว่าสัดส่วนของประเทศญี่ปุ่นและสาธารณรัฐเกาหลีที่มีค่าร้อยละ ๔๖.๓๘ (ปี ๒๕๕๙) และ ๕๘.๖๕ (ปี ๒๕๖๑) ตามลำดับ รวมถึงข้อมูลรายงานของคณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมของเอเชียและแปซิฟิกแห่งสหประชาชาติชี้ให้เห็นว่าปริมาณการใช้วัสดุภายในประเทศของประเทศไทยในปี ๒๕๕๙ (ค.ศ.๒๐๑๖) อยู่ที่ ๒.๐๖ กิโลกรัมต่อเหรียญสหรัฐ มีค่าสูงกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มประเทศในเอเชียแปซิฟิกและค่าเฉลี่ยของกลุ่มองค์การเพื่อความร่วมมือและการพัฒนาทางเศรษฐกิจแสดงให้เห็นว่าประสิทธิภาพของการใช้ทรัพยากรพื้นฐาน (ชีวมวล โลหะ อโลหะและพลังงานฟอสซิล)ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของไทยยังต่ำ มีการใช้อย่างสิ้นเปลืองและสร้างมูลค่าเพิ่มได้น้อยกว่าที่ควร

ความท้าทายในการขับเคลื่อนหมายเหตุ การลดลงของความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติ ปัญหาสิ่งแวดล้อมและมลพิษที่ทวีความรุนแรงมากขึ้น และแนวโน้มการเพิ่มขึ้นของการปล่อยก๊าซเรือนกระจกอย่างต่อเนื่อง เป็นปัญหาท้าทายที่สำคัญต่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนที่สังคมไทยและประชาคมโลกตระหนักและให้ความสำคัญมากขึ้น รวมทั้งเป็นปัจจัยกำหนดความสำเร็จที่สำคัญต่อการบรรลุวิสัยทัศน์ มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ของการพัฒนาภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ สอดคล้องกับการดำเนินงานของรัฐบาล ที่ได้ให้ความสำคัญกับการขับเคลื่อนโมเดลการพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน เศรษฐกิจสีเขียว เพื่อเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน การขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหามลพิษด้านฝุ่นละออง การขับเคลื่อนแผนที่นำทางการจัดการขยะพลาสติก (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๗๓) และแผนปฏิบัติการด้านการจัดการขยะพลาสติก ระยะที่ ๑ (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕)รวมทั้งได้ระบุเป้าหมายการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในการมีส่วนร่วมลดก๊าซเรือนกระจกที่ประเทศกำหนดตามความตกลงปารีส ขึ้นต่ำที่ร้อยละ ๒๐-๒๕ จากปริมาณก๊าซเรือนกระจกปกติที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในปี ๒๕๗๓ (ค.ศ. ๒๐๓๐) นอกจากนี้ ประเทศไทยกำลังอยู่ในระหว่างการจัดทำยุทธศาสตร์ระยะยาวในการพัฒนาแบบปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่ำของประเทศไทยในการมุ่งสู่การปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ โดยคาดการณ์ประเทศไทยจะปล่อยก๊าซเรือนกระจกสูงสุด ในช่วงปีพ.ศ. ๒๕๗๓-๒๕๘๓ (ค.ศ. ๒๐๓๐-๒๐๔๐) อย่างไรก็ตาม การพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน เศรษฐกิจสีเขียว ยังต้องการการขับเคลื่อนโดยการบูรณาการจากทุกภาคส่วนและในทุกระดับของแผนที่เกี่ยวข้อง ในขณะที่การลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในระดับที่สูงขึ้นและสอดคล้องกับกระแสโลกยังเป็นเรื่องที่มีความท้าทาย รวมทั้งต้องการแนวทางและการขับเคลื่อนอย่างเป็นรูปธรรมและมีความสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาในด้านอื่นๆ

๒. เป้าหมายการพัฒนา

๒.๑ ความเชื่อมโยงของหมวดหมายกับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ และยุทธศาสตร์ชาติหมวดหมายที่ ๑๐ มีความสอดคล้องกับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๓ จำนวน ๔ เป้าหมาย ได้แก่

เป้าหมายที่ ๑ การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม ที่มุ่งยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันให้สูงขึ้น ด้วยการใช้องค์ความรู้ ความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม

เป้าหมายที่ ๓ การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและเป็นธรรม เพื่อการสร้างโอกาสและการกระจายรายได้สู่ชุมชน

เป้าหมายที่ ๔ การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริโภคไปสู่ความยั่งยืน โดยเน้นการใช้ทรัพยากรธรรมชาติในการผลิตและบริโภคอย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับขีดความสามารถในการรองรับของระบบนิเวศ และ

เป้าหมายที่ ๕ การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงภายใต้บริบทโลกใหม่ โดยเฉพาะประเด็นการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศนอกจากนี้ หมวดหมายที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำมีความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐) โดยสอดคล้องกับเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติ ๓ ด้าน ได้แก่ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง ในด้านการรักษาความมั่นคงและผลประโยชน์ทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทั้งทางบกและทางทะเล เพื่อให้มีความอุดมสมบูรณ์ และให้ผลประโยชน์ได้อย่างยั่งยืน ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน ในการอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต ขับเคลื่อนประเทศไทยด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยีแห่งอนาคต สร้างระบบนิเวศอุตสาหกรรมและบริการที่เหมาะสม และสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการอย่างยั่งยืน และยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและสร้างสังคมคาร์บอนต่ำ สนับสนุนการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พัฒนา และใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อลดมลพิษและผลกระทบสิ่งแวดล้อม

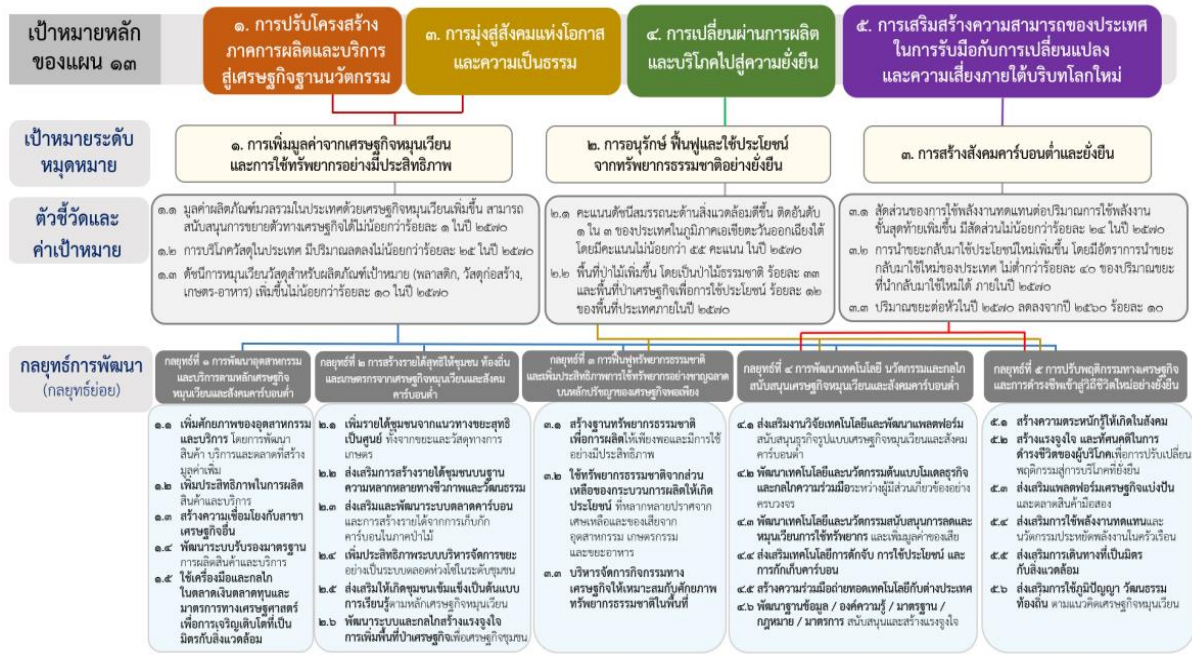
๒.๒ เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมวดหมาย

เป้าหมายที่ ๑ การเพิ่มมูลค่าจากเศรษฐกิจหมุนเวียน และการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ

เป้าหมายที่ ๒ การอนุรักษ์ ฟื้นฟูและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๓ การสร้างสังคมคาร์บอนต่ำและยั่งยืน

๓. แผนที่กลยุทธ์

๔. กลยุทธ์การพัฒนา

- กลยุทธ์ที่ ๑ การพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการตามหลักเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ
- กลยุทธ์ที่ ๒ การสร้างรายได้สุทธิให้ชุมชน ท้องถิ่น และเกษตรกร จากเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ
- กลยุทธ์ที่ ๓ การฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรอย่างชาญฉลาดบนหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- กลยุทธ์ที่ ๔ การพัฒนาเทคโนโลยี นวัตกรรมและกลไกสนับสนุนเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ
- กลยุทธ์ที่ ๕ การปรับพฤติกรรมทางเศรษฐกิจและการดำรงชีพเข้าสู่วิถีชีวิตใหม่อย่างยั่งยืน

หมุดหมายที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๑. สถานการณ์การพัฒนาด้านภูมิอากาศ

การเพิ่มขึ้นของประชากร การขยายถิ่นฐานที่อยู่และการพัฒนาทางกายภาพได้ทำลายความสมดุลของสิ่งแวดล้อม รวมถึงการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ส่งผลให้เกิดภัยพิบัติทางธรรมชาติทั่วโลกขึ้นบ่อยครั้งสำหรับประเทศไทยเผชิญปัญหาภัยธรรมชาติหลากหลายประเภทและบ่อยครั้ง อาทิ พายุหมุนเขตร้อนพายุฝนฟ้าคะนอง หรือพายุฤดูร้อน คลื่นพายุซัดฝั่ง ดินโคลนถล่ม อุทกภัย ภัยแล้ง ไฟป่าและหมอกควันแผ่นดินไหว คลื่นสึนามิ ข้อมูลจากรายงานความเสี่ยงด้านภูมิอากาศโลก ปีค.ศ. ๒๐๒๐ ระบุว่า ประเทศไทยจัดอยู่ในกลุ่มประเทศที่มีความเสี่ยงสูงต่อผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเป็นอันดับ ๘ โดยในช่วง ๒๐ ปีที่ผ่านมา ประเทศไทยได้เกิดภัยธรรมชาติจำนวนถึง ๑๔๗ ครั้ง โดยเฉพาะในปี ๒๕๕๗ เกิดเหตุการณ์คลื่นสึนามิซัดถล่มชายฝั่งอันดามันของประเทศไทย ปี ๒๕๕๔ เกิดเหตุการณ์มหาอุทกภัย และปี ๒๕๕๗ เกิดแผ่นดินไหวขนาดความรุนแรง ๖.๓ ที่จังหวัดเชียงราย ขณะเดียวกัน รายงานความเสี่ยงโลกปี ๒๐๒๐ จัดอันดับให้ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีความเสี่ยงในลำดับที่ ๙๐ จากการประเมินทั้งหมด ๑๘๑ ประเทศโดยมีค่าดัชนีความเสี่ยงโดยรวมในระดับที่ ๓ (ปานกลาง) จากความเสี่ยงทั้งหมด ๕ ระดับ โดยในรายละเอียดพบว่าประเทศไทยมีความอ่อนแอ หลวม อยู่ในระดับสูง มีความเปราะบางอยู่ในระดับ

ปานกลาง อันเนื่องมาจากจุดอ่อนด้านความสามารถในการปรับตัว อยู่ในเกณฑ์ต่ำ และความสามารถในการรับมือ อยู่ในระดับปานกลางแม้ว่าความอ่อนไหวต่อความเสี่ยงจะอยู่ในระดับต่ำก็ตามการจัดการและป้องกันสาธารณสุข มีการวางแผนเพื่อบริหารจัดการหรือป้องกันภัยพิบัติทางธรรมชาติอย่างเป็นระบบ ตั้งแต่ก่อนเกิดเหตุ ระหว่างเกิดเหตุ และหลังจากเกิดเหตุจนครบกระบวนการ แม้กระนั้นก็ตามการช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาภัยพิบัติทางธรรมชาติของหน่วยงานต่างๆ ยังคงมีอุปสรรคและความท้าทายหลายมิติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งขีดความสามารถในการจัดการกับภัยพิบัติทางธรรมชาติที่มีความรุนแรงสูงยังคงค่อนข้างจำกัด และแม้ว่าภัยธรรมชาติที่เกิดขึ้นในประเทศส่วนใหญ่เป็นภัยซึ่งคาดการณ์ล่วงหน้าได้ แต่หน่วยงานให้ความสำคัญกับมาตรการเชิงรับในการให้ความช่วยเหลือเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบและการฟื้นฟูตามบทบาทภารกิจภายใต้งบประมาณที่หน่วยงานได้รับการจัดสรรงบประมาณของภาครัฐยังไม่ได้ให้ความสำคัญกับมาตรการในการจัดการเชิงรุก อาทิการเตรียมความพร้อมการป้องกันและลดผลกระทบล่วงหน้าก่อนที่จะเกิดภัยธรรมชาติเนื่องจากผลลัพธ์เชิงปริมาณที่เกิดจากมาตรการเชิงรุกค่อนข้างวัดได้ยาก ด้านการรับมือกับปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ บางภาคส่วนของสังคมไทยเริ่มมีความตื่นตัวมากขึ้น แต่การขับเคลื่อนหรือผลักดันมาตรการให้เกิดผลยังเป็นไปอย่างล่าช้า ท่ามกลางข้อมูลบ่งชี้ว่า ประเทศไทยมีความล่อแหลมต่อความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในเกณฑ์สูง ในขณะที่มีขีดจำกัดในด้านความสามารถในการรับมือกับภัยและการปรับตัวต่อสภาวะการณ์และความเสี่ยง จึงมีความจำเป็นเร่งด่วนที่ประเทศไทยต้องลดความล่อแหลม รวมทั้งสร้างขีดความสามารถในการรับมือกับความเสี่ยง และเพิ่มความสามารถในการปรับตัวต่อภัยธรรมชาติและเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ซึ่งจะเป็นประเด็นการพัฒนาที่สำคัญในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ เพื่อลดและป้องกันผลกระทบจากภัยธรรมชาติและเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่จะเกิดขึ้นกับเศรษฐกิจสังคมสิ่งแวดล้อม และความมั่นคงของประเทศ โดยเฉพาะภายใต้สภาพแวดล้อมที่การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยธรรมชาติมีแนวโน้มทวีความรุนแรงมากขึ้น ประกอบกับประเทศเศรษฐกิจหลักให้ความสำคัญกับการสร้างความร่วมมือในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและภาวะโลกร้อน และนำประเด็นการค้าการลงทุนระหว่างประเทศมาใช้เป็นเครื่องมือในการบรรลุเป้าหมายด้านการลดก๊าซเรือนกระจกมากขึ้น รวมทั้งการเข้าสู่สังคมสูงวัยและข้อจำกัดทางการคลังที่ทำให้ประชาชนและสังคมไทยมีความเปราะบางต่อผลกระทบจากภัยธรรมชาติและเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศมากขึ้น

๒. เป้าหมายการพัฒนา

๒.๑ ความเชื่อมโยงของหมวดหมายกับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ และยุทธศาสตร์ชาติเป้าหมายการพัฒนาของหมวดหมายที่ ๑๑ ได้เชื่อมโยงกับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จำนวน ๒ เป้าหมาย ได้แก่

เป้าหมายที่ ๔ การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริโภคไปสู่ความยั่งยืน และ

เป้าหมายที่ ๕ การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงภายใต้บริบทโลกใหม่ หากพิจารณาถึงความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ พบว่าเป้าหมายการพัฒนาของหมวดหมายที่ ๑๑ มีความสอดคล้องกับเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติใน ๓ ด้าน ได้แก่

ด้านที่ ๑ ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคงในเป้าหมายที่ ๒ บ้านเมืองมีความมั่นคงในทุกมิติและทุกระดับเพื่อบริหารจัดการสภาวะแวดล้อมของประเทศให้มีความมั่นคง ปลอดภัย และมีความสงบเรียบร้อยในทุกระดับ และเป้าหมายที่ ๓ กองทัพ หน่วยงานด้านความมั่นคงภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน มีความพร้อมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคง เพื่อให้มีความพร้อมสามารถรับมือกับภัยคุกคามและภัยพิบัติได้ทุกรูปแบบและทุกระดับความรุนแรง

ด้านที่ ๒ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน ในเป้าหมายที่ ๑ ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน ในประเด็นอุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศ มีเนื้อหาด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการจัดการภัยพิบัติ ซึ่งรวมถึงระบบการเตือนภัยการเตรียมตัวรับมือภัยพิบัติและการให้ความช่วยเหลือทั้งในระหว่างและหลังเกิดภัยพิบัติ และ

ด้านที่ ๕ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ในเป้าหมายที่ ๓ ใช้ประโยชน์และสร้างการเติบโตบนฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมดุลภายในขีดความสามารถของระบบนิเวศ โดยสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ มุ่งเน้นลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และสร้างสังคมคาร์บอนต่ำ ปรับปรุงการบริหารจัดการภัยพิบัติทั้งระบบ และการสร้างขีดความสามารถของประชาชนในการรับมือและปรับตัวเพื่อลดความสูญเสียและเสียหายจากภัยธรรมชาติและผลกระทบที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พร้อมทั้งสนับสนุนการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ และดูแลภัยพิบัติจากน้ำทั้งระบบ โดยมีการจัดระบบการจัดการน้ำในภาวะวิกฤติ ให้สามารถลดสูญเสียความเสี่ยง จากภัยพิบัติที่เกิดจากน้ำตามหลักวิชาการให้อยู่ในขอบเขตที่ควบคุมที่มีประสิทธิภาพ รวมถึงการเพิ่มความร่วมมือในเรื่องการจัดการภัยพิบัติในภูมิภาคได้อย่างทั่วถึงและทันการณ์

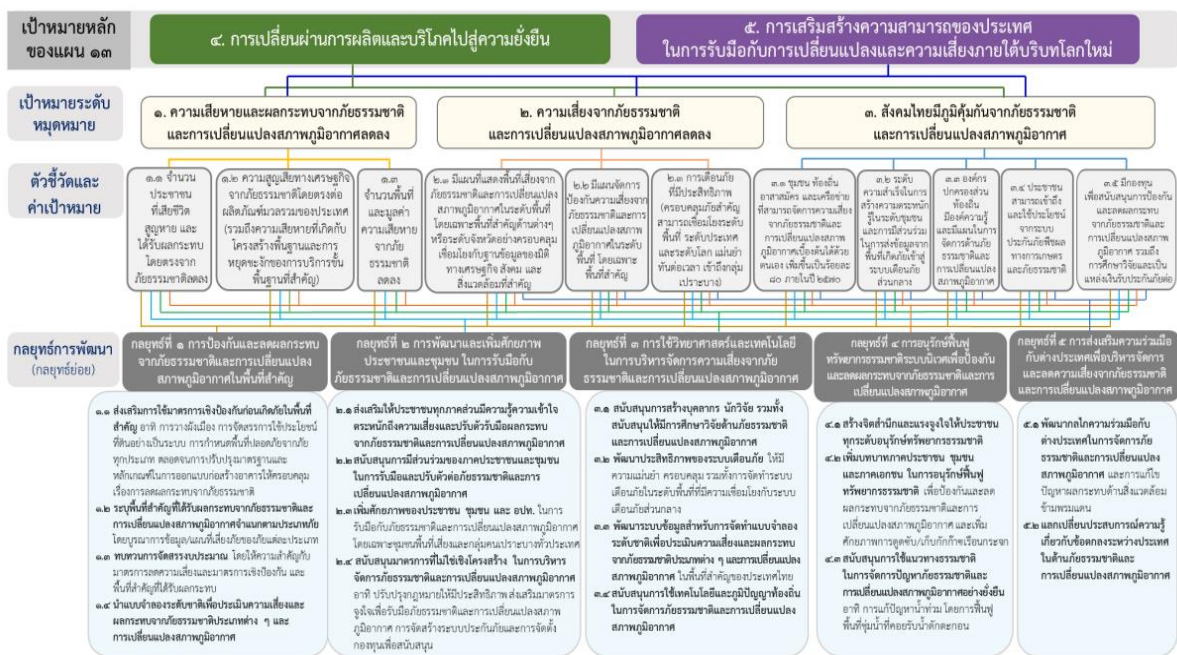
๒.๒ เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับมหุดมหาย

เป้าหมายที่ ๑ ความเสียหายและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ลดลง

เป้าหมายที่ ๒ ความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศลดลง

เป้าหมายที่ ๓ สังคมไทยมีภูมิคุ้มกันจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๓. แผนที่กลยุทธ์

๔. กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่ ๑ การป้องกันและลดผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในพื้นที่สำคัญ

กลยุทธ์ที่ ๒ การพัฒนาและเพิ่มศักยภาพประชาชนและชุมชน ในกา ร ับมือกับภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

กลยุทธ์ที่ ๓ การใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในการบริหารจัดการความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

กลยุทธ์ที่ ๔ การอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติระบบนิเวศเพื่อป้องกันและลดผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

กลยุทธ์ที่ ๕ การส่งเสริมความร่วมมือกับต่างประเทศเพื่อบริหารจัดการ และลดความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

หมายเหตุที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต

๑. สถานการณ์การพัฒนาที่ผ่านมา

การพัฒนากำลังคนของไทยเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างที่สำคัญ ได้แก่ การเป็นสังคมสูงวัยส่งผลกระทบต่อประเทศจะขาดกำลังคนในเชิงปริมาณ ประกอบกับผลิตภาพแรงงานที่ลดลงในช่วงโควิด-๑๙เพิ่มปัญหาด้านกำลังคนเชิงคุณภาพ จนอาจเป็นข้อจำกัดในการขยายตัวทางเศรษฐกิจ การเติบโตของนวัตกรรมแหล่งความรู้ระดับโลกออนไลน์ที่มีต้นทุนและราคาต่ำวางจรชีวิตของความรู้สั้นลงโดยเฉพาะด้านดิจิทัลและเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงเร็ว และแนวโน้มความต้องการเรียนรู้ตามความสนใจรายบุคคล รวมถึงภาคเอกชนที่เริ่มให้ความสำคัญกับการสรรหาและการจ้างงานตามสมรรถนะในการทำงานมากกว่าคุณวุฒิทางการศึกษา อีกทั้งสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคอุบัติใหม่ ส่งผลกระทบต่อวิถีการดำรงชีวิตและพฤติกรรมของคน และสะท้อนถึงบทบาทของเครือข่ายภาคประชาสังคมที่มีความเข้มแข็งในการร่วมแก้ไขปัญหาต่าง ๆ แต่ยังคงขาดการสนับสนุนที่มีประสิทธิภาพจากภาครัฐ จึงต้องเร่งขยายผลและต่อยอดประเด็นการพัฒนาเพื่อนำไปสู่การพลิกโฉมกำลังคนสมรรถนะสูงที่มีภาวะผู้นำสูง สามารถสร้างการเปลี่ยนแปลงและเพิ่มขีดความสามารถของประเทศได้

ทั้งนี้การเรียนรู้ตลอดชีวิตเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาคนในสังคมสูงวัยที่มีช่วงชีวิตที่หลากหลายมากขึ้น ซึ่งจะกระทบต่อระบบการเรียนรู้ที่ต้องปรับเปลี่ยนให้สามารถเรียนรู้และพัฒนาสมรรถนะให้ได้ตลอดเวลา รวมทั้งสามารถเชื่อมโยงและเทียบโอนสมรรถนะอย่างมีคุณภาพและไร้รอยต่อ ในขณะที่คนไทยยังขาดทักษะชีวิตในหลายด้าน อาทิ ความรอบรู้ด้านการเงินที่ทำให้บางคนเข้าไปอยู่ในวงจรของหนี้นอกระบบและในระบบความรอบรู้ด้านดิจิทัลที่รวมถึงความสามารถในการรับมือกับข้อมูลข่าวสารที่ผิดพลาด การรู้เท่าทันสื่อ รวมถึงระบบนิเวศควรเอื้อต่อการเรียนรู้ตลอดชีวิตให้กับประชากรทุกกลุ่มอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพทั้งบนพื้นที่กายภาพและบนพื้นที่เสมือนจริง ขณะที่กลุ่มเข้าไม่ถึงจะต้องมีมาตรการกำจัดอุปสรรคต่างๆ ให้สามารถเข้ามาเรียนรู้และพัฒนาทักษะได้อย่างทั่วถึงมากขึ้น

๔. กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่ ๑ คนไทยทุกช่วงวัยได้รับการพัฒนาในทุกมิติ

กลยุทธ์ที่ ๒ การพัฒนากำลังคนสมรรถนะสูง

กลยุทธ์ที่ ๓ ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต

หมายเหตุที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

๑. สถานการณ์การพัฒนาที่ผ่านมา

ภาครัฐเป็นกลไกหลักกลไกหนึ่งในการดูแลประชาชนให้กินดีอยู่ดี สามารถประกอบอาชีพได้ และขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ โดยมีหน้าที่และบทบาทสำคัญในการให้บริการประชาชน และการนำนโยบายสาธารณะ แผนการพัฒนาประเทศ และกฎหมาย สู่การปฏิบัติให้เกิดผลเป็นรูปธรรม โดยปัจจัยสำคัญของความสำเร็จของภาครัฐ ในการดำเนินการดังกล่าวจำเป็นต้องอาศัยภาครัฐที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องปรับตัวให้ทันกับความเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็ว สถานการณ์ความไม่แน่นอนและมีความซับซ้อนเพิ่มมากขึ้นภาครัฐไทยยังคงมีข้อจำกัดในหลาย ประเด็นที่เป็นอุปสรรคต่อการตอบโจทย์ประชาชนได้อย่างเต็มศักยภาพโดยเฉพาะการที่โครงสร้างภาครัฐยังมีขนาดใหญ่ มีส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐจำนวนมากที่มีการทำงานซ้ำซ้อนกัน ขาดการบูรณาการการทำงานร่วมกัน ในขณะที่การมีส่วนร่วมของภาคีพัฒนาอื่น ๆ ในการบริการภาครัฐยังมีข้อจำกัด ส่งผลให้การทำงานและการให้บริการของภาครัฐมักเกิดปัญหาความล่าช้า ไม่ตอบโจทย์ความต้องการของประชาชน การให้บริการไม่ครอบคลุมพื้นที่อย่างทั่วถึง ซึ่งสะท้อนจากมิติด้านความมีประสิทธิภาพของภาครัฐ ของดัชนีชี้วัดธรรมาภิบาลโลก พบว่า ปี ๒๕๖๒ ค่าดัชนีของไทยมีค่าที่ ๖๕.๘๗ คะแนน ลดลงจาก ๖๖.๘๓คะแนน ในปี ๒๕๖๑ และน้อยกว่าประเทศสิงคโปร์ บรูไน และ มาเลเซีย รวมถึงการที่ภาครัฐยังขาดการมุ่งเน้นให้มีการประสานการดำเนินงานกับทุกภาคส่วนเพื่อให้บรรลุเป้าหมายร่วมกัน สะท้อนจากสถานการณ์การบรรลุเป้าหมายแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ที่ยังมีสัดส่วนของเป้าหมายแผนแม่บทย่อยภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติที่ยังอยู่ในสถานการณ์บรรลุเป้าหมายต่ำกว่าค่าเป้าหมาย ณ ปี ๒๕๖๓ เป็นสัดส่วนมากถึงร้อยละ ๘๐.๗๑นอกจากนี้ สัดส่วนการลงทุนของภาคเอกชนต่อการลงทุนรวมในการจัดบริการสาธารณะในปี ๒๕๖๓ อยู่ที่เพียงร้อยละ ๑๐.๗ เท่านั้น ต่ำกว่าค่าเป้าหมายของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ที่ร้อยละ ๒๐ ในปี ๒๕๖๕ ซึ่งรวมถึงการเข้ามามีมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่าง ๆ ในการติดตามตรวจสอบการดำเนินงานภาครัฐอายังมีข้อจำกัดและไม่สามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

นอกจากนั้น กฎหมายไทยจำนวนมากมีความล้าสมัย ไม่เอื้อต่อการทำงานและการปรับตัวของภาครัฐ ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ รวมถึงการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนและภาคเอกชน กระบวนการแก้ไขกฎหมาย มีระยะเวลานานทำให้ไม่สามารถปรับปรุงกฎหมายให้รองรับการเปลี่ยนแปลงและขาดการนำเครื่องมือและเทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามาช่วยในการแก้ไขปรับปรุง พัฒนากฎหมาย หรือยกเลิกกฎหมาย ขาดฐานข้อมูลด้านกฎหมายของประเทศ เพื่อรองรับการเข้าถึงกระบวนการของกฎหมาย ให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการกำหนดกฎหมาย ขาดความตระหนักถึงการปฏิบัติตามกฎหมายและผลที่จะได้รับอย่างเคร่งครัด ส่งผลให้เกิดความไม่เท่าเทียมกันของการบังคับใช้กฎหมาย โดยสะท้อนได้จากประสิทธิภาพในการบังคับใช้กฎหมายของประเทศไทย เทียบเคียงจากมิติด้านการบังคับใช้กฎหมายของดัชนีนิติธรรม พบว่า ในปี ๒๕๖๓ ประเทศไทยมีคะแนน ๐.๔๗ คะแนน จัดอยู่ลำดับที่ ๘๓ จาก ๑๒๘ ประเทศทั่วโลก ทั้งนี้ คะแนนในการบังคับใช้กฎหมายของประเทศไทยมีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง จาก ๐.๕๐ คะแนนในปี ๒๕๖๑ เป็น ๐.๔๘ คะแนนในปี ๒๕๖๒และ ๐.๔๗ คะแนน ในปี ๒๕๖๓

๒. เป้าหมายการพัฒนา

๒.๑ ความเชื่อมโยงของหมายเหตุกับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ และยุทธศาสตร์ชาติภาครัฐจำเป็นต้องเร่งพัฒนาและปรับตัวเพื่อลดช่องว่างของการปฏิบัติงานให้มีศักยภาพที่เหมาะสมในฐานะที่เป็นกลไกหลักในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศบนหลักการบริหารงานภาครัฐแนวใหม่คือ การปรับเปลี่ยนการบริหารจัดการภาครัฐ โดยนำหลักการเพิ่มประสิทธิภาพของระบบราชการและการแสวงหาประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ

ที่มุ่งการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาประเทศ โดยมีประเด็นที่ต้องดำเนินการเพื่อรับมือกับแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงแล เสริมสร้างความสามารถของภาครัฐ ประกอบด้วย

๑) พัฒนาการให้บริการภาครัฐที่ต่อโจทย์ สะดวก ประหยัด แก่ประชาชนและผู้ประกอบการ โดยพัฒนาคุณภาพการให้บริการและเปิดโอกาสให้ภาคส่วนอื่นเข้ามามีส่วนร่วม

๒) ปรับเปลี่ยนการบริหารจัดการและโครงสร้างของภาครัฐให้ยืดหยุ่น เชื่อมโยง เปิดกว้าง และมีประสิทธิภาพเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงที่เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ

๓) ปรับเปลี่ยนภาครัฐเป็นรัฐบาลดิจิทัลที่ใช้ข้อมูลในการบริหารจัดการเพื่อการพัฒนาประเทศ และสร้างระบบบริหารจัดการ และ

๔) การสร้างระบบบริหารภาครัฐที่ส่งเสริมการปรับเปลี่ยนและพัฒนาบุคลากรให้มีทักษะที่จำเป็นในการให้บริการภาครัฐดิจิทัลและปรับปรุงกฎหมาย ระเบียบ มาตรการภาครัฐให้เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ ซึ่งตอบสนองต่อเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จำนวน ๒ เป้าหมาย ได้แก่

เป้าหมายที่ ๓ การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม โดยมีบริการสาธารณะทั่วถึง เท่าเทียมและ

เป้าหมายที่ ๕ การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับความเสี่ยงและการเปลี่ยนแปลงภายใต้บริบทโลกใหม่การพัฒนาตามหมุดหมายฯ จะสามารถส่งผลต่อการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติใน ๔ ด้านได้แก่

๑) ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง ในประเด็นเป้าหมาย ประชาชนอยู่ดี กินดี และมีความสุข

๒) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ใน ๒ ประเด็นเป้าหมาย คือ ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้วเศรษฐกิจเติบโตอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน และประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น

๓) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคมใน ๒ ประเด็นเป้าหมาย คือ สร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ และเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการตนเองเพื่อสร้างสังคมคุณภาพ

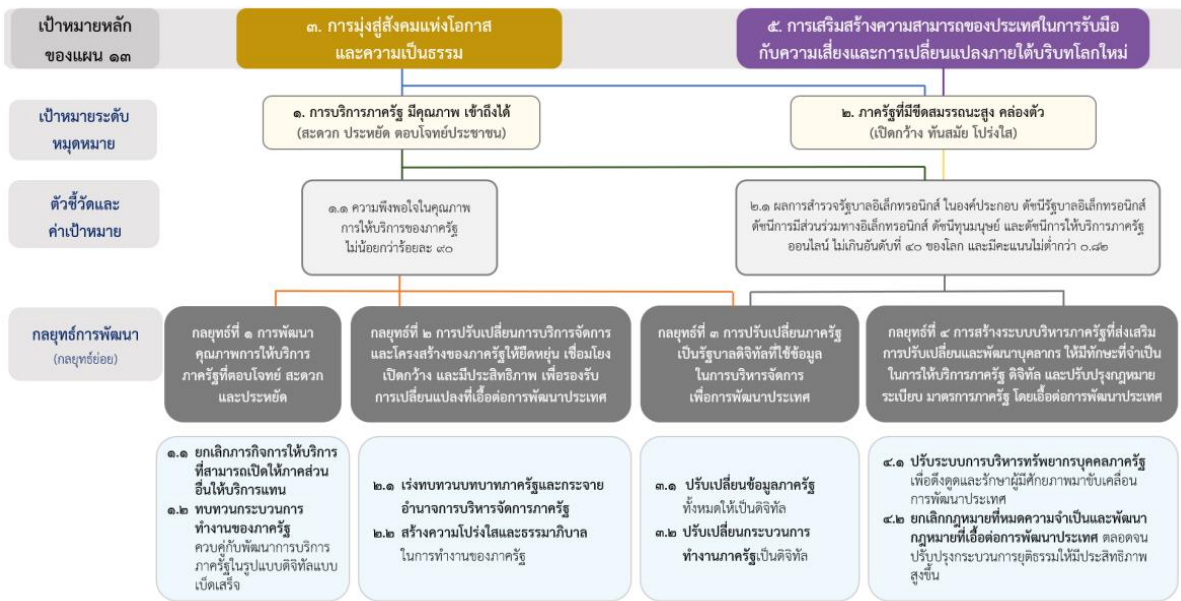
๔) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ ๒ ประเด็นเป้าหมาย คือ ภาครัฐมีวัฒนธรรมการทำงานที่มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวมตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส และภาครัฐมีขนาดเล็กกระทัดรัด พร้อมปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง นอกจากนี้ หมุดหมายที่ ๑๓ ยังมีความเชื่อมโยงกับเป้าหมายแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติใน ๔ ประเด็น ได้แก่ ประเด็นที่ ๑๗ ความเสมอภาคและหลักประกันทางสังคม ประเด็นที่ ๒๐ การบริการประชาชนและประสิทธิภาพภาครัฐ ประเด็นที่ ๒๑ การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบประเด็นที่ ๒๒ กฎหมายและกระบวนการยุติธรรม

๒.๒ เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมุดหมาย

เป้าหมายที่ ๑ การบริการภาครัฐ มีคุณภาพ เข้าถึงได้

เป้าหมายที่ ๒ ภาครัฐที่มีขีดสมรรถนะสูง คล่องตัว

๓. แผนที่กลยุทธ์

๔. กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่ ๑ การพัฒนาคุณภาพการให้บริการภาครัฐที่ตอบโจทย์ สะดวก และประหยัด

กลยุทธ์ที่ ๒ การปรับเปลี่ยนการบริหารจัดการและโครงสร้างของภาครัฐให้ยืดหยุ่น เชื่อมโยง เปิดกว้างและมีประสิทธิภาพเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงที่เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ

กลยุทธ์ที่ ๓ การปรับเปลี่ยนภาครัฐเป็นรัฐบาลดิจิทัลที่ใช้ข้อมูลในการบริหารจัดการเพื่อการพัฒนาประเทศ

กลยุทธ์ที่ ๔ การสร้างระบบบริหารภาครัฐที่ส่งเสริมการปรับเปลี่ยนและพัฒนาบุคลากร ให้มีทักษะที่จำเป็นในการให้บริการภาครัฐดิจิทัล และปรับปรุงกฎหมาย ระเบียบ มาตรการภาครัฐให้เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs)

มีทั้งหมด ๑๗ เป้าหมาย (Goals) ภายใต้หนึ่งเป้าหมายจะประกอบไปด้วยเป้าหมายย่อย ๆ ที่เรียกว่า เป้าประสงค์ (Targets) ซึ่งมีจำนวนทั้งหมด ๑๖๙ เป้าประสงค์ และพัฒนา ตัวชี้วัด (Indicators) จำนวน ๒๓๒ ตัวชี้วัด (ทั้งหมด ๒๔๔ ตัวชี้วัดแต่มีตัวที่ซ้ำ ๑๒ ตัว) เพื่อติดตามความก้าวหน้าของเป้าประสงค์ดังกล่าว

เป้าหมายการพัฒนาทั้ง ๑๗ ข้อ สะท้อน ๓ เสาหลักของ 'มิติความยั่งยืน' (Three Pillars of Sustainability) คือ มิติด้านสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม บวกกับอีก ๒ มิติ คือ มิติด้านสันติภาพและสถาบัน และมิติด้านหุ้นส่วนการพัฒนา ที่เชื่อมโยงทุกมิติของความยั่งยืนไว้ด้วยกัน รวมเป็น ๕ มิติ องค์การสหประชาชาติแบ่งเป้าหมาย ๑๗ ข้อ ออกเป็น ๕ กลุ่ม (เรียกว่า ๕ Ps) ประกอบด้วย

๑. People (มิติด้านสังคม): ครอบคลุมเป้าหมายที่ ๑ ถึง เป้าหมายที่ ๕

๒. Prosperity (มิติด้านเศรษฐกิจ): ครอบคลุมเป้าหมายที่ ๗ ถึง เป้าหมายที่ ๑๑

๓. Planet (มิติด้านสิ่งแวดล้อม): ครอบคลุมเป้าหมายที่ ๖ เป้าหมายที่ ๑๒ และ ๑๕

๔. Peace (มิติด้านสันติภาพและสถาบัน): ครอบคลุมเป้าหมายที่ ๑๖

๕. Partnership (มิติด้านหุ้นส่วนการพัฒนา): ครอบคลุมเป้าหมายที่ ๑๗

เป้าหมายทั้ง ๑๗ เป้าหมาย ประกอบด้วย

เป้าหมายที่ ๑ : ขจัดความยากจนทุกรูปแบบในทุกพื้นที่

เป้าประสงค์ ๑ ภายในปี ๒๕๗๓ ขจัดความยากจนขั้นรุนแรงทั้งหมด ซึ่งในปัจจุบันวัดจากคนที่มีความใช้จ่ายดำรงชีพรายวันต่ำกว่า ๑.๒๕ ต่อวัน

เป้าประสงค์ ๒ ภายในปี ๒๕๗๓ ลดสัดส่วน ชาย หญิง และเด็ก ในทุกช่วงวัย ที่อยู่ภายใต้ความยากจนในทุกมิติ ตามนิยามของแต่ละประเทศ ให้ลดลงอย่างน้อยครึ่งหนึ่ง

เป้าประสงค์ ๓ ดำเนินการให้เป็นผลตามระบบและมาตรการคุ้มครองทางสังคมที่เหมาะสมของแต่ละประเทศ และให้ครอบคลุมถึงกลุ่มที่ยากจนและเปราะบางภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๔ ภายในปี ๒๕๗๓ สร้างหลักประกันว่าชายและหญิงทุกคน โดยเฉพาะที่ยากจนและเปราะบาง มีสิทธิเท่าเทียมกันในทรัพยากรทางเศรษฐกิจ รวมถึงการเข้าถึงบริการขั้นพื้นฐาน การเป็นเจ้าของและควบคุมเหนือที่ดินและอสังหาริมทรัพย์ในรูปแบบอื่น มรดกทรัพยากรธรรมชาติ เทคโนโลยีที่เหมาะสม และบริการทางการเงิน ซึ่งรวมถึงระบบการเงินระดับฐานราก (microfinance)

เป้าหมายที่ ๒ : ยุติความหิวโหย บรรลุความมั่นคงทางอาหารและยกระดับโภชนาการและส่งเสริมเกษตรกรรมที่ยั่งยืน

เป้าประสงค์ ๓ เพิ่มผลิตภาพทางการเกษตรและรายได้ของผู้ผลิตอาหารรายเล็ก โดยเฉพาะผู้หญิง คนพื้นเมือง เกษตรแบบครอบครัว คนเลี้ยงปศุสัตว์ ชาวประมง ให้เพิ่มขึ้นเป็น ๒ เท่า โดยรวมถึงการเข้าถึงที่ดินและทรัพยากรและปัจจัยนำเข้าในการผลิต ความรู้ บริการทางการเงิน ตลาด และโอกาสสำหรับการเพิ่มมูลค่าและการจ้างงานนอกฟาร์มอย่างปลอดภัยและเท่าเทียม ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๕ คงความหลากหลายทางพันธุกรรมของเมล็ดพันธุ์พืชที่ใช้เพาะปลูก สัตว์ในไร่นา และที่เลี้ยงตามบ้านเรือน และชนิดพันธุ์ตามธรรมชาติที่เกี่ยวข้องกับพืชและสัตว์เหล่านั้น รวมถึงให้มีธนาคารเมล็ดพันธุ์และพืชที่มีการจัดการที่ดีและความหลากหลาย ทั้งในระดับประเทศ ระดับภูมิภาค และระดับนานาชาติ และสร้างหลักประกันว่าจะมีการเข้าถึงและแบ่งปันผลประโยชน์ที่เกิดจากการใช้ทรัพยากรทางพันธุกรรมและองค์ความรู้ท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องอย่างเป็นธรรมและเท่าเทียม ตามที่ตกลงกันระหว่างประเทศ ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าหมายที่ ๓ : สร้างหลักประกันว่าคนมีชีวิตที่มีสุขภาพดีและส่งเสริมความเป็นอยู่ที่ดีสำหรับทุกคนในทุกวัย

เป้าประสงค์ ๓ ยุติการแพร่กระจายของเอดส์ วัณโรค มาลาเรีย และโรคเขตร้อนที่ถูกละเลย และต่อสู้กับโรคติดต่ออีกเสบ โรคติดต่อทางน้ำ และโรคติดต่ออื่นๆ ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๕ เสริมสร้างการป้องกันและการรักษาการใช้สารในทางที่ผิด ซึ่งรวมถึงการใช้ยาเสพติดในทางที่ผิดและการใช้แอลกอฮอล์ในทางอันตราย

เป้าประสงค์ ๖ ลดจำนวนการตายและบาดเจ็บจากอุบัติเหตุทางถนนทั่วโลกครึ่งหนึ่ง ภายในปี ๒๕๖๓

เป้าประสงค์ ๙ ลดจำนวนการตายและการเจ็บป่วยจากสารเคมีอันตรายและจากมลพิษและการปนเปื้อนทางอากาศ น้ำ และดิน ให้ลดลงอย่างมาก ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าหมายที่ ๔ : สร้างหลักประกันว่าทุกคนมีการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างครอบคลุมและเท่าเทียม และสนับสนุนโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต

เป้าประสงค์ ๑ สร้างหลักประกันว่าเด็กชายและเด็กหญิงทุกคนสำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาที่มีคุณภาพ เท่าเทียม และไม่มีค่าใช้จ่าย นำไปสู่ผลลัพธ์ทางการเรียนที่มีประสิทธิผล ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๒ สร้างหลักประกันว่าเด็กชายและเด็กหญิงทุกคนเข้าถึงการพัฒนา การดูแล และการจัดการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษา สำหรับเด็กปฐมวัยที่มีคุณภาพ ภายในปี ๒๕๗๓ เพื่อให้เด็กเหล่านั้นมีความพร้อมสำหรับการศึกษาระดับประถมศึกษา

เป้าประสงค์ ๗ สร้างหลักประกันว่าผู้เรียนทุกคนได้รับความรู้และทักษะที่จำเป็นสำหรับส่งเสริม การพัฒนาอย่างยั่งยืน รวมไปถึง การศึกษาสำหรับการพัฒนาอย่างยั่งยืนและการมีวิถีชีวิตที่ยั่งยืน สิทธิมนุษยชน ความเสมอภาคระหว่างเพศ การส่งเสริมวัฒนธรรมแห่งความสงบสุขและไม่ใช้ความรุนแรง การเป็นพลเมืองของโลก และความนิยมในความหลากหลายทางวัฒนธรรมและในส่วนของวัฒนธรรมต่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าหมายที่ ๖ : สร้างหลักประกันว่าจะมีการจัดให้มีน้ำและสุขอนามัยสำหรับทุกคนและการ บริหารจัดการที่ยั่งยืนสำหรับทุกคน

เป้าประสงค์ ๔ เพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำในทุกภาคส่วนและสร้างหลักประกันว่าจะมีการใช้น้ำ และจัดหาน้ำที่ยั่งยืน เพื่อแก้ไขปัญหาการขาดแคลนน้ำ และลดจำนวนประชาชนที่ประสบความทุกข์จากการขาด แคลนน้ำ ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๕ ดำเนินการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำแบบองค์รวมในทุกระดับ รวมถึงผ่านทาง ความร่วมมือระหว่างเขตแดนตามความเหมาะสม ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๘ สนับสนุนและเพิ่มความเข้มแข็งในการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นในการ พัฒนาการจัดการน้ำและสุขอนามัย

เป้าหมายที่ ๘ : ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่อง ครอบคลุม และยั่งยืน การจ้างงาน เต็มที่ มีผลิตภาพ และการมีงานที่เหมาะสมสำหรับทุกคน

เป้าประสงค์ ๓ ส่งเสริมนโยบายที่มุ่งเน้นการพัฒนาที่สนับสนุนกิจกรรมที่มีผลิตภาพ การสร้างงาน ที่สมควร ความเป็นผู้ประกอบการ ความสร้างสรรค์และนวัตกรรม และส่งเสริมการเกิดและการเติบโตของวิสาหกิจ รายย่อย ขนาดเล็ก และขนาดกลาง ซึ่งรวมถึงผ่านการเข้าถึงบริการทางการเงิน

เป้าหมายที่ ๙ : สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความทนทาน ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ ครอบคลุมและยั่งยืน และส่งเสริมนวัตกรรม

เป้าประสงค์ ๑ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่มีคุณภาพ เชื่อถือได้ ยั่งยืนและมีความทนทาน ซึ่งรวมถึง โครงสร้างพื้นฐานของภูมิภาคและที่ข้ามเขตแดน เพื่อสนับสนุนการพัฒนาทางเศรษฐกิจและความเป็นอยู่ที่ดีของ มนุษย์ โดยมุ่งเป้าที่การเข้าถึงได้ในราคาที่สามารถจ่ายได้และเท่าเทียมสำหรับทุกคน

เป้าหมายที่ ๑๑ : ทำให้เมืองและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์มีความครอบคลุม ปลอดภัย มีภูมิ ต้านทานและยั่งยืน

เป้าประสงค์ ๒ จัดให้มีการเข้าถึงระบบคมนาคมขนส่งที่ยั่งยืน เข้าถึงได้ ปลอดภัย ในราคาที่ สามารถจ่ายได้ สำหรับทุกคน พัฒนาความปลอดภัยทางถนน โดยการขยายการขนส่งสาธารณะ และคำนึงเป็นพิเศษถึง กลุ่มคนที่อยู่ในสถานการณ์ที่เปราะบาง ผู้หญิง เด็ก ผู้มีความบกพร่องทางร่างกาย และผู้สูงอายุ ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าหมายที่ ๑๒ : สร้างหลักประกันให้มีรูปแบบการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน

เป้าประสงค์ ๒ บรรลุการจัดการที่ยั่งยืนและการใช้ทรัพยากรทางธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพ ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าประสงค์ ๓ ลดขยะเศษอาหารของโลกครึ่งหนึ่งในระดับค้าปลีกและผู้บริโภค และลดการ สูญเสียอาหารจากระบบการผลิตและห่วงโซ่อุปทาน รวมถึงการสูญเสียหลังการเก็บเกี่ยว ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าหมายที่ ๑๕ : ปกป้อง ป่าไม้ และสนับสนุนการใช้ระบบนิเวศบนบกอย่างยั่งยืน จัดการป่าไม้ อย่างยั่งยืนต่อสู้การกลายสภาพเป็นทะเลทราย หยุดการเสื่อมโทรมของที่ดินและพื้นสภาพดิน และหยุดยั้งการ สูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ

เป้าประสงค์ ๑ สร้างหลักประกันว่าจะมีการอนุรักษ์ การฟื้นฟู และการใช้ระบบนิเวศบนบกและใน น้ำจืดในแผ่นดินรวมทั้งบริการทางระบบนิเวศอย่างยั่งยืน เฉพาะอย่างยิ่ง ป่าไม้ พื้นที่ชุ่มน้ำ ภูเขาและเขตแห้งแล้ง โดย เป็นไปตามข้อบังคับภายใต้ความตกลงระหว่างประเทศ ภายในปี ๒๕๖๓

เป้าประสงค์ ๒ ส่งเสริมการดำเนินการด้านการบริหารจัดการป่าไม้ทุกประเภทอย่างยั่งยืน หยุดยั้ง การตัดไม้ทำลายป่า ป่าไม้ป่าที่เสื่อมโทรม และเพิ่มการปลูกป่าและฟื้นฟูป่าทั่วโลก ภายในปี ๒๕๖๓

เป้าประสงค์ ๙ บูรณาการมูลค่าของระบบนิเวศและความหลากหลายทางชีวภาพเข้าไปสู่การ วางแผนกระบวนการพัฒนา ยุทธศาสตร์การลดความยากจน และบัญชีที่ระดับท้องถิ่นและระดับประเทศ ภายในปี ๒๕๖๓

เป้าหมายที่ ๑๖ : ส่งเสริมสังคมที่สงบสุขและครอบคลุมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ให้ทุกคนเข้าถึง ความยุติธรรม และสร้างสถาบันที่มีประสิทธิภาพ รับผิดชอบ และครอบคลุมในทุกระดับ

เป้าประสงค์ ๖ พัฒนาสถาบันที่มีประสิทธิผล มีความรับผิดชอบ และโปร่งใสในทุกระดับ

เป้าประสงค์ ๗ สร้างหลักประกันว่าจะมีกระบวนการตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ ครอบคลุม มี ส่วนร่วม และมีความเป็นตัวแทนที่ดี ในทุกระดับการตัดสินใจ

เป้าประสงค์ ๑๐ สร้างหลักประกันว่าสาธารณชนสามารถเข้าถึงข้อมูลและมีการปกป้องเสรีภาพขั้น พื้นฐาน โดยเป็นไปตามกฎหมายภายในประเทศและความตกลงระหว่างประเทศ

เป้าประสงค์ ๑๑ เสริมความแข็งแกร่งของสถาบันระดับชาติที่เกี่ยวข้อง โดยรวมถึงกระทำผ่านทาง ความร่วมมือระหว่างประเทศ เพื่อสร้างขีดความสามารถในทุกระดับ โดยเฉพาะในประเทศกำลังพัฒนา เพื่อจะป้องกัน ความรุนแรงและต่อสู้กับการก่อการร้ายและอาชญากรรม

เป้าประสงค์ ๑๒ ส่งเสริมและบังคับใช้กฎหมายและนโยบายที่ไม่เลือกปฏิบัติเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๑๗ : เสริมความเข้มแข็งให้แก่กลไกการดำเนินงานและฟื้นฟูหุ้นส่วนความร่วมมือ ระดับโลกเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

เป้าประสงค์ ๑ เสริมความแข็งแกร่งของการระดมทรัพยากรภายในประเทศ โดยรวมถึงผ่าน ทางการสนับสนุนระหว่างประเทศไปยังประเทศกำลังพัฒนา เพื่อพัฒนาขีดความสามารถภายในประเทศในการเก็บ ภาษีและรายได้อื่นๆ ของรัฐ

แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัลของประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐

แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัลของประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐ ได้ผ่านการอนุมัติจากคณะรัฐมนตรี ในคราวประชุมเมื่อวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖ และประกาศในราชกิจจานุเบกษาเมื่อวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๖ โดยมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

วิสัยทัศน์ “บริการภาครัฐสะดวก โปร่งใส ทันท่วงที ตอบโจทย์ประชาชน”

มุ่งยกระดับภาครัฐไทยสู่เป้าหมายการให้บริการที่ตอบสนองประชาชน และลดความเหลื่อมล้ำ การเพิ่ม ความสามารถ และศักยภาพในการแข่งขันของภาคธุรกิจ การสร้างความโปร่งใส ที่เน้นการเปิดเผยข้อมูลแก่ ประชาชนโดยไม่ต้องร้องขอและการสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนและการเป็นภาครัฐที่ปรับตัวทันการณ

อันจะเป็นพื้นฐานสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจและสังคมของประเทศต่อไป แผนรัฐบาลดิจิทัลของประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาเพื่อให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ข้างต้นไว้ ๔ ยุทธศาสตร์

ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ ๑: ยกระดับการเปลี่ยนผ่านดิจิทัลภาครัฐ เพื่อการบริหารงานที่ยืดหยุ่น คล่องตัว และขยายสู่หน่วยงาน ภาครัฐระดับท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ ๒: พัฒนาบริการที่สะดวกและเข้าถึงง่าย

ยุทธศาสตร์ที่ ๓: สร้างมูลค่าเพิ่มอำนวยความสะดวกแก่ภาคธุรกิจ

ยุทธศาสตร์ที่ ๔: ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน และเปิดเผยข้อมูลเปิดภาครัฐ

นอกจากนี้เพื่อให้การดำเนินการขับเคลื่อนรัฐบาลดิจิทัลมีทิศทางที่ชัดเจนและเกิดขึ้นได้จริงในเชิงปฏิบัติ จึงได้กำหนด แนวทางการพัฒนาในด้านที่มุ่งเน้นสำคัญ ทั่วทั้งหมด ๑๐ ด้าน ได้แก่ การศึกษา สุขภาพและการแพทย์ ความเหลื่อม ล้ำทางสิทธิสวัสดิการประชาชน สิ่งแวดล้อม การเกษตร การท่องเที่ยว การส่งเสริมวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาด ย่อม (SMEs) แรงงาน การยุติธรรม และการมีส่วนร่วม โปร่งใสและตรวจสอบได้ของประชาชน

ทั้งนี้ แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัลมีความเกี่ยวข้องและจำเป็นต้องอาศัยการบูรณาการจากทุกหน่วยงาน ภาครัฐที่ จำเป็นต้องเร่งพัฒนาและยกระดับหน่วยงานให้สอดคล้องกับทิศทางขับเคลื่อนของประเทศ จึงไม่ใช่เป็นเพียงการ พัฒนาหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่ง หากแต่จำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกหน่วยงาน ภาครัฐในการพัฒนาและ ขับเคลื่อนไปสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัลในทิศทางเดียวกันอย่างเป็นรูปธรรม ให้สนองตอบต่อความต้องการของประชาชน และมีมาตรฐานทัดเทียมกับนานาชาติประเทศ

แผนปฏิบัติการด้านดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมฉบับนี้ ได้กำหนดเป้าหมายและแนวทางการพัฒนา ดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ในระยะ ๕ ปี ที่สอดคล้องตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติ

การพัฒนา ดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และใช้นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการพัฒนาดิจิทัล

เพื่อเศรษฐกิจและสังคม พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ เป็นกรอบนำแนวความคิดในการวางแผนไปสู่การปฏิบัติ ดังนี้

พระราชบัญญัติการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๖ นโยบายและแผน ระดับชาติว่าด้วยการ พัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม มีเป้าหมาย และแนวทางอย่างน้อยดังต่อไปนี้

๑) การดำเนินการและการพัฒนาให้มีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดโดยวิธีการอย่าง หนึ่ง ใดที่ทำให้สามารถใช้ร่วมกันหรือเชื่อมโยงกันได้หรือวิธีอื่นใดที่เป็นการประหยัดทรัพยากรของชาติและ เกิดความ สะดวกต่อผู้ที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการเพิ่มประสิทธิภาพในการใช้จ่ายงบประมาณประจำปี

๒) การพัฒนาโครงการสร้างพื้นฐานทางเทคโนโลยีดิจิทัลที่เป็นการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งต้อง ครอบคลุมโครงข่ายการติดต่อสื่อสาร แพร่เสียง แพร่ภาพในทุกรูปแบบ ไม่ว่าจะอยู่ในภาคพื้นดิน พื้นน้ำ ในอากาศ หรืออวกาศ และเป้าหมายในการใช้คลื่นความถี่ให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม และประโยชน์ ของประชาชน

๓) การส่งเสริมและสนับสนุนให้มีระบบการให้บริการหรือแอปพลิเคชัน สำหรับประยุกต์ใช้งานด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล

๔) การส่งเสริมให้เกิดมาตรฐานหรือกฎเกณฑ์ในการใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัลให้สอดคล้องกันเพื่อให้การทำงานระหว่างระบบสามารถทำงานเชื่อมโยงกันได้อย่างมีความมั่นคงปลอดภัยอยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน รวมตลอด ทั้งทำให้ระบบหรือการให้บริการมีความน่าเชื่อถือ และมีแนวทางการส่งเสริมให้เกิดการใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัลใน การทำธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์และพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์และมีหลักประกันการเข้าถึงและใช้ประโยชน์ต่อ เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และความมั่นคงของประเทศ

๕) การส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาให้เกิดอุตสาหกรรมและนวัตกรรมด้านเทคโนโลยีดิจิทัล การพัฒนาให้ เกิดการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อสร้างหรือเผยแพร่เนื้อหาผ่านทางสื่อที่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และความมั่นคงของประเทศ

๖) การส่งเสริมการสนับสนุนการผลิตและพัฒนากำลังคนให้เกิดความพร้อมและความรู้ด้านเทคโนโลยี ดิจิทัล และส่งเสริมและสนับสนุนให้หน่วยงานของรัฐและเอกชนใช้เทคโนโลยีดิจิทัลให้เกิดประโยชน์ทางเศรษฐกิจ และสังคม รวมทั้งสร้างความตระหนักและรู้เท่าทันสื่อและสารสนเทศอื่น ส่งเสริมและสนับสนุนให้ลดความเหลื่อมล้ำในการ เข้าถึงบริการที่จำเป็นต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน

๗) การพัฒนาคลังข้อมูลและฐานข้อมูลดิจิทัล การบริหารจัดการความรู้ รวมทั้งการส่งเสริมเพื่อให้มีระบบ ที่เป็นศูนย์แห่งการเรียนรู้และให้บริการข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์ที่ทันสมัยซึ่งเอื้อต่อการนำไปใช้ประโยชน์ ในรูปแบบที่ เหมาะกับยุคสมัย

เป้าหมายการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ตามแผนปฏิบัติการด้านดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจ และสังคม ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) กำหนดไว้ ดังนี้

๑) ขับเคลื่อนเศรษฐกิจเพื่อเพิ่มรายได้เฉลี่ยของครัวเรือนและการกระจายรายได้และความมั่นคงทาง เศรษฐกิจในภูมิภาค ตลอดจนเพิ่ม GDP จากการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในกิจกรรมทางเศรษฐกิจ

๒) สร้างสังคมคุณภาพเพื่อเพิ่มคุณภาพชีวิต โอกาสในการเข้าถึงบริการด้านสุขภาพ และโอกาสใน การ เข้าถึงความรู้ด้านทักษะอาชีพให้กับประชาชนทุกคน โดยเฉพาะผู้พิการ และกลุ่มคนชายขอบ ตลอดจนเพิ่มความ ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินให้ประชาชนในทุกพื้นที่

๓) พัฒนารัฐบาลดิจิทัลเพื่อประหยัดการใช้กระดาษในทุกขั้นตอนการทำงาน ลดเวลาในการติดต่อ/ รับ บริการภาครัฐ และเวลาในการจดทะเบียนเริ่มต้นธุรกิจสำหรับประชาชน และภาคธุรกิจ

๔) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลรองรับการเปลี่ยนแปลงเพื่อขยายอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง ให้ครอบคลุม ทุกพื้นที่ และสร้างโอกาสให้ประชาชนในชนบทเข้าถึงอินเทอร์เน็ตด้วยต้นทุนที่ไม่ต่างกับ ประชาชนในเมือง

๕) สร้างความเชื่อมั่นเพื่อขจัดภัยคุกคามไซเบอร์การโจมตีเว็บไซต์หน่วยงานภาครัฐ เนื้อหาไม่ เหมาะสม ทางอินเทอร์เน็ต กลโกงออนไลน์/การฉ้อโกงรูปแบบใหม่ๆ ตลอดจนสร้างความเชื่อมั่นให้กับภาคธุรกิจและ ประชาชนในการทำธุรกรรมออนไลน์

๖) พัฒนากำลังคนดิจิทัลเพื่อพัฒนาทักษะด้านดิจิทัลให้กับทุกอาชีพเพื่อเพิ่มผลิตภาพ และการสร้าง ธุรกิจ รูปแบบใหม่ และพัฒนาทักษะด้านดิจิทัลของข้าราชการ และบุคลากรภาครัฐ ตลอดจนสร้างความตระหนักให้ ประชาชนใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างสร้างสรรค์

ประเด็นขับเคลื่อนหลักเพื่อการเปลี่ยนผ่านรายยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย ๑๕ ประเด็นการขับเคลื่อนที่สำคัญ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ขับเคลื่อนเศรษฐกิจด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล ประกอบด้วย ๕ ประเด็น

๑) การพัฒนา SMEs ไทยบนฐานของเศรษฐกิจดิจิทัล (Digital SMES)

๒) การเพิ่มประสิทธิภาพและผลผลิตการผลิตด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Manufacturing) สู่อุตสาหกรรม ๔.๐ (Industry ๔.๐)

๓) การพัฒนาเกษตรยุคใหม่ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Agriculture)

๔) การเพิ่มมูลค่าให้ธุรกิจบริการด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Services)

๕) การส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมดิจิทัลและดิจิทัลคอนเทนต์

ยุทธศาสตร์สร้างสังคมคุณภาพด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล ประกอบด้วย ๓ ประเด็น

๖) การพัฒนาชุมชนชนบทด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Community)

๗) การพัฒนาการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิตด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Learning & Knowledge)

๘) การพัฒนาบริการสุขภาพด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Health)

ยุทธศาสตร์ปรับเปลี่ยนภาครัฐสู่เป็นรัฐบาลดิจิทัล ประกอบด้วย ๒ ประเด็น

๙) การยกระดับบริการภาครัฐ (Government Transformation For Government Services)

๑๐) ปฏิรูปการบริหารจัดการของภาครัฐ (Government Transformation For Government Management)

ยุทธศาสตร์พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลประสิทธิภาพสูงให้ครอบคลุมทั่วประเทศ ประกอบด้วย ๒ ประเด็น

๑๑) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัล (Digital Infrastructure)

๑๒) การพัฒนาเมืองอัจฉริยะ (Smart City)

ยุทธศาสตร์สร้างความเชื่อมั่นในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ประกอบด้วย ๒ ประเด็น

๑๓) การเสริมสร้างความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ (Cyber Security)

๑๔) ขับเคลื่อนการพัฒนากฎหมายและมาตรฐานดิจิทัล (Digital law & Regulation)

ยุทธศาสตร์พัฒนากำลังคนให้พร้อมเข้าสู่ยุคเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล ประกอบด้วย ๑ ประเด็น

๑๕) การพัฒนากำลังคนและประชาชนสู่ยุคดิจิทัล (Digital Manpower and Digital Literacy)

แผนปฏิบัติการดิจิทัลของกระทรวงมหาดไทย

เพื่อให้การดำเนินการเป็นไปตามแนวนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจ และสังคม กระทรวงมหาดไทยจึงได้ทบทวนแผนปฏิบัติการดิจิทัลของกระทรวงมหาดไทย ให้สอดคล้อง กับนโยบาย และแผนระดับชาติว่าด้วยการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และแผนปฏิบัติการด้านดิจิทัล เพื่อเศรษฐกิจ และสังคม เพื่อจัดทำแผนปฏิบัติการดิจิทัลของกระทรวงมหาดไทย เพื่อให้หน่วยงานในสังกัดได้ใช้ เป็นกรอบและ แนวทางในการพัฒนาดิจิทัล เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติราชการให้มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล ตอบสนองต่อการปรับเปลี่ยนภาครัฐสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัล กล่าวคือ หมายถึง "การนำเทคโนโลยีดิจิทัลมา ใช้ในการปรับปรุง ประสิทธิภาพในการบริหารจัดการของหน่วยงานรัฐ ทั้ง ส่วนกลางและส่วนภูมิภาคอย่าง มีแบบแผน และเป็นระบบจนพัฒนาสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัลโดยสมบูรณ์" โดยการใช้ประโยชน์สูงสุด จากเทคโนโลยีดิจิทัลในการ พลิกโฉมการพัฒนาประเทศสู่ยุคดิจิทัลในมิติต่าง ๆ กล่าวคือ มิติด้านเศรษฐกิจ มิติด้านสังคม และมิติด้าน สิ่งแวดล้อม โดยได้กำหนดจุดยืน (Positioning) เป้าหมายการพัฒนา พันธกิจ (Mission) เป้าหมาย (Goal) และ ประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategic issue) ในการจัดทำแผนปฏิบัติการ การดิจิทัลของกระทรวงมหาดไทย" ซึ่งมี รายละเอียดดังต่อไปนี้

จุดยืน (Positioning)

ด้านโครงสร้างพื้นฐานและบูรณาการระบบงาน : มีฐานข้อมูลและระบบโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญให้สามารถทำงานร่วมกันได้อย่างเป็นเอกภาพ

ด้านการให้บริการประชาชน : ให้บริการภาคประชาชนด้วยระบบเทคโนโลยีดิจิทัลที่ครอบคลุมทุกพื้นที่ ง่ายต่อการเข้าถึง และรองรับเทคโนโลยีดิจิทัลสมัยใหม่

ด้านกระบวนการดำเนินงาน : ระบบงานมีประสิทธิภาพรองรับการปฏิบัติงานเพื่อการจัดการองค์รวมอย่างครอบคลุม และก้าวไปสู่องค์กรประสิทธิภาพสูง

ด้านศักยภาพบุคลากร : บุคลากรใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัลอย่างมีประสิทธิภาพมีวิจรรย์ญาณ

วิสัยทัศน์ (Vision) "เป็นกระทรวงชั้นนำที่มีศักยภาพในการประยุกต์ และบริการภาคประชาชน ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล"

พันธกิจ (Mission)

- พัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริการภาคประชาชน
- พัฒนากระบวนการทำงานให้มีประสิทธิภาพด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล
- บูรณาการระบบงาน และฐานข้อมูลเพื่อคุณภาพข้อมูลหลัก
- บริหารจัดการระบบโครงสร้างพื้นฐาน และความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศ
- พัฒนาศักยภาพบุคลากรสู่ยุคเทคโนโลยีดิจิทัล

เป้าหมาย (Goal)

เป็นกระทรวงที่มีศักยภาพการบริการ และการดำเนินการด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลที่ทันสมัย ด้านบริการภาคประชาชน : ร้อยละ ๘๐ ของบริการภาคประชาชนสามารถเข้าเทคโนโลยีดิจิทัล ด้านบูรณาการข้อมูลและระบบงาน : ร้อยละ ๘๐ ของระบบงานและฐานข้อมูลมีความสามารถในการทำงานร่วมกันได้อย่างบูรณาการ

ด้านบุคลากร : ร้อยละ ๘๕ ของบุคลากรได้รับการพัฒนายกระดับความสามารถทางเทคโนโลยีดิจิทัล ตามแนวทางรัฐบาลดิจิทัล

ด้านเทคโนโลยีและโครงสร้างพื้นฐาน : ร้อยละ ๑๐๐ ของหน่วยงานสังกัดกระทรวงมหาดไทย มีการจัดการด้านความมั่นคงปลอดภัยที่สอดคล้องตามข้อบังคับและกฎหมายดิจิทัล *แผนการพัฒนาเมือง น่ายุทธจักร* เทศบาลตำบลเมืองชุมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ (Muangkhukhan Smart city)

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา (Strategic issue)

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัล

เป้าประสงค์ - เพื่อพัฒนาระบบงานหรือระบบโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัล และบูรณาการให้ทำงานร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

แผนงาน - ติดตั้งหรือพัฒนาระบบงานหรือระบบโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัล และบูรณาการให้ทำงานร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด - จำนวนระบบงานและระบบโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลที่ติดตั้งหรือบูรณาการให้ทำงานร่วมกัน

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัลหรือนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้เพื่อเพิ่มมูลค่าการท่องเที่ยว

เป้าประสงค์ - เพื่อพัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัลหรือนวัตกรรมมาเพิ่มมูลค่าการท่องเที่ยวสู่ การเป็นเมืองอัจฉริยะ (Smart City)

แผนงาน - ส่งเสริมการนำนวัตกรรมหรือพัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัลด้านการท่องเที่ยว พัฒนาสู่เมืองอัจฉริยะ

ตัวชี้วัด - จำนวนเทคโนโลยีหรือนวัตกรรมที่นำมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนา ด้าน การท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยกระดับการบริการประชาชนสู่บริการดิจิทัล (Digital Service)

เป้าประสงค์ มีการบริการภาครัฐด้วยระบบเทคโนโลยีดิจิทัลหรือนวัตกรรมดิจิทัลให้ สามารถเข้าถึงหรือรับบริการได้สะดวกและรวดเร็ว

แผนงาน ๓.๑ ปรับปรุงระบบการบริการประชาชน

ตัวชี้วัด ๑. จำนวนงานบริการประชาชนที่บริการด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลหรือนวัตกรรม

๒. ระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการ

แผนงาน ๓.๒ การพัฒนางานบริการสู่ระบบดิจิทัล

ตัวชี้วัด ๑. จำนวนงานบริการที่ปรับปรุงสู่การบริการแบบดิจิทัล

๒. ระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการ

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การปรับปรุงกระบวนการดำเนินการด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล (Smart Operations)

เป้าประสงค์ ระบบงานที่มีประสิทธิภาพ รองรับการใช้งาน และถูกใช้เพื่อการจัดการ องค์กรอย่างครอบคลุม

แผนงาน พัฒนาระบบดิจิทัลเพื่อการเตรียมความพร้อมการเผชิญเหตุ การบัญชาการ และบริหาร

ความต่อเนื่อง

ตัวชี้วัด ๑. จำนวนงานบริการที่ปรับปรุงสู่ฐานบริการแบบดิจิทัล

๒. ระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการ

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาศักยภาพบุคลากรให้มีความรู้ด้านดิจิทัล เพื่อสร้างสรรค์และประยุกต์ใช้งาน

เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างมีประสิทธิภาพ (Digital Competency and Innovation)

เป้าประสงค์ พัฒนาบุคลากรและประชาชนให้มีความรู้ และรู้เท่าทันเทคโนโลยี และมีองค์ความรู้

เพื่อสร้างสรรค์นวัตกรรมดิจิทัล

แผนงาน ๕.๑ ส่งเสริมการสร้างนวัตกรรมหรือนวัตกรรมดิจิทัล

ตัวชี้วัด จำนวนกิจกรรมหรือช่องทางที่ส่งเสริมด้านการสร้างนวัตกรรมหรือนวัตกรรม ดิจิทัล

แผนงาน ๕.๒ พัฒนาบุคลากรและประชาชนให้มีความรู้ และรู้เท่าทันเทคโนโลยีดิจิทัล

ตัวชี้วัด ๑. ร้อยละของหลักสูตรฝึกอบรมที่ได้จัดหรือส่งบุคลากรภาครัฐและประชาชน เข้ารับการฝึกอบรมจำนวน

บุคลากรและประชาชนที่ผ่านการฝึกอบรม พัฒนาระบบสนับสนุนการเรียนรู้

รู้และการจัดการองค์ความรู้ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล

๒. จำนวนระบบเทคโนโลยีดิจิทัลสนับสนุนการเรียนรู้และการจัดการองค์ความรู้

แผนงาน ๕.๓ พัฒนาระบบสนับสนุนการเรียนรู้และการจัดการองค์ความรู้ด้วยเทคโนโลยี ดิจิทัล

ตัวชี้วัด จำนวนระบบเทคโนโลยีดิจิทัลสนับสนุนการเรียนรู้และการจัดการองค์ความรู้

บทที่ ๓

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม

เทศบาลตำบลเมืองชุมชันธ์

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของเทศบาลตำบลเมืองชุมชันธ์

การจัดทำแผนพัฒนาเมืองนำอยู่อัจฉริยะเทศบาลตำบลเมืองชุมชันธ์ พ.ศ.2566-2570 (Muangkhukhan Smart city) โดยใช้วิธีการวิเคราะห์จาก จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค (SWOT) กำหนดปัจจัย หลักในการวิเคราะห์ สิ่งแวดล้อมภายในองค์กรด้วย 4M (Management , Machine , Money และ Man) และใช้การวิเคราะห์ปัจจัย ภายนอกที่แสดงถึงโอกาสและ อุปสรรคด้วย PESTEL (Policy , Economics , Social , Technology , Environment และ Legal) ซึ่งการวิเคราะห์สถานการณ์ดังกล่าว

ได้ถูกนำไปกำหนดประเด็น ยุทธศาสตร์เพื่อจัดทำแผนพัฒนาเมืองนำอยู่อัจฉริยะ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

***การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน (Internal Environment) ในการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในของ** เทศบาลตำบลสันทรายงาม โดยใช้การวิเคราะห์สภาพ

แวดล้อมภายใน ตามหลัก 4M Analysis สามารถสรุปแยกเป็นจุดแข็งและจุดอ่อนได้ดังต่อไปนี้

๔M	จุดแข็ง (Strength)	จุดอ่อน (Weakness)
การบริหารจัดการ (Management)	<ul style="list-style-type: none"> • ผู้บริหารเห็นความสำคัญของ IT และพร้อมให้การสนับสนุน 	<ul style="list-style-type: none"> • ขาดความต่อเนื่องของการดำเนินงานตามนโยบาย • ขาดการบังคับใช้ระเบียบในด้านเทคโนโลยีดิจิทัลที่ได้ประกาศใช้อย่างจริงจัง
อุปกรณ์และระบบ (Machine)	<ul style="list-style-type: none"> • มีระบบ IT ใช้ทุกหน่วยงานภายในองค์กร • มีข้อมูลสำคัญต่องานราชการ เช่น ฐานข้อมูลระบบสาธารณสุข และ ฐานข้อมูลที่ดิน • มีระบบเครือข่ายภายในที่ปลอดภัย • มีระบบวีดิทัศน์ทางไกล ที่สามารถประชุมทางไกลกับหน่วยงานอื่นในจังหวัดได้ 	<ul style="list-style-type: none"> • ขาดการบูรณาการฐานข้อมูล • ขาดความสมบูรณ์ของฐานข้อมูล • ช่องทางการเข้าถึงข้อมูลภาครัฐของประชาชนยังไม่ทั่วถึง • ระบบสารสนเทศและการสื่อสารยังไม่รองรับการปฏิบัติงานทุกกระบวนการขององค์กร • มีฮาร์ดแวร์ ซอฟต์แวร์ และเครือข่ายหลายระบบ หลายรุ่น บางส่วนในปัจจุบันใช้งานได้ไม่ดีเท่าที่ควร การบำรุงรักษาไม่ครบถ้วน
งบประมาณ (Money)	<ul style="list-style-type: none"> • มีการจัดสรรงบประมาณด้านเทคโนโลยีดิจิทัลประจำทุกปี 	<ul style="list-style-type: none"> • สัดส่วนด้านงบประมาณมีน้อยไม่เพียงพอต่อการพัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัล
บุคลากร (Man)	<ul style="list-style-type: none"> • มีบุคลากรที่มีความรู้ มีทักษะด้าน IT 	<ul style="list-style-type: none"> • บุคลากรขาดความรู้ความเข้าใจด้านเทคโนโลยีดิจิทัล (บุคลากรบางส่วนยังปรับตัวไม่ทันกับเทคโนโลยีดิจิทัล) • บุคลากรด้าน IT มีจำนวนน้อย ขาดแรงจูงใจ ความก้าวหน้าไม่ชัดเจน เมื่อเทียบกับสายงานอื่น

*การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก (External Environment)

PESTEL	โอกาส (Opportunities)	อุปสรรค (Threats)
นโยบาย กฎระเบียบ (Political)	<ul style="list-style-type: none"> นโยบายในระดับรัฐบาลให้ความสำคัญต่อการปรับเปลี่ยนไปสู่รัฐบาลดิจิทัล หรือไทยแลนด์ ๔.๐ นโยบายส่งเสริมให้หน่วยงานในจังหวัดพัฒนาสู่เมืองอัจฉริยะ (Smart City) พระราชบัญญัติการบริหารและการให้บริการภาครัฐ ผ่านระบบดิจิทัล พ.ศ. ๒๕๖๒ 	<ul style="list-style-type: none"> มีความไม่แน่นอนจากการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง กฎหมายระเบียบไม่สอดคล้องในการนำไปสู่การปฏิบัติ ปัญหาในขั้นตอนการตั้งงบประมาณและการจัดซื้อจัดจ้างล่าช้า ระเบียบราชการไม่เอื้ออำนวยในการนำอุปกรณ์ IT ที่ทันสมัยเข้ามาใช้งาน
เศรษฐกิจ (Economics)	<ul style="list-style-type: none"> ทิศทางเศรษฐกิจดิจิทัลมากขึ้นแต่ต้นทุนต่ำลง 	<ul style="list-style-type: none"> เศรษฐกิจชะลอตัวทำให้ขับเคลื่อนแผนงานโครงการต่าง ๆ ยากลำบาก
สังคม วัฒนธรรม (Social)	<ul style="list-style-type: none"> คนรุ่นใหม่มีการใช้สื่อดิจิทัลมากขึ้น หน่วยงานมีการใช้โซเชียลมีเดียในการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารให้ประชาชน 	<ul style="list-style-type: none"> ความไม่เข้าใจในการใช้เทคโนโลยีและพรบ.คอมพิวเตอร์
เทคโนโลยีสารสนเทศ (Technology)	<ul style="list-style-type: none"> นวัตกรรมทำให้ประชาชนสะดวกขึ้น ความก้าวหน้าและแนวโน้มของเทคโนโลยีที่เอื้อต่อการนำมาใช้ในหน่วยงาน มีการนำเทคโนโลยีมาประยุกต์กับงานของหน่วยงานได้หลากหลายมากขึ้น อุปกรณ์หาซื้อได้ง่ายและราคาถูกลง การให้บริการเน็ตประชารัฐ โดยมีจุดให้บริการอินเทอร์เน็ตแบบไร้สาย (Wi-Fi) โดยไม่คิดค่าใช้จ่ายเป็นการสร้างโอกาสให้แก่ประชาชนในการเข้าถึงบริการต่าง ๆ ของภาครัฐได้อย่างทั่วถึงและเท่าเทียมกัน 	<ul style="list-style-type: none"> มีการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีที่รวดเร็วทำให้ปรับตัวไม่ทัน มีภัยคุกคามด้าน Cyber ไฟกระชาก ไฟตก ทำให้อุปกรณ์คอมพิวเตอร์เกิดความเสียหาย การใช้ซอฟต์แวร์ที่ไม่มีลิขสิทธิ์อาจทำให้เกิดการฟ้องร้องเกิดขึ้นกับหน่วยงาน
สิ่งแวดล้อม (Environment)	<ul style="list-style-type: none"> หน่วยงานส่วนใหญ่มีสภาพแวดล้อมในการทำงานที่เหมาะสมและมีอุปกรณ์ด้านดิจิทัลที่ใช้ในการปฏิบัติงานอย่างเพียงพอ 	<ul style="list-style-type: none"> บางหน่วยงานยังไม่มีจุดบริการประชาชนด้วยระบบคอมพิวเตอร์ในการสืบค้นข้อมูล
กฎหมาย (Law)	<ul style="list-style-type: none"> พรบ.ว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ 	<ul style="list-style-type: none"> ความไม่เข้าใจในความคิดตาม พรบ.คอมพิวเตอร์

บทที่ ๔

แผนปฏิบัติการพัฒนาเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ ของเทศบาลตำบลเมืองชุมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ (Muangkhukhan Smart city)

แผนปฏิบัติการพัฒนาเมืองนำอยู่อัจฉริยะของเทศบาลตำบลเมืองซุซันท์ พ.ศ. ๒๕๖๖ -๒๕๗๐
(Muangkhukhan Smart city)

จุดยืน (Positioning)

- ด้านเทคโนโลยีดิจิทัล (โครงสร้างพื้นฐาน ระบบงาน และฐานข้อมูล) : มีฐานข้อมูลและระบบโครงสร้างพื้นฐานที่สามารถเชื่อมโยงการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และผู้บริหารสามารถนำข้อมูลไปใช้ในการตัดสินใจได้
- ด้านการให้บริการประชาชน : ให้บริการประชาชนด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลได้ครอบคลุม เข้าถึงได้ง่าย และรองรับเทคโนโลยีสมัยใหม่
- ด้านกระบวนการดำเนินงาน : ระบบงานมีประสิทธิภาพรองรับการปฏิบัติงานเพื่อการจัดการองค์กรอย่างครอบคลุมและก้าวไปสู่องค์กรประสิทธิภาพสูง
- ด้านศักยภาพบุคลากร : บุคลากรมีความรู้และใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วิสัยทัศน์ (Vision)

“เทศบาลตำบลเมืองซุซันท์มุ่งสู่องค์กรเทคโนโลยีดิจิทัล
ตามแนวนโยบายไทยแลนด์ ๔.๐”

พันธกิจ (Mission)

๑. พัฒนาเทศบาลตำบลสันทรายงามสู่เมืองนำอยู่อัจฉริยะ (Sunsaingam Smart city)
๒. พัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรมเพื่อบริการประชาชน
๓. พัฒนาระบบการทำงานให้มีประสิทธิภาพด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรม
๔. พัฒนาศักยภาพบุคลากรและประชาชนสู่ยุคดิจิทัลและไทยแลนด์ ๔.๐

เป้าหมาย (Goal)

๑. เป็นเมืองนำอยู่อัจฉริยะ (Sunsaingam Smart city) พัฒนาเมืองไปสู่เมืองอัจฉริยะอย่างน้อย ๒ ด้าน คือ ด้านเทคโนโลยีและด้านการบริหารจัดการเชิงพื้นที่
๒. ด้านการบริการประชาชน : ปี ๒๕๖๙ ร้อยละ ๘๐ ของการบริหารภาครัฐ ประชาชนสามารถเข้าถึง ได้ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล
๓. ด้านบุคลากร : ปี ๒๕๖๗ ร้อยละ ๖๐ ของบุคลากรมีความรู้ และเท่าทันด้านเทคโนโลยีดิจิทัล
๔. ด้านเทคโนโลยีและโครงสร้างพื้นฐาน ปี ๒๕๗๐ ร้อยละ ๑๐๐ มีการจัดการด้านความมั่นคง ปลอดภัยที่สอดคล้องตามข้อบังคับและกฎหมายดิจิทัล

และประเด็น ยุทธศาสตร์การพัฒนา (Strategic issue)

☞ ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยกระดับการบริการประชาชนสู่บริการดิจิทัล (Digital Service)

เป้าประสงค์	➔	มีการบริการภาครัฐด้วยระบบเทคโนโลยีดิจิทัลหรือนวัตกรรมดิจิทัลให้สามารถเข้าถึงหรือรับบริการได้สะดวกและรวดเร็ว
แผนงาน ๓.๑	➔	<u>ปรับปรุงระบบการบริการประชาชน</u>
ตัวชี้วัด	➔	๑. จำนวนงานบริการประชาชนที่บริการด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลหรือนวัตกรรม
๒. ระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการ
แผนงาน ๓.๒	➔	<u>การพัฒนางานบริการสู่ระบบดิจิทัล</u>
ตัวชี้วัด	➔	๑. จำนวนงานบริการที่ปรับปรุงสู่การบริการแบบดิจิทัล
๒. ระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการ

☞ ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การปรับปรุงกระบวนการดำเนินการด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล (Smart Operations)

เป้าประสงค์	➔	ระบบงานที่มีประสิทธิภาพ รองรับการใช้งาน และถูกใช้เพื่อการจัดการองค์กรอย่างครอบคลุม
แผนงาน	➔	พัฒนาระบบดิจิทัลเพื่อการเตรียมความพร้อมการเผชิญเหตุ การบัญชาการและบริหารความต่อเนื่อง
ตัวชี้วัด	➔	๑. จำนวนงานบริการที่ปรับปรุงสู่ฐานบริการแบบดิจิทัล
๒. ระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการ

☞ ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัล

เป้าประสงค์	➔	เพื่อพัฒนาระบบงานหรือระบบโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัล และบูรณาการให้ทำงานร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ
แผนงาน	➔	ติดตั้งหรือพัฒนาระบบงานหรือระบบโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัล และบูรณาการให้ทำงานร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ
ตัวชี้วัด	➔	จำนวนระบบงานและระบบโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลที่ติดตั้งหรือบูรณาการให้ทำงานร่วมกัน

☞ ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัลหรือนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้เพื่อเพิ่มมูลค่าการท่องเที่ยว

เป้าประสงค์	➔	เพื่อพัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัลหรือนวัตกรรมมาเพิ่มมูลค่าการท่องเที่ยวสู่การเป็นเมืองอัจฉริยะ (Smart City)
แผนงาน	➔	ส่งเสริมการนำนวัตกรรมหรือพัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัลด้านการท่องเที่ยวพัฒนาสู่เมืองอัจฉริยะ
ตัวชี้วัด	➔	จำนวนเทคโนโลยีหรือนวัตกรรมที่นำมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาด้านการท่องเที่ยว

๔ ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาศักยภาพบุคลากรให้มีความรู้ด้านดิจิทัล เพื่อสร้างสรรค์และประยุกต์ใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัลอย่างมีประสิทธิภาพ (Digital Competency and Innovation)

เป้าประสงค์	➔	พัฒนาบุคลากรและประชาชนให้มีความรู้ และรู้เท่าทันเทคโนโลยี และมีองค์ความรู้เพื่อสร้างสรรค์นวัตกรรมดิจิทัล
แผนงาน ๕.๑	➔	<u>ส่งเสริมการสร้างนวัตกรรมหรือนวัตกรรมดิจิทัล</u>
ตัวชี้วัด	➔	จำนวนกิจกรรมหรือช่องทางที่ส่งเสริมด้านการสร้างนวัตกรรมหรือนวัตกรรมดิจิทัล
แผนงาน ๕.๒	➔	<u>พัฒนาบุคลากรและประชาชนให้มีความรู้ และรู้เท่าทันเทคโนโลยีดิจิทัล</u>
ตัวชี้วัด	➔	๑. ร้อยละของหลักสูตรฝึกอบรมที่ได้จัดหรือส่งบุคลากรภาครัฐและประชาชนเข้ารับการฝึกอบรม ๒. จำนวนบุคลากรและประชาชนที่ผ่านการฝึกอบรม
แผนงาน ๕.๓	➔	<u>พัฒนาระบบสนับสนุนการเรียนรู้และการจัดการองค์ความรู้ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล</u>
ตัวชี้วัด	➔	จำนวนระบบเทคโนโลยีดิจิทัลสนับสนุนการเรียนรู้และการจัดการองค์ความรู้

บทที่ ๕

รายละเอียดแผนปฏิบัติการพัฒนาเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ
เทศบาลตำบลเมืองชุมชันธ์ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัล

เป้าประสงค์: เพื่อพัฒนาระบบหรือระบบโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัล และบูรณาการให้ทำงานร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

แผนงาน : ติดตั้งหรือพัฒนาระบบงานหรือระบบโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลและบูรณาการให้ทำงานร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด : จำนวนระบบงานและระบบโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลที่ติดตั้งหรือบูรณาการให้ทำงานร่วมกัน

ตารางที่ ๑ : โครงการรองรับแผนงาน

ลำดับ	โครงการ/กิจกรรม	งบประมาณ					หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
		๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)	
๑	โครงการปรับปรุงเครือข่ายคอมพิวเตอร์ (City Free Wifi) ครอบคลุมพื้นที่ในการให้บริการประชาชน	๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	สำนักปลัดเทศบาล
๒	โครงการส่งเสริมการเรียนรู้ระบบสารสนเทศ Traffy Fondue	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	สำนักปลัดเทศบาล กองการศึกษา
๓	โครงการพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ชุมชน	๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	กองการศึกษา
๔	โครงการระบบฐานข้อมูลเพื่อการบริหารจัดการ เอกสารอิเล็กทรอนิกส์(E-office) ทต.สันทรายงาม	๗,๐๐๐	๗,๐๐๐	๗,๐๐๐	๗,๐๐๐	๗,๐๐๐	สำนักปลัดเทศบาล
	รวม	๑๗,๐๐๐	๘๗,๐๐๐	๘๗,๐๐๐	๘๗,๐๐๐	๘๗,๐๐๐	

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัลหรือนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้เพื่อเพิ่มมูลค่าการท่องเที่ยว

เป้าประสงค์: เพื่อพัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัลหรือนวัตกรรมมาเพิ่มมูลค่าการท่องเที่ยวสู่การเป็นเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ (Smart City)

แผนงาน : ส่งเสริมการนวัตกรรมการพัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัลด้านการท่องเที่ยว พัฒนาสู่เมืองน่าอยู่อัจฉริยะ

ตัวชี้วัด : จำนวนเทคโนโลยีหรือนวัตกรรมที่นำมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาด้านการท่องเที่ยว

ตารางที่ ๒ : โครงการรองรับแผนงาน

ลำดับ	โครงการ/กิจกรรม	งบประมาณ					หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
		๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)	
๑	โครงการนวัตกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยว (Smart Tourism City)	๐	๐	๕๐๐,๐๐๐	๐	๕๐๐,๐๐๐	สำนักปลัดเทศบาล
๒	โครงการจัดทำโปรแกรมเพื่อใช้สำหรับประชาสัมพันธ์ การท่องเที่ยว ตำบลสันทรายงาม (Application on mobile for travel in Sunsaingam)	๐	๑๐๐,๐๐๐	๐	๑๐๐,๐๐๐	๐	สำนักปลัดเทศบาล กองการศึกษา
๓	โครงการจัดทำแผนการพัฒนาท้องถิ่นสู่เมืองน่าอยู่อัจฉริยะที่ยั่งยืน (Sunsaingam Smart City/Smart Tourism/Smart Living)	๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	สำนักปลัดเทศบาล
	รวม	๐	๑๒๐,๐๐๐	๕๒๐,๐๐๐	๑๒๐,๐๐๐	๕๒๐,๐๐๐	

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยกระดับการบริการประชาชนสู่บริการระบบดิจิทัล (Digital Service)

เป้าประสงค์ : มีการบริการภาครัฐด้วยระบบเทคโนโลยีหรือนวัตกรรมดิจิทัลให้สามารถเข้าถึงหรือรับบริการได้สะดวกและรวดเร็ว

แผนงาน : ปรับปรุงระบบการบริการประชาชนและการพัฒนางานสู่ดิจิทัล

ตัวชี้วัด : ๑ จำนวนงานบริการประชาชนที่บริการด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลหรือนวัตกรรม และงานบริการที่ปรับปรุงสู่ฐานบริการแบบรวม

๒ ระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการดิจิทัล

ตารางที่ ๓ : โครงการรองรับแผนงาน

ลำดับ	โครงการ/กิจกรรม	งบประมาณ					หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
		๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)	
๑	โครงการการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	สำนักปลัด/กอง คลัง/ กองช่าง/กอง การศึกษา
๒	โครงการพัฒนา website ทต.สันทรายงาม	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	สำนักปลัดเทศบาล
	รวม	๔๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐	

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การปรับปรุงกระบวนการดำเนินการด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล (Smart Operations)

เป้าประสงค์ : ระบบงานที่มีประสิทธิภาพ รองรับการใช้งาน และถูกใช้เพื่อการจัดการองค์รวมอย่างครอบคลุม

แผนงาน : พัฒนาระบบดิจิทัลเพื่อการเตรียมความพร้อมการเผชิญเหตุ การบัญชาการ และบริหารความต่อเนื่อง

ตัวชี้วัด : ๑ จำนวนงานบริการที่ปรับปรุงสู่ฐานบริการแบบดิจิทัล

๒ ระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการ

ตารางที่ ๔ : โครงการรองรับแผนงาน

ลำดับ	โครงการ/กิจกรรม	งบประมาณ					หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
		๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)	
๑	โครงการปรับปรุงแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	กองคลัง
	รวม	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาศักยภาพบุคลากรให้มีความรู้ด้านดิจิทัลใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัลอย่างมีประสิทธิภาพ (Digital Competency and Innovation)

เป้าประสงค์ : พัฒนาบุคลากรและประชาชนให้มีความรู้และรู้เท่าทันเทคโนโลยีและมีองค์ความรู้เพื่อสร้างสรรค์นวัตกรรมดิจิทัล

แผนงาน : ส่งเสริมการสร้างนวัตกรรมหรือนวัตกรรมดิจิทัล

ตัวชี้วัด : จำนวนกิจกรรมหรือช่องทางที่ส่งเสริมด้านการสร้างนวัตกรรมหรือนวัตกรรมดิจิทัล

ตารางที่ ๕ : โครงการรองรับแผนงาน

ลำดับ	โครงการ/กิจกรรม	งบประมาณ					หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
		๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)	
๑	โครงการพัฒนานวัตกรรมและการวิจัยคุณภาพการศึกษา	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	กองคลัง
	รวม	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	

บทที่ ๖

การนำแผนปฏิบัติการพัฒนาเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ
ของเทศบาลตำบลเมืองชุมพันธ์ (Muangkhukhan Smart city)

พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐

ไปสู่การปฏิบัติและผลการติดตามประเมินผล

การนำแผนปฏิบัติการพัฒนาเมืองน่าอยู่อัจฉริยะของเทศบาลตำบลเมืองซุขันธ์ (Muangkhu Khan Smart city) พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ ไปสู่การปฏิบัติและผลการติดตามประเมินผล

๖.๑ การนำแผนปฏิบัติการพัฒนาเมืองน่าอยู่อัจฉริยะของเทศบาลตำบลเมืองซุขันธ์ (Muangkhu Khan Smart city) พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ การนำแผนปฏิบัติการพัฒนาเมืองน่าอยู่อัจฉริยะของเทศบาลตำบลสันทรายงาม ไปสู่การปฏิบัติ นับเป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญเนื่องจากเป็นกระบวนการผลักดันขับเคลื่อนการดำเนินงาน หรือกลไกที่สำคัญ ทั้งหมดให้สามารถบรรลุผลลัพธ์ตามที่ตั้งเป้าหมายไว้ การดำเนินงานจะมีประสิทธิภาพจะต้องผลักดัน ให้มีการปรับเปลี่ยนทัศนคติ แนวคิด ค่านิยม เป้าหมาย รวมถึงวิธีการปฏิบัติงาน

ดังนั้น การนำแผนไปสู่การปฏิบัติ จำเป็นต้องสร้างความเข้าใจให้แก่บุคลากรทุกระดับเพื่อให้เกิดการยอมรับ และมีส่วนร่วม พร้อมทั้งจะนำแผนงานโครงการต่าง ๆ ไปดำเนินการตามแนวทางได้อย่างเหมาะสมกับสภาพแวดล้อม และสามารถประยุกต์การดำเนินงานให้เหมาะสมกับแนวทางปฏิบัติงาน อีกทั้ง จะต้องมีการระดมสรรพกำลัง แสวงหา การสนับสนุน เพื่อให้เกิดการปฏิบัติและสร้างการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ทั้งนี้ เพื่อให้บรรลุเป้าประสงค์ตาม เป้าหมาย การพัฒนา พันธกิจ และประเด็นยุทธศาสตร์ที่วางไว้ จึงได้กำหนดแนวทางการนำไปแผนไปสู่การปฏิบัติ โดยสังเขป ดังนี้ การเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจในแผนปฏิบัติการ การเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจในแผนปฏิบัติ โดยการประชุมชี้แจงทำความเข้าใจในกระบวนการ จัดทำแผนเพื่อให้หน่วยงานได้รับทราบ และเข้าใจทิศทางการ ดำเนินการไปในทิศทางเดียวกัน

ทั้งนี้ เพื่อให้การขับเคลื่อนแผนปฏิบัติให้บรรลุเป้าประสงค์ ตลอดจนเป็นการสร้างองค์ความรู้ให้กับผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เกิดความรู้สึกการมีส่วนร่วมและพร้อมรับผิดชอบในการแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม โดยผู้บริหารต้องให้ความสำคัญ มีความเข้าใจ และผลักดันให้มีการดำเนินงานตามแผนอย่างมีประสิทธิภาพ สร้าง ความเข้าใจร่วมกันระหว่างเจ้าหน้าที่และบุคลากรที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งหน่วยงานได้ทราบเกี่ยวกับ แนวคิดและ สาระสำคัญของแผนงาน เป้าหมายการพัฒนา เป้าประสงค์ และประเด็นยุทธศาสตร์ เพื่อก่อให้เกิดการ มีส่วนร่วมและ ให้การสนับสนุนเพื่อให้เกิดผลในทางปฏิบัติ จัดสรรทรัพยากรต่าง ๆ เช่น บุคลากร งบประมาณให้สอดคล้องกับ แผนงาน/โครงการแต่ละประเด็น ยุทธศาสตร์ โดยเน้นผลลัพธ์ของการดำเนินงานเป็นหลักสำคัญ รวมถึงการพัฒนา สมรรถนะของบุคลากรให้มีความรู้ ความชำนาญในการดำเนินงานตามแผนงาน/โครงการต่าง ๆ มีการเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์การดำเนินงานอย่างต่อเนื่องผ่านช่องทางหรือกิจกรรมต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง เช่น การประชุม หนังสือเวียน เว็บไซต์ และสื่อโซเชียลมีเดีย เพื่อกระตุ้นและขับเคลื่อนงานตามยุทธศาสตร์

พัฒนากระบวนการจัดทำแผนงาน/โครงการของหน่วยงานพัฒนากระบวนการจัดทำแผนงาน/โครงการของ หน่วยงาน ในลักษณะบูรณาการให้เชื่อมโยงไปในทิศทาง เดียวกัน และส่งเสริมให้มีการประสานการดำเนินงาน ระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้มากขึ้นเพื่อให้เป็นเครื่องมือ ในการประสานแผนไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม โดย สนับสนุนการจัดทำแผนงาน/โครงการในลักษณะบูรณาการและการประสานงานระหว่างหน่วยงานที่ เกี่ยวข้องในแต่ละ ภารกิจและประเด็นยุทธศาสตร์สนับสนุนให้มีการจัดทำแผนปฏิบัติการในระดับต่าง ๆ ให้มีความเชื่อมโยงสอดคล้อง กันในระดับ หน่วยงานกำหนดขั้นตอนของกระบวนการดำเนินงานตามแผน/โครงการให้ชัดเจน โดยจัดลำดับ ความสำคัญของแผนงาน/โครงการ ติดตามตรวจสอบผลจากการดำเนินงานตามแผนงาน/โครงการอย่างสม่ำเสมอว่า สามารถตอบสนอง ต่อประเด็นยุทธศาสตร์หรือไม่ เพียงใด โดยนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ให้เกิดประโยชน์

๖.๒ การติดตามประเมินผล พัฒนาระบบและกลไกการติดตามและประเมินผล รวมทั้งกำหนดตัวชี้วัดความสำเร็จของแผนงาน/โครงการให้สอดคล้องกับแนวทางการดำเนินงานในแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ กำหนดระยะเวลาในการประเมิน และแนวทางในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมุ่งเน้นการประเมินผลตามยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนา และปรับปรุง การดำเนินงาน -มีการติดตามความก้าวหน้าตามประเด็นยุทธศาสตร์เป็นสัปดาห์ประมาณ เพื่อให้ทราบถึงผลการดำเนินงาน ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะ เพื่อสรุปเสนอคณะกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศขององค์การ บริหารส่วนตำบลโพธิ์เก้าต้นเพื่อพิจารณา -นำผลที่ได้จากการติดตามและประเมินผลมาปรับปรุง เพื่อให้บรรลุเป้าประสงค์ และสอดคล้องกับ สภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป -ประชาสัมพันธ์เผยแพร่ผลการดำเนินงานตามแผนงาน/โครงการให้ผู้บริหาร ประชาชน และผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ